

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 30.5.2018
COM(2018) 368 final

2018/0193 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 oraz zmieniające rozporządzenia
Rady (WE) nr 768/2005, (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1005/2008 oraz rozporządzenie
Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 w odniesieniu do kontroli
rybołówstwa**

{SEC(2018) 267 final} - {SWD(2018) 279 final} - {SWD(2018) 280 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Przyczyny i cele wniosku

Celem wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb)¹ jest zapewnienie, aby działalność połowowa i działalność w zakresie akwakultury były zrównoważone ekologicznie w perspektywie długoterminowej oraz aby zarządzanie nimi odbywało się w sposób spójny, pozwalający osiągnąć korzyści ekonomiczne, społeczne i w dziedzinie zatrudnienia. Powodzenie tej polityki zależy w dużej mierze od wdrożenia skutecznego systemu kontroli i egzekwowania. Środki ustanawiające unijny system kontroli rybołówstwa, którego celem jest zapewnianie zgodności z przepisami WPRyb, określono w czterech różnych aktach prawnych: 1) w rozporządzeniu w sprawie kontroli rybołówstwa²; 2) w rozporządzeniu ustanawiającym Europejską Agencję Kontroli Rybołówstwa (EFCA)³; 3) w rozporządzeniu ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (rozporządzenie w sprawie połowów NNN)⁴; oraz 4) w rozporządzeniu w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi⁵. Niniejszy wniosek ma celu dokonanie przeglądu unijnego systemu kontroli rybołówstwa, z wyjątkiem rozporządzenia w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi, które niedawno poddano przeglądowi.

Z wyjątkiem rozporządzenia w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi, które niedawno poddano przeglądowi, obecny unijny system kontroli rybołówstwa opracowano przed reformą wspólnej polityki rybołówstwa⁶ (WPRyb), w związku z czym nie jest on w pełni spójny z tą polityką. Ponadto system odzwierciedla strategię, metody i wyzwania związane z kontrolą, które były aktualne ponad 10 lat temu, nie jest przystosowany do skutecznego spełniania obecnych i przyszłych potrzeb w zakresie kontroli danych dotyczących połowów i floty ani do ciągłych zmian zachodzących w praktykach i technikach połowowych, ani nie umożliwia wykorzystania nowoczesnych i bardziej opłacalnych technologii kontroli oraz systemów wymiany danych. Obecny system nie odzwierciedla również niedawno przyjętych nowych i nowoczesnych unijnych strategii politycznych, takich jak strategia w dziedzinie tworzyw sztucznych, strategia jednolitego rynku cyfrowego i międzynarodowe zarządzanie oceanami.

Niedawna ocena REFIT dokonana przez Komisję^{7,8}, sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego⁹ oraz rezolucja Parlamentu Europejskiego¹⁰ wykazały, że unijny

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, Dz.U. L 354 z 28.12.2013 r., s. 22.

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009, Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 768/2005, Dz.U. L 128 z 21.5.2005, s. 1.

⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008, Dz.U. L 268 z 29.10.2008, s. 1.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403, Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 1.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁷ COM(2017) 192 final.

⁸ SWD(2017) 134 final.

⁹ Sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego „Unijny system kontroli rybołówstwa – konieczne dalsze działania”.

system kontroli rybołówstwa ma pewne wady i, mówiąc ogólnie, nie jest odpowiedni do spełnienia swojego celu.

Od momentu opublikowania wszystkich tych dokumentów na forum Rady¹¹, Parlamentu i Zarządu Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa (EFCA)¹² miało miejsce szereg debat i wymian opinii z uczestnictwem państw członkowskich i zainteresowanych stron. Debaty te potwierdziły panujące wśród instytucji europejskich oraz bezpośrednich zainteresowanych stron jednomyślne porozumienie co do tego, że system kontroli rybołówstwa nie jest skuteczny ani efektywny oraz że, jako taki, nie gwarantuje dalszego osiągnięcia celów WPRyb. Co więcej, w czerwcu 2017 r. platforma REFIT w swojej opinii dotyczącej przedłożonego przez zainteresowaną stronę reprezentującą rząd fiński kwestionariusza w sprawie kontroli rybołówstwa w UE¹³ również wskazała niedociągnięcia w obecnych ramach prawnych.

Cele szczegółowe niniejszego wniosku są następujące: 1) uzupełnienie luk w odniesieniu do WPRyb i innych obszarów polityki UE; 2) uproszczenie ram legislacyjnych i zmniejszenie zbędnego obciążenia administracyjnego; 3) poprawa dostępności, wiarygodności i kompletności danych i informacji dotyczących rybołówstwa, w szczególności danych dotyczących połowów, oraz umożliwienie wymiany i udostępniania informacji; oraz 4) usunięcie przeszkód zakłócających rozwój kultury przestrzegania przepisów i równego traktowania operatorów w poszczególnych państwach członkowskich i w stosunkach między nimi.

Wniosek jest jedną z inicjatyw ustawodawczych w ramach programu REFIT, której wdrożenie i przyjęcie przewidziano na 2018 r.

Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Wniosek jest spójny z ogólnymi ramami prawnymi określonymi w zreformowanej WPRyb i ma na celu zniwelowanie obecnych luk, które dotyczą głównie skutecznej kontroli obowiązków wyładunku oraz kontroli zdolności połowowej. Ponadto wniosek jest również zgodny ze wspólną organizacją rynku (WOR)¹⁴ – w zakresie, w jakim ustanawia szereg przepisów służących kontroli łańcucha dostaw, w tym przepisy dotyczące identyfikowalności, które mają kluczowe znaczenie dla spełnienia wymogów dotyczących informacji dla konsumentów. Co więcej, wniosek ma na celu realizację zobowiązań dotyczących w szczególności zwalczania nielegalnych połowów, które Komisja podjęła niedawno we wspólnym komunikacie w sprawie zarządzania oceanami¹⁵.

Spójność z innymi obszarami polityki Unii

Wniosek nie tylko zachowuje zgodność z innymi obszarami polityki Unii, ale również umacnia synergii z nimi, wspierając wdrażanie: 1) Europejskiej strategii na rzecz tworzyw

¹⁰ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2016 r. W jaki sposób ujednolicić kontrole rybołówstwa w Europie? – <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2016-0407+0+DOC+XML+V0//PL>

¹¹ Konkluzje Rady dotyczące sprawozdania specjalnego Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 8/2017 – <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13323-2017-INIT/pl/pdf>

¹² <https://www.efca.europa.eu/sites/default/files/EFCA%20Evaluation%20-%20Issuing%20of%20Recommendations.pdf>

¹³ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/xiv3acontrol_of_eu_fisheries.pdf

¹⁴ Rozporządzenie (UE) nr 1379/2013, Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1.

¹⁵ JOIN(2016) 49 final.

sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym¹⁶ w zakresie, w jakim dotyczy ona narzędzi połowowych; 2) strategii jednolitego rynku cyfrowego¹⁷ poprzez propagowanie rozwiązań cyfrowych i systemów interoperacyjnych; oraz 3) silniejszego i odnowionego partnerstwa strategicznego z regionami najbardziej oddalonymi Unii Europejskiej¹⁸ poprzez wzmożone środki kontroli. Ponadto wniosek ma na celu poprawę synergii z prawem żywnościowym i paszowym – poprzez lepsze dostosowanie definicji – oraz z prawodawstwem dotyczącym środowiska (dyrektywa siedliskowa) w zakresie, w jakim uprawnia się w nim państwa członkowskie do skutecznego kontrolowania działalności połowowej na obszarach ograniczonych połowów.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

Podstawa prawna

Podstawę prawną wniosku stanowi art. 43 ust. 2 TFUE w sprawie ustanawiania przepisów niezbędnych do osiągnięcia celów WPRyb, która jest obszarem wyłącznych kompetencji UE zgodnie z art. 3 lit. d) Traktatu.

Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Nie dotyczy.

Proporcjonalność

We wniosku przewidziano ukierunkowane zmiany, które nie wykraczają poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia ustalonych celów. W sekcji 7.4.2 oceny skutków towarzyszącej wnioskowi przedstawiono proporcjonalność przedstawionych we wniosku wariantów polityki.

Wybór instrumentu

Proponowany instrument: zmiana obecnych rozporządzeń.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

Oceny *ex post* / kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa

Kompleksową ocenę wdrożenia rozporządzenia w sprawie kontroli i jego wpływu na WPRyb, która objęła lata 2010–2016, przeprowadzono w ramach programu REFIT, a jej wyniki opublikowano w sprawozdaniu Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁹

¹⁶ [COM\(2018\) 28 final z 16.01.2018.](#)

¹⁷ SWD(2017) 155 final: Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Strategia jednolitego rynku cyfrowego dla Europy.

¹⁸ COM(2017) 623 final – http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/policy/themes/outermost-regions/pdf/rup_2017/com_rup_partner_en.pdf

¹⁹ COM(2017) 192 final, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:52017DC0192>

i towarzyszącym mu dokumencie roboczym służb Komisji „REFIT – Ocena skutków rozporządzenia w sprawie rybołówstwa”²⁰.

Wyniki oceny potwierdziły, że rozporządzenie w sprawie kontroli jest bardzo istotne dla zapewnienia zgodności z WPRyb. Tekst przyjęty w 2009 r. pozwolił rozwiązać główne niedociągnięcia poprzedniego systemu, przyczyniając się do podniesienia ogólnego poziomu zgodności z WPRyb, do poprawy komunikacji między poszczególnymi zainteresowanymi stronami oraz dokonywanej przez nich wymiany i udostępniania danych, do zasadniczej poprawy jakości i ilości danych dotyczących połowów, a także przyczynił się do wyrównania szans wśród operatorów. Z oceny wynika jednak również, że należy podjąć dalsze działania oraz że obecne ramy legislacyjne nie są w pełni dostosowane do osiągnięcia celu, co stanowi impuls do dokonania ich przeglądu:

- przepisy dotyczące egzekwowania nie mają wystarczającego skutku odstraszającego;
- nieodpowiednie przepisy w zakresie danych dotyczących połowów;
- złożoność ram legislacyjnych i niejednoznaczność przepisów prawnych;
- brak środków kontroli nowych przepisów zreformowanej WPRyb i brak synergii z innymi obszarami polityki.

Konsultacje z zainteresowanymi stronami

W ramach oceny REFIT w 2016 r. przeprowadzono szeroko zakrojone konsultacje publiczne. Ich wyniki opublikowano na stronie internetowej Europa²¹. W późniejszym terminie przeprowadzono dodatkowe ukierunkowane konsultacje w celu: (i) osiągnięcia porozumienia w sprawie problemów wskazanych przez Komisję Europejską w ramach oceny REFIT; (ii) osiągnięcia porozumienia w sprawie konieczności podjęcia działania; oraz (iii) zgromadzenia uwag i uzyskania informacji zwrotnych od jak największej liczby zainteresowanych stron na temat dotyczących przyszłości elementów wstępnej oceny skutków oraz konkretnych działań zaproponowanych przez Komisję, które mają pozwolić rozwiązać wskazane problemy.

W konsultacjach uczestniczyły właściwe organy państw członkowskich, regionalne komitety doradcze, unijne i krajowe organizacje oraz stowarzyszenia, NGO z sektora ochrony środowiska, Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa (EFCA) i jej Zarząd, Europejska Agencja Bezpieczeństwa Morskiego, Frontex (kontrola na granicach morskich). Debaty prowadzono na kilku różnych forach w celu zapewnienia szerokiego i wszechstronnego udziału wszystkich zainteresowanych stron, w tym Grupy Roboczej Rady ds. Wewnętrznej i Zewnętrznej Polityki Rybołówstwa i komisji PECH Parlamentu Europejskiego.

Wśród zainteresowanych stron panowało ogólne porozumienie co do konieczności przeprowadzenia przeglądu unijnego systemu kontroli rybołówstwa. W otrzymanych wypowiedziach i informacjach zwrotnych zwrócono uwagę na uchybienia we wdrażaniu rozporządzenia w sprawie kontroli rybołówstwa oraz w niektórych jego przepisach. Co do zasady zainteresowane strony poparły Komisję, jeśli chodzi o rozwiązanie następujących

²⁰ SWD(2017) 134 final http://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:2c2f2554-0faf-11e7-8a35-01aa75ed71a1.0017.02/DOC_1&format=PDF

²¹ https://ec.europa.eu/info/consultations/evaluation-fisheries-control-regulation_pl

istotnych kwestii: dostosowanie do WPRyb, różnice w stosowaniu przepisów przez poszczególne państwa członkowskie, złożone ramy legislacyjne i niejasne niektóre przepisy dotyczące systemu kar, dostępności, jakości i współdzielenia danych, kontroli małych statków i obowiązku wyładunku, a także konieczność poprawy synergii z innymi obszarami prawodawstwa, w szczególności z rozporządzeniem w sprawie połowów NNN, prawem ochrony środowiska i prawem żywnościowym.

W wypowiedziach zwrócono również uwagę na takie kwestie, jak: uproszczenie, regionalizacja, równe szanse oraz potrzeba opłacalnych rozwiązań. Zainteresowane strony wyraźnie zachęcały do uproszczenia i doprecyzowania kwestii prawnych obowiązujących przepisów w zakresie kontroli, uznając równocześnie, że pewne odstępstwa od głównych przepisów są niekiedy niezbędne. Jeżeli chodzi o kwestię regionalizacji, niektóre zainteresowane strony postrzegały ją jako pojęcie o dużym znaczeniu, podczas gdy kilka innych zainteresowanych stron uznało ją za pojęcie niezgodne z założeniami i celami unijnej polityki kontroli. Wszystkie zainteresowane strony uznały, że konieczne należy stworzyć równe szanse dla operatorów zajmujących się rybołówstwem i państw członkowskich w całej UE. Ponadto zainteresowane strony podkreśliły, że – gdy tylko jest to możliwe – wiodącymi zasadami procedury przeglądu powinny być zmniejszenie obciążenia administracyjnego i oszczędność kosztów.

W odniesieniu do proponowanych wariantów strategicznych znaczna większość zainteresowanych stron zdecydowanie poparła wprowadzenie ukierunkowanych zmian do systemu kontroli rybołówstwa lub wyraziła preferencję względem wprowadzenia takich zmian, w tym zmian w rozporządzeniu w sprawie kontroli rybołówstwa, rozporządzeniu w sprawie połowów NNN i rozporządzeniu ustanawiającym EFCA.

W załączniku 2 do oceny skutków przedstawiono podsumowanie wniosków ze wszystkich konsultacji, natomiast w załączniku 10 zamieszczono wykaz pisemnych wypowiedzi otrzymanych od zainteresowanych stron. Oryginały pisemnych wypowiedzi przesłanych przez zainteresowane strony oraz protokół ze wspomnianych powyżej warsztatów i seminariów opublikowano na stronie internetowej Komisji Europejskiej²².

Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej

Wniosek legislacyjny oraz ocenę skutków opracowano w oparciu o szeroki zakres materiałów i badań, które wymieniono w załączniku 1 do oceny skutków²³.

Jako wsparcie w zakresie oceny skutków proponowanych wariantów strategicznych oraz ich porównania skorzystano również z zewnętrznej wiedzy eksperckiej. Jesienią 2017 r. przeprowadzono zewnętrzne badanie²⁴ mające na celu: 1) ocenę środowiskowych, gospodarczych i społecznych skutków wariantów strategicznych, zmian w zakresie obciążenia administracyjnego oraz korzyści płynących z uproszczenia, a także porównanie różnych wariantów pod względem efektywności, skuteczności i spójności z zaleceniami odpowiednich instytucji.

²² https://ec.europa.eu/fisheries/cfp/control_pl

²³ Dostępna pod: <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc?fuseaction=ia>.

²⁴ Dostępne pod adresem: https://ec.europa.eu/fisheries/cfp/control_pl

Ocena skutków

W ramach oceny skutków analizie poddano trzy warianty strategiczne: 1) scenariusz odniesienia, tj. brak zmian w zakresie polityki przy pełnym egzekwowaniu bieżących przepisów; 2) wariant 1: ukierunkowane zmiany rozporządzenia w sprawie kontroli rybołówstwa; 3) wariant 2: ukierunkowane zmiany systemu kontroli rybołówstwa (w szczególności rozporządzenia w sprawie kontroli rybołówstwa, rozporządzenia w sprawie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów oraz rozporządzenia ustanawiającego Europejską Agencję Kontroli Rybołówstwa). Wariant 2 osiągnął znacznie lepsze wyniki ogólne niż pozostałe warianty i został wybrany jako wariant preferowany.

Pozytywny wpływ wariantu preferowanego na środowisko obejmowałby: ograniczenie przełowienia, wyeliminowanie odrzutów, zdrowsze stada ryb i prawidłową kontrolę chronionych obszarów morskich. Główne korzyści społeczno-ekonomiczne obejmują: wyższe płace i zwiększoną konkurencyjność w sektorze rybołówstwa, szczególnie w przypadku małej floty; promowanie tworzenia miejsc pracy (szczególnie w dziedzinie technologii informacyjno-komunikacyjnych); lepszą zgodność z WPRyb i równe traktowanie rybaków.

Koszty byłyby „proporcjonalne” do uzyskanych korzyści (szczególnie biorąc pod uwagę oszczędności kosztów) i opłacalne – znaczące korzyści przeważają nad stosunkowo niewielkimi zmianami w kosztach. Organy państw członkowskich również skorzystałyby dzięki oszczędności kosztów (157 mln EUR w ciągu pięciu lat w stosunku do scenariusza odniesienia) poprzez uproszczenie i interoperacyjność.

Oczekuje się, że wariant preferowany nie będzie miał negatywnych skutków społecznych ani negatywnego wpływu na środowisko.

Ocenę skutków przedłożono Radzie ds. Kontroli Regulacyjnej w dniu 8 stycznia 2018 r., aby ta dokonała oceny jakości. Rada poddała analizie projekt sprawozdania i w dniu 9 lutego 2018 r. wydała pozytywną opinię, której towarzyszyły zalecenia dotyczące udoskonalenia²⁵.

Przegląd zaleceń Zarządu i zmian dokonanych w porównaniu z wcześniejszym projektem przedstawiono w załączniku 1 do oceny skutków.

Sprawność regulacyjna i uproszczenie

Działania i zmiany przewidziane w ramach wariantu preferowanego znacznie przyczyniłyby się do ograniczenia zbędnego obciążenia administracyjnego dla organów publicznych oraz – biorąc pod uwagę, że większość nowych kosztów jest związana z rozwojem technologii informacyjno-komunikacyjnych i jednorazowymi inwestycjami – również dla całej UE w perspektywie długoterminowej. Oczekuje się, że wariant preferowany uprości obecny system i znacząco zmniejszy związane z nim obciążenie administracyjne; oszczędności kosztów w porównaniu ze scenariuszem odniesienia szacuje się na 157 mln EUR w ciągu 5 lat. Należy zauważyć, że podczas gdy niektóre oszczędności można było wyrazić kwotowo, wskazano też pewne inne korzyści, których jednak nie można było określić ilościowo.

²⁵

Opinia Rady ds. Kontroli Regulacyjnej zostanie opublikowana wraz ze sprawozdaniem z oceny skutków oraz wnioskiem Komisji w internetowym rejestrze dokumentów Komisji (dostępnym [pod adresem: http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia](http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia)).

Wszelkiego dodatkowego obciążenia dla małych operatorów (rybaków prowadzących działalność połowową na niewielką skalę) uniknie się poprzez wprowadzenie prostych i opłacalnych systemów sprawozdawczości w zakresie danych dotyczących połowów, wykorzystujących przystępne cenowo i szeroko dostępne technologie telefonów komórkowych. Ponadto wprowadzenie nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych pobudzi innowacje i zapewni nowe kierunki tworzenia miejsc pracy dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz przedsiębiorstw typu start-up.

Prawa podstawowe

Wniosek nie ma skutków dla ochrony praw podstawowych. We wniosku sprecyzowano dostęp do danych i cele przetwarzania danych osobowych. Przetwarzanie danych osobowych będzie odbywało się w sposób zapewniający przestrzeganie obowiązków w zakresie ochrony danych osobowych określonych w rozporządzeniu (UE) 2016/679 i rozporządzeniu zastępującym rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Brak wpływu na środki na zobowiązania, ponieważ nie proponuje się zmiany maksymalnych kwot finansowania ze środków europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych przewidzianych w programach operacyjnych na okres programowania 2014–2020.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

W obowiązującym rozporządzeniu w sprawie kontroli rybołówstwa przewidziano już, że co 5 lat Komisja dokona oceny jego wdrażania na podstawie sprawozdań przedłożonych przez państwa członkowskie. Przepis ten zostanie zachowany. Szczegółowe objaśnienia dotyczące sposobu monitorowania i oceny faktycznego wpływu przedstawiono w sekcji 9 oceny skutków.

Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)

Nie dotyczy.

Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Struktura wniosku jest następująca:

Art. 1: Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009

Art. 2: Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 768/2005

Art. 3: Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1967/2006

Art. 4: Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2008

Art. 5: Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2016/1139

Zmiany można podsumować w następujący sposób, stosując podział ze względu na główny temat, tematy podrzędne, artykuły, których dotyczą zmiany, i poszczególne przepisy wniosku:

Zmiany w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającym unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa

TEMAT 1: EGZEKWOWANIE		
Temat podrzędny	Artykuły	Poszczególne przepisy wniosku
Inspekcje i nadzór	Zmienione : art. 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79 i 80	Doprecyzowanie procesu inspekcji, obowiązków inspektorów oraz obowiązków kapitanów i operatorów w trakcie inspekcji. Digitalizacja sprawozdań z inspekcji poprzez wprowadzenie obowiązku korzystania z elektronicznego systemu sprawozdań z inspekcji, który umożliwi lepsze wykorzystanie danych i ich wymianę między właściwymi organami i państwami członkowskimi. Wyjaśnienie roli i obowiązków obserwatorów kontroli.
Kary	Nowe: 89a, 91a, 91b, 92a, 92b oraz załączniki III i IV Zmienione : art. 82, 85, 90, 91 i 92	Nowe definicje mające na celu doprecyzowanie i udoskonalenie „rozdziału dotyczącego egzekwowania”. Nowy wykaz naruszeń przepisów WPRyb, które to naruszenia należy kwalifikować jako poważne (bez stosowania jakichkolwiek kryteriów). Nowy szczegółowy i wyczerpujący wykaz kryteriów służących do kwalifikowania jako poważne pewnych innych naruszeń przepisów WPRyb. Będzie to sprzyjać wyrównaniu szans przy jednoczesnym zapewnianiu proporcjonalności. Wprowadzenie obowiązkowych kar administracyjnych i minimalnych poziomów grzywien za poważne naruszenia przepisów WPRyb, aby zwiększyć odstraszający charakter i skuteczność systemu kar we wszystkich państwach członkowskich i zapewnić równe szanse. Przedstawienie wyjaśnień dotyczących natychmiastowych środków wykonawczych (lub środków zapobiegawczych), które państwa członkowskie mają zastosować w przypadku poważnych naruszeń. Doprecyzowanie, że w przypadku gdy właściciel licencji połowowej i kapitan są różnymi podmiotami, punkty należy przyznać zarówno właścicielowi licencji połowowej, jak i kapitanowi. Uściślenie, że nadbrzeżne państwo członkowskie może prowadzić postępowanie i przyznać punkty w przypadku poważnego naruszenia, jednak środki te muszą być systematycznie egzekwowane przez państwo członkowskie bandery. Sprecyzowanie, że w przypadku poważnego naruszenia punkty mają zastosowanie w sposób systematyczny oprócz głównych kar (z kilkoma odstępstwami, w przypadku gdy naruszenia nie dopuścił się właściciel licencji połowowej ani kapitan, np. w przypadku połowów rekreacyjnych). Umożliwienie państwom członkowskim lepszego wykorzystywania i wymiany danych na temat naruszeń

		i kar.
TEMAT 2: DOSTĘPNOŚĆ, JAKOŚĆ I WYMIANA DANYCH		
Temat podrzędny	Artykuły	Poszczególne przepisy wniosku
Lokalizowanie statku	Zmienione : art. 4, 9, 10, 12 Nowe: art. 9a	Wprowadza się elastyczność w odniesieniu do specyfikacji systemu lokalizacji statków (niekoniecznie satelitarne). Przedstawia się wyjaśnienia dotyczące ośrodków monitorowania statków. Wszystkie statki, w tym statki o długości poniżej 12 metrów, muszą posiadać system lokalizacji. Odpowiednie dane są udostępniane Agencjom zaangażowanym w działania w zakresie nadzoru.
Dziennik połowowy	Zmienione : art. 14	W odniesieniu do wszystkich kategorii statków usuwa się zwolnienie z odnotowywania w dzienniku połowowym połowów o masie poniżej 50 kg. Doprecyzowuje się zasady tzw. „marginesu tolerancji” i dostosowuje się je do określonych sytuacji/łowisk. Treść dziennika połowowego dostosowuje się do nowego przepisu dotyczącego identyfikowalności (stosowania niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego rejsu połowowego) i zmienia, aby podnieść jakość zapisywanych danych.
Statki o długości poniżej 12 metrów	Zmienione : art. 9, 14 i 15 Nowe: art. 15a	Usuwa się obecne odstępstwa i określa jedynie dwie kategorie statków rybackich: >12m oraz <12 m. Wszystkie statki rybackie o długości <12 m muszą zgłaszać swoje połowy w sposób elektroniczny.
Deklaracja przeładunkowa i deklaracja wyładunkowa	Zmienione : art. 20, 21 i 22 art. 23 i 24 Uchylone: art. 16, 25 i 28	Wszystkie dane zapisuje się w sposób cyfrowy i składa drogą elektroniczną. Treść dokumentów dostosowuje się do nowego przepisu dotyczącego identyfikowalności (stosowania niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego rejsu połowowego) i zmienia, aby podnieść jakość zapisywanych danych. Usuwa się obowiązujące odstępstwa dotyczące deklaracji wyładunkowej. W przypadku przeładunku na wodach nienależących do UE lub w porcie państwa trzeciego wymagane jest zezwolenie państwa członkowskiego bandery.
Uprzednie powiadomienie	Zmienione : art. 17 i 19 Uchylone: art. 18 Nowe: art. 19a	Uprzednie powiadomienia rozszerza się na wszystkie statki o długości >12m oraz usuwa się ograniczenie ich stosowania do stad objętych planami wieloletnimi. Uprzednie powiadomienie jest wymagane od unijnych statków rybackich dokonujących wyładunku w portach państw trzecich.
Kontrola połowów	Zmienione	Państwa członkowskie muszą posiadać system kontroli

rekreacyjnych	: art. 4 i 55	uczestników połowów rekreacyjnych (rejestracji lub licencjonowania) i gromadzenia informacji o połowach. W przypadku gatunków podlegających unijnym środkom ochrony mającym zastosowanie do połowów rekreacyjnych należy przysyłać raporty połowowe właściwym organom i ustanowić system rejestrowania lub licencjonowania statków. Utrzymuje się zakaz sprzedawania połowów oraz usuwa się odstępstwa obowiązujące w basenie Morza Śródziemnego (zob. zmiany rozporządzenia (WE) nr 1967/2006). Ustanawia się warunki mające na celu określenie przepisów szczegółowych dotyczących: kontroli i oznakowania narzędzi połowowych w odniesieniu do połowów rekreacyjnych; lokalizacji statków; systemów rejestrowania lub licencjonowania; oraz zapisywania połowu. Uwzględnia się działania związane z połowami rekreacyjnymi organizowane przez przedsiębiorstwa handlowe.
Identyfikowalność	Zmienione : art. 4, 56, 57 i 58 Nowe: art. 56a	Uściśla się przepisy dotyczące identyfikowalności i wprowadza nowy artykuł dotyczący partii. Doprecyzowuje się informacje dotyczące identyfikowalności, tak aby umożliwiały one powiązanie danej partii produktów rybołówstwa z konkretnym wyładunkiem ze statku rybackiego UE. Informacje zapisuje się w sposób elektroniczny, aby zwiększyć skuteczność i efektywność kontroli w łańcuchu dostaw na rynku wewnętrznym. Usuwa się odstępstwo dotyczące produktów przywożonych. Zakres stosowania przepisu dotyczącego identyfikowalności ogranicza się do niektórych produktów rybołówstwa i akwakultury. Odstępstwo dotyczące produktów sprzedanych konsumentom dostosowuje się do innych przepisów rozporządzenia (maksymalnie 5 kg produktów rybołówstwa dziennie zamiast 50 EUR).
Procedury i dane dotyczące ważenia, transportu i sprzedaży	Zmienione : art. 59, 60, 62, 64, 65, 66 i 68 Nowe: art. 59a i 60a Uchylone: art. 61, 63 i 67	Upraszcza się obecne zwolnienia, które utrudniają właściwe ważenie i rejestrację wyładowanych ryb. Z myślą o zagwarantowaniu dokładnego ważenia przy wyładunku ustanawia się prosty i skuteczny system, w którym ważenia dokonuje zarejestrowany operator. Ustanawia się ukierunkowane procedury dotyczące wyładunku bez sortowania. Zmienia się obecne odstępstwa dotyczące ilości sprzedanych/przekazanych niezarejestrowanym nabywcom do celów spożycia prywatnego oraz dostosowuje się je do

		przepisów dotyczących kontroli w łańcuchu dostaw. Doprecyzowuje się obowiązki i odpowiedzialność operatorów w łańcuchu dostaw. Wprowadza się wymogi dotyczące cyfrowego zapisywania dokumentów sprzedaży, deklaracji przejęcia i dokumentów przewozowych oraz składania ich drogą elektroniczną. Upraszcza się przekazywanie informacji na linii operatorzy – właściwe organy (państwo bandery, państwo wyładunku, państwo sprzedaży).
Dostępność i wymiana danych	Zmienione : 33, 34, 109, 110, 111, 112, 114 i 115; Nowe: art. 111a i 112a Uchylone: art. 116	Digitalizacja systemu danych zostaje zakończona, a ogólna dostępność, wiarygodność i wymiana danych – zwiększona. Przepisy dotyczące zapisywania danych przez państwa członkowskie i przedkładania ich Komisji upraszcza się i dostosowuje do innych zmian. Zmiany polegają na wyjaśnieniu następujących zagadnień: jakie dane mają być gromadzone przez państwa członkowskie; jakie są etapy zatwierdzania; dostęp Komisji do zgromadzonych danych oraz cel ich gromadzenia. W zmianach doprecyzowano również środki na rzecz ochrony danych osobowych i bezpieczeństwa ich przetwarzania. Uchyła się artykuł dotyczący bezpiecznej części strony internetowej.
TEMAT 3: NIWELOWANIE LUK DOTYCZĄCYCH WPRYB		
Temat podrzędny	Artykuły	Poszczególne przepisy wniosku
Definicja „przepisów wspólnej polityki rybołówstwa”	Zmienione : art. 4	Definicję „przepisów wspólnej polityki rybołówstwa” doprecyzowano i dostosowano do WPRyb.
Licencja połowowa i upoważnienie do połowów	Zmienione : art. 6 i 7	Przepisy te dostosowano do WPRyb.
Obowiązek wyładunku	Nowe: art. 25 a	W zmianach wprowadza się obowiązek korzystania z elektronicznych narzędzi monitorowania, w szczególności z CCTV, aby kontrolować wypełnianie obowiązku wyładunku. Nowe przepisy wpłyną na poszczególne statki i segmenty floty w zależności od oceny ryzyka, a państwa członkowskie wdrożą te przepisy na poziomie regionalnym.
Zdolność połowowa	Nowe: 39a Zmienione : art. 38	Wprowadza się nowy artykuł, w którym na niektóre statki nakłada się wymóg wyposażenia narzędzi połowowych czynnych w urządzenia monitorujące i rejestrujące moc silnika.

	i 41	Upraszcza się obowiązujące przepisy dotyczące weryfikacji mocy silnika. Wprowadza się przepisy dotyczące bezpośredniej weryfikacji pojemności statków rybackich.
Krajowe programy kontroli i sprawozdania roczne	Uchylone: art. 46 i załącznik 1 Zmienione : art. 55 Nowe: art. 93a	Rozszerza się krajowe programy kontroli, aby obejmowały kontrolę przepisów WPRyb, a nie jedynie kontrolę programów wieloletnich. W związku z tym uchyla się załącznik 1 dotyczący wartości odniesienia w zakresie inspekcji planów wieloletnich. Krajowe programy kontroli mają również obejmować kontrolę połowów rekreacyjnych. Wymaga się opracowywania rocznych sprawozdań z inspekcji krajowych.
TEMAT 4: SYNERGIE Z INNYMI POLITYKAMI		
Narzędzia połowowe	Zmienione : art. 14, 43 i 55	Upraszcza się i udoskonala sprawozdawczość dotyczącą utraconych narzędzi połowowych poprzez stosowanie (elektronicznych) dzienników połowowych w odniesieniu do wszystkich kategorii statków. Usuwa się obecnie obowiązujące odstępstwo mające zastosowanie do statków o długości <12m dotyczące przewożenia na pokładzie niezbędnego wyposażenia do odzyskiwania utraconych narzędzi połowowych. Ustanawia się warunki mające na celu określenie unijnych przepisów dotyczących oznakowania i kontroli narzędzi połowowych do połowów rekreacyjnych.
Obszary ograniczonych połowów	Zmienione : art. 4 i 50	Zmienia się definicję „obszarów ograniczonych połowów” i przepisy art. 50, aby uwzględnić obszary ograniczonych połowów podlegające zwierzchnictwu lub jurysdykcji państw członkowskich, jak również znajdujące się poza wodami UE.
TEMAT 5: DOSTOSOWANIE DO TRAKTATU Z LIZBONY		
Dostosowanie do Traktatu z Lizbony	Liczne zmienione lub nowe artykuły	Uprawnienia powierzone Komisji na mocy rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 dostosowuje się do art. 290 i 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przepisy nadające uprawnienia decyzyjne samej Radzie dostosowuje się do nowych procedur mających zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa.

Zmiany w rozporządzeniu Rady (WE) nr 768/2005 ustanawiającym Europejską Agencję Kontroli Rybołówstwa

Temat	Artykuły	Poszczególne przepisy wniosku
Dostosowanie do WPRyb	Zmienione : art. 2 i 3	Cel i zadania Agencji w pełni dostosowuje się do nowej WPRyb.

	Zmienione : art. 17	Geograficznego zakresu uprawnień Agencji do przeprowadzania inspekcji nie ogranicza się już do wód międzynarodowych.
Wymiana danych	Zmienione : art. 16	Zmiany uściślają zasady wymiany i przetwarzania informacji oraz środki dotyczące ochrony danych osobowych.
Dostosowanie do wspólnego podejścia do zdecentralizowanych agencji UE	Zmienione : art. 26, 29 i 39	Wprowadza się szereg zmian mających na celu lepsze dostosowanie rozporządzenia ustanawiające EFCA do wspólnego podejścia.
Budżet	Zmienione : art. 35	Rozszerza się możliwości w zakresie dochodów, aby umożliwić zawieranie umów o delegowaniu zadań i przyznawanie dotacji <i>ad hoc</i> zgodnie z podobnymi przepisami obowiązującymi w przypadku innych Agencji (np. Frontexu).

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania		
Temat	Artykuły	Poszczególne przepisy wniosku
Digitalizacja świadectw połowowych NNN (CATCH)	Nowe: art. 12a–12e	System świadectw połowowych, określony w rozdziale III rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, ma formę papierową, przez co jest nieefektywny. Zmiany w unijnym systemie świadectw połowowych przewidują ustanowienie bazy danych do zarządzania świadectwami połowowymi (CATCH) w oparciu o system zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych, umożliwiając kontrolę opartą na ocenie ryzyka, ograniczając możliwości nieuczciwego przywozu i zmniejszając obciążenie administracyjne dla państw członkowskich. Funkcje operacyjne bazy danych CATCH będą opracowywane w kilku różnych etapach. Komisji przyznaje się uprawnienia wykonawcze i przekazane uprawnienia związane z funkcjonowaniem i rozwojem bazy danych CATCH.
Inspekcje	Zmienione : art. 10	Dostosowanie do nowych przepisów rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
Statki rybackie prowadzące połowy NNN	Zmienione : art. 2, 3 i 11	Dostosowanie do nowych przepisów rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i wprowadzenie właściwych odniesień.
Postępowanie i środki egzekwowania prawa (w tym	Nowe: art. 42a, zmienione : art. 27,	Wprowadza się odniesienia, aby zapewnić dostosowanie do nowych przepisów rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 dotyczących postępowań i egzekwowania prawa, w tym kar. Uchyla się zdezaktualizowane artykuły.

w przypadku poważnych naruszeń)	42 i 43 Uchylone: art. 44–47	
---------------------------------	------------------------------------	--

Zmiana w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1967/2006 w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego Zmiana w rozporządzeniu (UE) 2016/1139 ustanawiającym wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada		
Temat	Artykuły	Poszczególne przepisy wniosku
Rozporządzenie (WE) nr 1967/2006	Zmienione : art. 17 Uchylone: art. 21 i 23	W celu zapewnienia zgodności z rozporządzeniem nr 1224/2009 skreśla się niektóre przepisy dotyczące połowów amatorskich oraz przeładunku.
Rozporządzenie (UE) 2016/1139	Uchylone: art. 12 i 13.	W celu zapewnienia zgodności z rozporządzeniem nr 1224/2009 skreśla się przepisy dotyczące dzienników połowowych i marginesu tolerancji.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 oraz zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 768/2005, (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1005/2008 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 w odniesieniu do kontroli rybołówstwa

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

po zasięgnięciu opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²⁶,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²⁷,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 zreformowano wspólną politykę rybołówstwa²⁸. Cele wspólnej polityki rybołówstwa i wymogi w zakresie kontroli rybołówstwa i egzekwowania przepisów dotyczących rybołówstwa zostały określone w art. 2 i 36 tego rozporządzenia. Jego pomyślne wdrożenie zależy od skutecznego i aktualnego systemu kontroli i egzekwowania.
- (2) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1224/2009²⁹ ustanowiono unijny system kontroli rybołówstwa, który przewiduje m.in. ośrodki monitorowania, lokalizowanie statków

²⁶ Dz.U. C z , s. .

²⁷ Dz.U. C z , s. .

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

²⁹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

rybackich, obowiązki w zakresie raportowania połowów, uprzednie powiadomienia, upoważnienia do przeładunku w państwach trzecich, publikację informacji o zamykaniu łowisk, kontrolę zdolności połowowych, krajowe programy kontroli, kontrolę połowów rekreacyjnych, kontrole łańcuchu dostaw produktów rybołówstwa i akwakultury, ważenie produktów rybołówstwa, dokumenty przewozowe, deklaracje wyładunkowe, dokumenty sprzedaży i deklaracje przejęcia, inspekcje i audyty, karanie naruszeń i dostęp do danych.

- (3) Rozporządzenie (WE) nr 1224/2009 zostało jednak opracowane przed przyjęciem nowej wspólnej polityki rybołówstwa. W związku z tym należy je zmienić, aby skuteczniej odnieść się do wymogów dotyczących kontroli i egzekwowania wspólnej polityki rybołówstwa zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013 oraz aby wykorzystać nowoczesne i bardziej opłacalne technologie kontroli.
- (4) W rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009 należy wprowadzić odniesienie do definicji zawartych w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013 i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013³⁰. W celu zachowania jasności i spójności niektóre definicje określone w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009 należy skreślić lub zmienić, a także należy dodać nowe definicje.
- (5) Definicję „przepisów wspólnej polityki rybołówstwa” należy zmienić, aby doprecyzować, że jej zakres obejmuje całe prawo Unii mające zastosowanie w sektorze gospodarki rybnej, w tym przepisy dotyczące środków technicznych i środków ochrony w odniesieniu do żywych zasobów morza, zarządzania flotami Unii eksploatującymi takie zasoby oraz ich kontroli, przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury, unijny system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (połowom NNN) oraz umowy międzynarodowe zawarte przez Unię.
- (6) Termin „dane z systemu monitorowania statków” należy zastąpić bardziej zrozumiałym wyrażeniem „dane dotyczące pozycji statku”. Definicja „danych dotyczących pozycji statku” nie powinna już odnosić się do przekazywania danych przez satelitarne urządzenia lokacyjne, ponieważ obecnie dostępne są różne technologie w zakresie lokalizacji statków i przekazywania danych dotyczących pozycji statku.
- (7) Definicję „partii” należy dostosować do definicji „partii” określonej w prawie żywnościowym.
- (8) Definicje „planów wieloletnich” należy zaktualizować w celu uwzględnienia przepisów rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 dotyczących planów wieloletnich.
- (9) W definicjach „licencji połowowej”, „obszarów ograniczonych połowów” i „połowów rekreacyjnych” termin „morskie zasoby wodne” należy zastąpić terminem „żywe

³⁰

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).

zasoby morza” w celu dostosowania tej definicji do rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

- (10) Definicja „statku rybackiego” jest zawarta w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013 i obejmuje statki wyposażone do prowadzenia komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza, takich jak statki łowcze, statki pomocnicze, statki przetwórcze, statki biorące udział w przeładunkach oraz transportowce wyposażone w sprzęt służący transportowaniu produktów rybołówstwa, poza kontenerowcami. Należy zatem skreślić definicję „statku rybackiego” w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009.
- (11) Na potrzeby usprawnienia egzekwowania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa należy dodać nowe definicje „statku łowczego” i „powodowania wyslizgiwania się”.
- (12) Tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne odgrywa ważną rolę w Unii z biologicznego, gospodarczego i społecznego punktu widzenia. Biorąc pod uwagę potencjalny wpływ tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego na stada, duże znaczenie ma kontrolowanie, czy działalność połowowa i nakłady połowowe mniejszych statków są zgodne z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa. W tym celu konieczne jest uzyskiwanie danych dotyczących pozycji tych statków. W związku z tym państwa członkowskie powinny mieć możliwość lokalizacji wszystkich statków rybackich, w tym statków rybackich o długości mniejszej niż 12 metrów. W przypadku statków o długości 12 metrów można obecnie korzystać z urządzeń przenośnych, które są tańsze i łatwiejsze w użyciu.
- (13) W celu doprecyzowania roli ośrodków monitorowania rybołówstwa przepisy rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 dotyczące tych ośrodków należy umieścić w osobnym artykule.
- (14) Rozporządzenie (WE) nr 1224/2009 zmieniono rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/812³¹, aby dostosować niektóre jego przepisy do obowiązku wyładunku określonego w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. W celu umożliwienia właściwej kontroli obowiązku wyładunku, konieczne jest wyposażenie pewnego odsetka statków rybackich – na podstawie oceny ryzyka – w elektroniczne urządzenia do monitorowania posiadające funkcję ciągłego nagrywania, w tym w telewizję przemysłową (CCTV). Dane z CCTV można uzupełniać danymi z innych elektronicznych urządzeń do monitorowania. Dane z tych urządzeń, w tym z CCTV, zapewnią urzędnikom państw członkowskich środki kontroli zgodności z obowiązkiem wyładunku na morzu. Materiał filmowy z CCTV powinien dotyczyć jedynie narzędzi połowowych oraz części statków, na których produkty rybołówstwa są wprowadzane na pokład, poddawane obróbce i przechowywane. Materiał filmowy z CCTV powinien być zapisywany lokalnie i udostępniany wyłącznie urzędnikom państw członkowskich lub inspektorom

³¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/812 z dnia 20 maja 2015 r. zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98, (WE) nr 2187/2005, (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 2347/2002 i (WE) nr 1224/2009 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 i (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do obowiązku wyładunku oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1434/98 (Dz.U. L 133 z 29.5.2015, s. 1).

unijnym na ich wniosek, w szczególności w kontekście inspekcji, dochodzeń lub audytów.

- (15) Wiarygodność i kompleksowe gromadzenie danych dotyczących połowów ma ogromne znaczenie dla osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa.
- (16) Przekazywanie danych rejestracyjnych z połowów w formatach papierowych doprowadziło do tego, że raportowanie jest niepełne i niezetelne, a ostatecznie do tego, że raportowanie połowów przez operatorów do państw członkowskich i przez państwa członkowskie do Komisji odbywa się w sposób nieodpowiedni, a także utrudniło wymianę informacji między państwami członkowskimi. Konieczne jest zatem, aby kapitanowie zapisywali dane dotyczące połowów w sposób cyfrowy i przekazywali je drogą elektroniczną, w szczególności jeżeli chodzi o dzienniki połowowe, deklaracje przeładunkowe i deklaracje wyładunkowe.
- (17) Brak obowiązków w zakresie raportowania połowów przez kapitanów statków o długości poniżej 10 metrów doprowadził do tego, że dane dotyczące takich statków są niepełne i niewiarygodne, ponieważ dane dotyczące tych statków gromadzono na podstawie planów kontroli wyrывkowej. W związku z tym duże znaczenie ma wprowadzenie obowiązku raportowania połowów w przypadku wszystkich statków rybackich, bez względu na ich wielkość. Działanie to pozwoli również uprościć przepisy, poprawić ich przestrzeganie i usprawnić kontrole.
- (18) W przypadku statków o długości 12 metrów lub dłuższych ważne jest, aby informacje w dzienniku połowowym były dokładniejsze i obejmowały dane dotyczące połowów w odniesieniu do zaciągu lub operacji połowowej, ponieważ zwiększy to skuteczność kontroli. W przypadku statków o długości mniejszej niż 12 metrów należy uprościć obowiązki związane z wypełnianiem i przekazywaniem dziennika połowowego, a od kapitanów należy wymagać przekazywania informacji zawartych w dzienniku połowowym tylko raz, przed przybyciem do portu.
- (19) Przepisy dotyczące marginesu tolerancji w szacunkach ilości ryb zatrzymanych na pokładzie zawartych w dzienniku połowowym należy zmienić, aby uwzględnić nowe przepisy dotyczące raportowania połowów poniżej 50 kg w dziennikach połowowych. Ponadto należy zmienić przepisy dotyczące marginesu tolerancji, aby uwzględnić specyfikę połowów wyładowywanych bez sortowania.
- (20) Po wypłynięciu statku rybackiego powinien on natychmiast rozpocząć prowadzenie elektronicznego dziennika połowowego, a rejs ten powinien otrzymać niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego. W dzienniku połowowym, deklaracjach przeładunkowych i deklaracjach wyładunkowych należy zamieścić odniesienie do tego niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego rejsu połowowego, aby umożliwić wzmocnione kontrole i udoskonalić proces zatwierdzania danych przez państwa członkowskie wraz z możliwością identyfikacji produktów rybołówstwa w łańcuchu dostaw. Aby usprawnić i uprościć przekazywanie właściwym organom państw członkowskich informacji o utraconych narzędziach połowowych, format dziennika połowowego powinien obejmować informacje o utraconych narzędziach połowowych.
- (21) Upřednie powiadamianie o wyładunku umożliwia urzędnikom lepszą kontrolę zgodności z przepisami dotyczącymi rejestrowania połowów i działalności połowowej. W celu poprawy zgodności z przepisami dotyczącymi rejestracji połowów przepisy dotyczące upředniego powiadamiania powinny mieć zastosowanie do wszystkich statków o długości powyżej 12 metrów, a nie tylko do statków rybackich, których celem są stada objęte planami wieloletnimi. Państwa członkowskie powinny

być uprawnione do ustanawiania krótszego terminu uprzedniego powiadomienia dla statków pływających pod ich banderą, które prowadzą działalność wyłącznie na jego morzach terytorialnych, o ile nie zmniejsza to ich zdolności do przeprowadzania inspekcji statków po ich przybyciu.

- (22) Unijne statki rybackie dokonujące wyładunku produktów rybołówstwa w państwach trzecich lub przeładunku produktów rybołówstwa na wodach państw trzecich lub na morzu pełnym powinny przekazać uprzednie powiadomienie lub uzyskać upoważnienie od państw członkowskich bandery. Takie uprzednie powiadomienia i upoważnienia są wymagane, jeżeli chodzi o obowiązki państw członkowskich bandery w zakresie zapobiegania wprowadzaniu na rynki międzynarodowe produktów rybołówstwa pochodzących z połowów NNN.
- (23) Przepisy dotyczące zapisywania danych dotyczących połowów i nakładu połowowego przez państwa członkowskie powinny zostać zmienione, aby uwzględnić dane pojawiające się w rejestrach ważenia, deklaracjach przejścia i dokumentach przewozowych.
- (24) Przepisy dotyczące przekazywania Komisji zagregowanych danych dotyczących połowów i nakładu połowowego należy uprościć, przewidując jedną datę dla wszystkich przedkładanych danych.
- (25) Przepisy dotyczące publikacji przez Komisję informacji o zamykaniu łowisk w następstwie wykorzystania kwot połowowych lub maksymalnych dopuszczalnych nakładów połowowych należy uprościć, aby umożliwić terminową publikację takich informacji o zamknięciach. Przepisy te należy ponadto zmienić, aby były spójne z obowiązkiem wyładunku określonym w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013.
- (26) Przepisy dotyczące zdolności połowowej należy zaktualizować, aby odnosiły się do rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (27) Przepisy dotyczące weryfikacji pojemności statków rybackich do celów kontroli zdolności połowowej należy uprościć, a przepisy dotyczące weryfikacji mocy silnika należy doprecyzować. W przypadku gdy statki rybackie wyposażone w narzędzia połowowe czynne są napędzane silnikami, których moc przekracza moc silnika określoną w ich rejestracji, zapewnienie zgodności z limitami zdolności połowowej określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013 jest niemożliwe. Dlatego ważne jest, aby skutecznie kontrolować moc silników statków rybackich wyposażonych w narzędzia połowowe czynne, wykorzystując urządzenia stale monitorujące moc silnika.
- (28) Aby zapewnić przestrzeganie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, każde państwo członkowskie powinno być zobowiązane do ustanowienia i regularnej aktualizacji rocznego lub wieloletniego krajowego programu kontroli obejmującego wszystkie przepisy wspólnej polityki rybołówstwa. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby kontrole urzędowe były przeprowadzane na podstawie oceny ryzyka. Należy również wprowadzić wymóg opracowywania rocznych sprawozdań z inspekcji i kontroli krajowych.
- (29) Obszary ograniczonych połowów ustanawia się na podstawie przepisów Unii, przepisów krajowych i umów międzynarodowych. W związku z tym przepisy dotyczące kontroli obszarów ograniczonych połowów przez państwa członkowskie powinny mieć zastosowanie do obszarów ograniczonych połowów bez względu na miejsce ich położenia. Również statki rekreacyjne prowadzące połowy w obszarach ograniczonych połowów powinny w stosownych przypadkach podlegać kontroli.

- (30) Połowy rekreacyjne odgrywają ważną rolę w Unii, zarówno z biologicznego, gospodarczego, jak i społecznego punktu widzenia. Biorąc pod uwagę znaczący wpływ połowów rekreacyjnych na niektóre stada, konieczne jest zapewnienie konkretnych narzędzi umożliwiających skuteczną kontrolę połowów rekreacyjnych przez państwa członkowskie. System rejestrowania lub licencjonowania powinien umożliwiać uzyskanie dokładnego spisu osób fizycznych i prawnych uczestniczących w połowach rekreacyjnych oraz gromadzenie wiarygodnych danych dotyczących połowów i praktyk. Zbieranie wystarczających i wiarygodnych danych dotyczących połowów rekreacyjnych jest konieczne, aby ocenić wpływ takich praktyk połowowych na stada i dostarczyć państwom członkowskim i Komisji informacji niezbędnych do skutecznego zarządzania żywymi zasobami morza i kontroli tych zasobów.
- (31) W ramach wspólnej polityki rybołówstwa ustanowiono już szereg specjalnych środków ochrony mających zastosowanie do połowów rekreacyjnych. Systemy rejestrowania lub licencjonowania oraz rejestrowania połowów powinny umożliwiać skuteczną kontrolę tych specjalnych środków ochrony.
- (32) Należy doprecyzować przepisy dotyczące kontroli w łańcuchu dostaw, aby umożliwić państwom członkowskim przeprowadzanie kontroli i inspekcji na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury, począwszy od pierwszej sprzedaży, aż po sprzedaż detaliczną, z uwzględnieniem transportu.
- (33) Należy uściślić przepisy mające zastosowanie do dzielenia produktów rybołówstwa i akwakultury na partie. Należy doprecyzować, że partie powinny składać się z produktów rybołówstwa i akwakultury jednego gatunku, z wyjątkiem przypadków, w których partie te zawierają bardzo małe ilości produktów.
- (34) Zgodnie z wymogami dotyczącymi możliwości śledzenia określonymi w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady³², w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 931/2011³³ ustanowiono pewne reguły dla tego konkretnego sektora żywności pochodzenia zwierzęcego, mianowicie, podmioty muszą przechowywać konkretny zbiór informacji i, na wniosek, udostępniać ten zbiór właściwym organom, a także przekazać go operatorowi, któremu dostarczono produkty rybołówstwa. W sektorze gospodarki rybnej możliwość śledzenia jest istotna nie tylko z uwagi na cele dotyczące bezpieczeństwa żywności, ale również z uwagi na umożliwienie kontroli i zapewnienie ochrony interesów konsumentów.
- (35) Należy zatem opierać się na istniejących przepisach dotyczących możliwości śledzenia określonych w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 oraz w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 931/2011. Operatorzy muszą przechowywać

³² Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

³³ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 931/2011 z dnia 19 września 2011 r. w sprawie wymogów dotyczących możliwości śledzenia ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 242 z 20.9.2011, s. 2).

konkretny zbiór informacji na temat produktów rybołówstwa i akwakultury i, na wniosek, udostępniać ten zbiór właściwym organom, a także przekazać go operatorowi, któremu dostarczono produkty rybołówstwa. W przypadku produktów rybołówstwa, które nie są przywożone, informacje dotyczące identyfikowalności powinny obejmować niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego, ponieważ umożliwi to połączenie danej partii produktów rybołówstwa z konkretnym wyładunkiem z unijnego statku rybackiego lub kilku unijnych statków rybackich z tego samego odnośnego obszaru geograficznego.

- (36) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 931/2011 informacje dotyczące identyfikowalności istotne z punktu widzenia kontroli produktów rybołówstwa i akwakultury powinny być dostępne od momentu pierwszej sprzedaży do etapu sprzedaży detalicznej. Umożliwi to w szczególności przekazywanie konsumentowi dokładnych informacji dotyczących gatunków i pochodzenia produktów rybołówstwa lub akwakultury.
- (37) Te same przepisy powinny mieć zastosowanie w odniesieniu do produktów rybołówstwa i akwakultury przywożonych z państw trzecich. W przypadku produktów przywożonych obowiązkowe informacje dotyczące identyfikowalności powinny zawierać odniesienie do świadectwa połowowego przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2008³⁴.
- (38) W celu zapewnienia skutecznego i terminowego przekazywania informacji dotyczących identyfikowalności w odniesieniu do produktów rybołówstwa i akwakultury informacje te należy zapisywać w formie cyfrowej i przysyłać drogą elektroniczną w łańcuchu dostaw oraz właściwym organom na ich wniosek.
- (39) W przypadku produktów rybołówstwa sprzedawanych konsumentom bezpośrednio ze statków rybackich przepisy dotyczące identyfikowalności, zarejestrowanych nabywców i dokumentów sprzedaży nie mają zastosowania do ilości poniżej określonych progów. Progi te powinny zostać zharmonizowane i obniżone, aby zminimalizować wprowadzanie na rynek produktów rybołówstwa, których nie można śledzić, a tym samym produktów, których nie można kontrolować.
- (40) Wiarygodność i kompleksowe gromadzenie danych dotyczących połowów ma ogromne znaczenie dla osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa. W szczególności zapis połowów w momencie wyładunku powinien być dokonywany w możliwie najbardziej wiarygodny sposób. W tym celu należy wzmocnić procedury związane z ważeniem produktów rybołówstwa przy wyładunku.
- (41) Ważenie należy przeprowadzać za pomocą systemów zatwierdzonych przez właściwe organy i operatorów, których państwa członkowskie wyznaczyły do przeprowadzenia tego zadania. Wszystkie produkty należy ważyć według gatunku przy wyładunku, ponieważ zagwarantuje to większą dokładność sprawozdań dotyczących połowów. Co

³⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

więcej, rejestry ważenia należy zapisywać w sposób elektroniczny i przechowywać przez trzy lata.

- (42) Wyładunek bez sortowania według gatunków powinien być dozwolony wyłącznie w przypadku, gdy spełnione zostały ściśle określone warunki, w tym ważenie za pomocą systemów stosowanych lub kontrolowanych przez organy państw członkowskich.
- (43) W celu usprawnienia kontroli i umożliwienia szybkiego zatwierdzania danych rejestracyjnych z połowów oraz szybkiej wymiany danych między państwami członkowskimi niezbędne jest, aby wszyscy operatorzy zapisywali dane cyfrowo i przedkładali te dane państwom członkowskim w ciągu 24 godzin drogą elektroniczną. Dotyczy to w szczególności deklaracji wyładunkowych, dokumentów sprzedaży i deklaracji przejęcia.
- (44) Ze względu na dostępność odpowiednich narzędzi technologicznych wymóg zapisywania danych cyfrowo i przedkładania ich państwom członkowskim w ciągu 24 godzin drogą elektroniczną powinien mieć zastosowanie do wszystkich nabywców produktów rybołówstwa.
- (45) Przekazywanie dokumentów przewozowych odpowiednim państwom członkowskim należy uprościć, a przekazanie powinno mieć miejsce przed wyjściem w morze, aby umożliwić właściwym organom przeprowadzanie kontroli.
- (46) W deklaracjach wyładunkowych, dokumentach sprzedaży, deklaracjach przejęcia i dokumentach przewozowych należy zamieścić odniesienie do niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego rejsu połowowego, aby umożliwić wzmocnione kontrole i udoskonalić proces zatwierdzania danych przez państwa członkowskie oraz identyfikowalność produktów rybołówstwa w łańcuchu dostaw.
- (47) Przepisy rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 dotyczące monitorowania organizacji producentów oraz monitorowania uzgodnień w zakresie cen i interwencji są już nieaktualne i powinny zostać uchylone, ponieważ takie monitorowanie jest teraz określone rozporządzeniem (UE) nr 1379/2013.
- (48) Aby udoskonalić ocenę ryzyka, którą organy krajowe przeprowadzają podczas planowania działań kontrolnych, oraz skuteczność inspekcji, należy ulepszyć wymogi dotyczące krajowego rejestru naruszeń przepisów.
- (49) Należy doprecyzować i wzmocnić przepisy dotyczące określania zachowań stanowiących poważne naruszenie wspomnianych przepisów, aby wszystkim sprawcom naruszającym przepisy wspólnej polityki rybołówstwa zapewnić równe szanse w państwach członkowskich pod względem traktowania podczas postępowania sądowego.
- (50) Aby zapewnić skuteczność odstraszenia w odniesieniu do najbardziej szkodliwych zachowań, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii konieczne jest ustanowienie wyczerpującego wykazu naruszeń, które w każdych okolicznościach uznaje się za poważne. Ponadto w celu zapewnienia proporcjonalności należy opracować wyczerpujący wykaz kryteriów, z których właściwe organy krajowe mają korzystać podczas określania wagi pewnych innych naruszeń.
- (51) Aby zapewnić szybszą, skuteczniejszą i bardziej odstraszącą odpowiedź na poważne naruszenia, państwa członkowskie powinny wprowadzić możliwość wszczęcia postępowania administracyjnego przeciwko takim poważnym naruszeniom, bez uszczerbku dla istniejącego postępowania karnego. Określenie znormalizowanych

minimalnych poziomów grzywien i udoskonalenie systemu punktów, które mogą prowadzić do zawieszenia lub wycofania licencji połowowych lub prawa do dowodzenia statkiem, również spotęgują efekt odstraszający systemów kar wszystkich państw członkowskich i będą zapobiegać ponownemu dopuszczaniu się naruszeń.

- (52) Podmioty krajowe odpowiedzialne za działania kontrolne w zakresie rybołówstwa oraz wszelkie właściwe organy sądowe powinny mieć dostęp do krajowego rejestru naruszeń przepisów. W pełni przejrzysta wymiana informacji zawartych w rejestrach krajowych między państwami członkowskimi również zwiększy skuteczność i zapewni równe szanse w zakresie działań kontrolnych.
- (53) Zatwierdzanie jest istotnym etapem zapewniania wiarygodności i kompletności danych gromadzonych przez państwa członkowskie na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Należy przedstawić objaśnienia dotyczące zbioru danych, które muszą zostać zatwierdzone, oraz obowiązków państw członkowskich w przypadku wystąpienia niespójności.
- (54) Aby móc spełniać swoje obowiązki wynikające z przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, Komisja musi mieć dostęp do różnych danych gromadzonych przez państwa członkowskie. Należy sprecyzować, do których danych Komisja powinna mieć dostęp oraz do jakich zadań ma je wykorzystywać.
- (55) Dane gromadzone przez państwa członkowskie mają również ogromną wartość naukową. Należy wyjaśnić, że organy naukowe państw członkowskich i Unii mogą uzyskać dostęp do danych zgromadzonych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1224/2009, w szczególności do danych dotyczących pozycji statku i danych dotyczących działalności połowowej. Ponadto gromadzone przez państwa członkowskie dane dotyczące działalności połowowej są również istotne dla urzędu statystycznego Unii Europejskiej (Eurostat), który może wykorzystać te dane do opracowywania statystyk dotyczących rybołówstwa.
- (56) Z uwagi na fakt, że wymiana danych między państwami członkowskimi ma fundamentalne znaczenie dla kontrolowania i egzekwowania obowiązków wynikających z przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, należy uściślić przepisy odnoszące się do tego rodzaju wymiany. W szczególności państwa członkowskie powinny wzajemnie przyznać sobie dostęp do swoich rejestrów naruszeń, ponieważ umożliwi im to lepsze egzekwowanie przepisów w odniesieniu do unijnych statków rybackich pływających pod banderą innego państwa członkowskiego, które znajdują się na ich wodach, oraz w odniesieniu do statków rybackich pływających pod ich banderą, które dopuściły się naruszenia na wodach innego państwa członkowskiego.
- (57) Gromadzony przez państwa członkowskie zbiór danych, do których Komisja powinna mieć dostęp, takich jak dane dotyczące działalności połowowej, dane dotyczące kontroli, inne elektroniczne bazy danych dotyczących połowów oraz krajowy rejestr naruszeń przepisów, może zawierać dane osobowe. W związku z faktem, że numer identyfikacyjny rejsu połowowego lub nazwa statku rybackiego może umożliwić identyfikację osób fizycznych takich jak właściciel lub kapitan statku rybackiego, informacje obejmujące tego rodzaju dane w pewnych okolicznościach również mogą stanowić dane osobowe.
- (58) Przetwarzanie danych osobowych jest niezbędne do kontroli rybołówstwa i egzekwowania przepisów dotyczących rybołówstwa. W szczególności do celów monitorowania uprawnień do połowów, w tym wykorzystania kwot połowowych, Komisja powinna być w stanie przetwarzać dane z dzienników połowowych,

deklaracji wyładunkowych, dokumentów sprzedaży oraz inne dane dotyczące działalności połowowej, aby zatwierdzić zagregowane dane przedłożone przez państwa członkowskie. Na potrzeby zatwierdzania, przeprowadzania audytu oraz monitorowania działań kontrolnych państw członkowskich Komisja powinna mieć dostęp do informacji takich jak sprawozdania z inspekcji i sprawozdania obserwatorów kontroli oraz do bazy danych naruszeń, a także powinna przetwarzać takie informacje. W kontekście opracowywania umów międzynarodowych oraz środków ochrony i zastosowania się do nich Komisja – w razie potrzeby – powinna przetwarzać dane dotyczące działalności połowowej unijnych statków rybackich znajdujących się poza wodami Unii, w tym numery identyfikacyjne statku, imię i nazwisko właściciela statku oraz kapitana statku.

- (59) Co do zasady dane osobowe przetwarzane w ramach kontroli rybołówstwa i egzekwowania przepisów dotyczących rybołówstwa należy przechowywać przez okres 5 lat ze względu na to, że do celu monitorowania uprawnień do połowów Komisja zatwierdza zagregowane dane przedłożone przez państwa członkowskie w terminie 5 lat od ich przesłania. W przypadku działań następczych podejmowanych w związku z naruszeniem przepisów, inspekcjami, kontrolami, skargami lub audytami lub w przypadku toczącego się postępowania sądowego lub administracyjnego należy zastosować specjalny, dłuższy okres przechowywania wynoszący 10 lat ze względu czas trwania tego rodzaju procesów oraz konieczność wykorzystywania tych danych przez cały okres trwania tych procesów.
- (60) Zawsze i na każdym szczeblu należy zapewnić przestrzeganie obowiązków związanych z ochroną danych osobowych, określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679³⁵, rozporządzeniu (UE) 2018/XX³⁶ oraz, w stosownych przypadkach, przepisach krajowych transponujących dyrektywę (UE) 2016/680³⁷.
- (61) Rozporządzeniem (WE) nr 1224/2009 powierzono Komisji uprawnienia w zakresie wykonania niektórych przepisów tego rozporządzenia.
- (62) W wyniku wejścia w życie Traktatu z Lizbony uprawnienia powierzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 należy dostosować do art. 290 i 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

³⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

³⁶ Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczący ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez unijne instytucje, organy i jednostki organizacyjne oraz swobodnego przepływu takich danych i uchylający rozporządzenie (WE) nr 45/2001 i decyzję nr 1247/2002/WE (COM(2017) 8 final, 10.1.2017).

³⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW, Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89.

(63) W celu uzupełnienia rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 o konkretne przepisy regulujące kontrole należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do:

- zwolnienia niektórych statków rybackich z obowiązku posiadania upoważnienia do połowów;
- przepisów mających zastosowanie do systemów lokalizacji, dziennika połowowego, uprzednich powiadomień, przeładunków i deklaracji wyładunkowych w przypadku awarii systemów elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania danych;
- zwolnienia niektórych kategorii statków rybackich z obowiązku wypełniania i przedkładania uprzednich powiadomień i deklaracji przeładunkowych;
- szczegółowych przepisów dotyczących funkcjonowania systemów identyfikowalności;
- kryteriów i procedury rejestracji podmiotów zajmujących się ważeniem oraz treści rejestrów ważenia;
- przepisów dotyczących procedur ważenia i szczególnych przepisów dotyczących małych gatunków pelagicznych;
- przepisów dotyczących obserwatorów kontroli;
- przepisów dotyczących inspekcji dla właściwych organów państw członkowskich i operatorów;
- definicji przyczyny zawieszenia bądź wycofania licencji połowowej, działań następczych podejmowanych w związku z zawieszeniem bądź wycofaniem, anulowania punktów;
- minimalnych wymogów dotyczących krajowych programów działań kontrolnych, rocznych sprawozdań i określania wartości odniesienia;
- określenia terminu, w którym państwa członkowskie mają wykazać, że stada mogą być bezpiecznie eksploatowane.

Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. (1). W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te powinny otrzymać wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

(64) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do:

- licencji połowowych i upoważnień do połowów;
- oznakowania i identyfikacji statków rybackich, narzędzi połowowych i jednostek;
- wymogów technicznych i cech charakterystycznych urządzeń lokacyjnych;

- marginesu tolerancji;
- współczynników przeliczeniowych stosowanych do przeliczania masy zatrzymanych lub przetworzonych ryb na masę ryb w relacji pełnej;
- treści danych dotyczących pozycji statku, a także treści i formatu, przepisów dotyczących wypełniania i zapisu cyfrowego oraz przesyłania dzienników połowowych, uprzednich powiadomień, deklaracji przeładunkowych i deklaracji wyładunkowych;
- wymogów technicznych i cech charakterystycznych systemów elektronicznych urządzeń do monitorowania, w tym CCTV;
- formatu, w jakim dane rejestracyjne z połowów i informacje na temat nakładu połowowego mają być przekazywane Komisji;
- odszkodowań w przypadku szkody wyrządzonej państwu członkowskiemu;
- weryfikacji mocy silnika i pojemności statku rybackiego, weryfikacji rodzaju, numeru i cech charakterystycznych narzędzia połowowego;
- wymogów technicznych i cech charakterystycznych urządzeń do stałego monitorowania mocy silnika;
- certyfikacji mocy silnika;
- systemu rejestrowania lub licencjonowania, lokalizacji statków i kontrolowania narzędzi połowowych niektórych połowów rekreacyjnych;
- planów kontroli wrywkowej wyładunków bez sortowania;
- zarejestrowanych nabywców;
- sprawozdań z nadzoru i sprawozdań z inspekcji;
- funkcjonowania bazy danych sprawozdań z inspekcji i z nadzoru;
- ustalania ilości w odniesieniu do kwot połowowych w przypadku środków naprawczych;
- funkcjonowania systemu punktów dla właścicieli licencji i kapitanów;
- indywidualnych programów kontroli i inspekcji;
- odliczania kwot połowowych;
- dostępu do danych i wymiany danych;
- sprawozdawczości państwa członkowskiego;
- wzajemnej pomocy.

Uprawnienia te są wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011³⁸.

³⁸

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (65) W wyniku wejścia w życie Traktatu z Lizbony niektóre przepisy nadające uprawnienia decyzyjne wyłącznie Radzie muszą zostać dostosowane do nowych procedur mających zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa. Należy zatem przededagować przepisy rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 dotyczące następujących elementów:
- przyjęcia w każdym planie wieloletnim prognozy połowowej, powyżej którego statek będzie musiał wylądować swoje połowy w wyznaczonym porcie lub w miejscu znajdującym się blisko brzegu oraz określenia częstotliwości przekazywania danych;
 - ustanowienia programu obecności obserwatorów kontroli.
- (66) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1224/2009.
- (67) W celu zachowania spójności z zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 należy rozszerzyć cele rozporządzenia Rady (WE) nr 768/2005³⁹. Misje Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa powinny dotyczyć harmonizacji stosowania wspólnej polityki rybołówstwa jako całości. Powinny one obejmować badania i rozwój w obszarze technik kontroli i inspekcji oraz zapewnianie Komisji pomocy w konkretnych dziedzinach.
- (68) Należy zapewnić, aby Agencja przestrzegała zobowiązań dotyczących ochrony danych osobowych określonych w rozporządzeniu (UE) 2018/XX w odniesieniu do przetwarzania i wymiany danych.
- Przedstawiciele instytucji unijnych powinni mieć możliwość wzięcia udziału w posiedzeniu Zarządu Agencji.
- (69) Należy wyjaśnić, że projekty zarówno rocznego, jak i wieloletniego programu prac Agencji opracowane przez dyrektora zarządzającego muszą być przekazane Zarządowi Agencji.
- (70) Należy doprecyzować, że Agencja może również otrzymywać fundusze w formie umowy o delegowaniu zadań lub dotacji *ad hoc* bez uszczerbku dla innych typów dochodów.
- (71) Ponadto należy również przedstawić objaśnienia przepisów dotyczących oceny Agencji przez Komisję.
- (72) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 768/2005.
- (73) Aby zapewnić spójność między przepisami dotyczącymi kontroli, należy zmienić rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006⁴⁰ i rozporządzenie Parlamentu

³⁹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 768/2005 z dnia 26 kwietnia 2005 r. ustanawiające Wspólnotową Agencję Kontroli Rybołówstwa oraz zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 128 z 21.5.2005, s. 1).

⁴⁰ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1626/94 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 11).

Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139⁴¹. W szczególności należy uchylić przepisy dotyczące kontroli połowów amatorskich, zapisywania i zgłaszania przeładunków oraz rejestracji połowów określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1967/2006 oraz przepisy dotyczące dzienników połowowych i marginesu tolerancji w wartościach szacunkowych zapisanych w dzienniku połowowym określone w rozporządzeniu (UE) 2016/1139, a zamiast nich powinny mieć zastosowanie odpowiednie przepisy rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

- (74) System świadectw połowowych określony w rozdziale III rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 ma formę papierową, przez co jest on nieefektywny i niezgodny z cyfrowym systemem identyfikowalności produktów rybołówstwa. Zgodnie ze zobowiązaniami międzynarodowymi oraz z myślą o zapewnieniu skutecznego wdrażania systemu należy zmienić rozporządzenie (WE) nr 1005/2008, aby ustanowić bazę danych na potrzeby zarządzania świadectwami połowowymi (CATCH) w oparciu o system zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych, umożliwiając kontrolę opartą na ocenie ryzyka, ograniczając możliwości nieuczciwych przywozów i zmniejszając obciążenie administracyjne dla państw członkowskich. Funkcje operacyjne bazy danych CATCH będą opracowywane w kilku różnych etapach.
- (75) Aby zapewnić jednolite warunki wdrażania rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, a w szczególności aby umożliwić zintegrowane zarządzanie informacjami oraz dokumentami istotnymi z punktu widzenia urzędowych czynności kontrolnych, weryfikacji i kontroli oraz innych istotnych czynności urzędowych związanych z przywozem oraz wywozem produktów rybołówstwa, jak przewidziano w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2008, a także aby umożliwić zintegrowane przetwarzanie, przechowywanie oraz wymianę tych informacji i dokumentów, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze i przekazane uprawnienia dotyczące funkcjonowania i rozwoju bazy danych CATCH w oparciu o system zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych.
- (76) Aby zapewnić spójność między unijnymi instrumentami prawnymi regulującymi kwestię kontroli rybołówstwa, należy uchylić niektóre przepisy dotyczące poważnych naruszeń określone w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2008 i, w razie potrzeby, przenieść je do rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, które jest głównym instrumentem prawnym w zakresie kontroli rybołówstwa. W rozporządzeniu (WE) nr 1005/2008 należy zatem wprowadzić odniesienie do przepisów dotyczących poważnych naruszeń zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009.
- (77) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1005/2008,

⁴¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 (Dz.U. L 191 z 15.7.2016, s. 1).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009

W rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013, o ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej.”;
 - b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) »przepisy wspólnej polityki rybołówstwa« oznaczają prawnie wiążące akty unijne, w tym umowy międzynarodowe zawarte przez Unię, dotyczące kwestii ochrony i eksploatacji żywych zasobów morza oraz zarządzania nimi, akwakultury, przetwórstwa, a także przewozu i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury;”;
 - c) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) »licencja połowowa« oznacza urzędowy dokument nadający jego właścicielowi prawo, określone w przepisach krajowych, do wykorzystania danej zdolności połowowej w celu komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza. Zawiera ona minimalne wymagania dotyczące identyfikacji, cech technicznych i wyposażenia statku rybackiego;”;
 - d) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) »dane dotyczące pozycji statku« oznaczają dane dotyczące identyfikacji statków rybackich, pozycji geograficznej, daty, godziny, kursu i prędkości, przekazywane do ośrodka monitorowania rybołówstwa państwa członkowskiego bandery przez urządzenia lokacyjne na statkach rybackich;”;
 - e) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) »obszar ograniczonych połowów« oznacza każdy obszar morski, na którym działalność połowowa jest czasowo lub stale ograniczona lub zabroniona;”;
 - f) pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) »partia« oznacza zestaw jednostek produktów rybołówstwa lub akwakultury;”;
 - g) pkt 24 otrzymuje brzmienie:

„24) »plany wieloletnie« oznaczają plany, o których mowa w art. 9 i 10 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, plany zarządzania przyjęte zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, a także inne środki unijne przyjęte na podstawie art. 43 ust. 3 Traktatu, określające specjalne działania w zakresie zarządzania poszczególnymi stadami ryb lub ich odbudowy na okres dłuższy niż rok;”;

- h) uchyla się pkt 23;
 - i) pkt 28 otrzymuje brzmienie:

„28) »połowy rekreacyjne« oznaczają niekomercyjną działalność połowową, w przypadku której żywe zasoby morza eksploatowane są w celach rekreacyjnych, turystycznych lub sportowych;”;
 - j) uchyla się pkt 31;
 - k) dodaje się pkt 33 i 34 w brzmieniu:

„33) »powodowanie wyślizgiwania się« oznacza praktykę polegającą na celowym uwalnianiu ryb z narzędzi połowowych, zanim dane narzędzie zostanie w pełni wprowadzone na statek rybacki;”;

34. »statek łowczy« oznacza statek rybacki wykorzystywany do połowu żywych zasobów morza.”;
- 2) w art. 5 uchyla się ust. 6;
 - 3) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Licencja połowowa

- 1. Unijny statek rybacki może być wykorzystywany do komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza tylko pod warunkiem posiadania przez niego ważnej licencji połowowej.
 - 2. Państwo członkowskie bandery zapewnia, aby informacje zawarte w licencji połowowej były dokładne i zgodne z informacjami zawartymi w unijnym rejestrze floty rybackiej, o którym mowa w art. 24 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
 - 3. Państwo członkowskie bandery zawiesza czasowo licencję połowową danego statku, który został czasowo unieruchomiony decyzją wydaną przez to państwo członkowskie lub którego upoważnienie do połowów zostało zawieszone zgodnie z art. 91b.
 - 4. Państwo członkowskie bandery cofa na stałe licencję połowową statku, w stosunku do którego stosowany jest środek dostosowania zdolności połowowej, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, lub którego upoważnienie do połowów zostało cofnięte zgodnie z art. 91b.
 - 5. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić przepisy dotyczące ważności licencji połowowych wydanych przez państwo członkowskie bandery, a także określić minimalny zakres informacji, jakie muszą one zawierać. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;
- 4) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy państwo członkowskie posiada szczególny krajowy system upoważnień do połowów dla statków rybackich pływających pod swoją banderą, wysyła Komisji na jej żądanie streszczenie informacji zawartych w wydanym upoważnieniu oraz związane z nimi łączne dane liczbowe dotyczące nakładu połowowego.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić przepisy dotyczące ważności upoważnień do połowów wydanych przez państwo członkowskie bandery, a także określić minimalny zakres informacji, jakie muszą one zawierać. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

c) dodaje się ust. 6:

„6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 119a przewidujących odstępstwa od obowiązku uzyskania upoważnień do połowów przez unijne statki rybackie o długości całkowitej wynoszącej poniżej 10 metrów.”;

5) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) nagłówek art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Oznakowanie i identyfikacja unijnych statków rybackich i narzędzi połowowych”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić przepisy dotyczące:

- a) oznakowania i identyfikacji statków;
- b) dokumentów identyfikacyjnych statku przewożonych na pokładzie;
- c) oznakowania i identyfikacji jednostek i urządzeń do sztucznej koncentracji ryb;
- d) oznakowania i identyfikacji narzędzi połowowych;
- e) etykiet do oznakowania narzędzi połowowych;
- f) oznakowania boj i rozstawienia sznurów.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

6) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Systemy monitorowania statków

1. Państwa członkowskie stosują systemy monitorowania statków w celu skutecznego monitorowania pozycji i ruchu statków rybackich pływających pod ich banderą, niezależnie od miejsca, w którym te statki się znajdują, oraz statków rybackich na wodach państw członkowskich poprzez gromadzenie i analizę danych dotyczących pozycji statku. Każde państwo członkowskie bandery zapewnia stałe i systematyczne monitorowanie oraz kontrolę dokładności danych dotyczących pozycji statku.
2. Unijne statki rybackie mają zainstalowane na pokładzie w pełni działające urządzenie pozwalające na automatyczne zlokalizowanie statku i jego

identyfikację przez system monitorowania statków za pomocą przesyłania danych dotyczących pozycji statku w regularnych odstępach czasu.

Systemy monitorowania statków umożliwiają również ośrodkowi monitorowania rybołówstwa, o którym mowa w art. 9a, państwa członkowskiego bandery gromadzenie informacji o statku rybackim przez cały czas. Przesyłanie danych dotyczących pozycji statku oraz gromadzenie informacji odbywa się za pośrednictwem połączenia satelitarnego lub naziemnej sieci ruchomej, jeżeli statek znajduje się w zasięgu takiej sieci.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 kapitanowie unijnych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej poniżej 12 m mogą przewozić na pokładzie urządzenie przenośne, pozwalające na automatyczne zlokalizowanie statku i jego identyfikację przez system monitorowania statków poprzez zapisywanie i przesyłanie danych dotyczących pozycji statku w regularnych odstępach czasu. W przypadku gdy urządzenie nie znajduje się w zasięgu sieci ruchomej, dane dotyczące pozycji statku są przez ten czas zapisywane i są przesyłane, gdy tylko statek znajdzie się w zasięgu takiej sieci, najpóźniej przed wejściem do portu.
4. W przypadku gdy unijny statek rybacki znajduje się na wodach innego państwa członkowskiego, państwo członkowskie bandery udostępnia dane dotyczące pozycji tego statku w drodze automatycznego przekazywania danych do ośrodka monitorowania rybołówstwa nadbrzeżnych państw członkowskich. Dane dotyczące pozycji statku są również udostępniane państwu członkowskiemu, w którego portach statek rybacki prawdopodobnie wyładuje swoje połowy lub na którego wodach statek rybacki prawdopodobnie będzie kontynuował swoją działalność połowową.
5. Jeżeli unijny statek rybacki prowadzi działania na wodach państwa trzeciego lub na wodach, na których zasoby rybne są zarządzane przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem, o której mowa w art. 3 ust. 1, oraz jeżeli umowa z tym państwem trzecim lub mające zastosowanie przepisy tej organizacji tak stanowią, dane dotyczące pozycji statku udostępnia się również temu krajowi lub tej organizacji.
6. Prowadzące działania na wodach unijnych statki rybackie państwa trzeciego mają zainstalowane na pokładzie w pełni działające urządzenie pozwalające na automatyczne zlokalizowanie tego statku i jego identyfikację przez system monitorowania statków za pomocą przesyłania danych dotyczących pozycji statku w regularnych odstępach czasu w taki sam sposób, w jaki robią to unijne statki rybackie na podstawie niniejszego artykułu.
7. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 119a ustanawiających szczegółowe przepisy dotyczące monitorowania działalności połowowej i nakładu połowowego przez ośrodki monitorowania rybołówstwa, w szczególności w odniesieniu do obowiązków kapitana dotyczących urządzeń do monitorowania statku.
8. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące:
 - a) formatu i treści danych dotyczących pozycji statku;
 - b) wymogów dotyczących urządzeń do monitorowania statku i specyfikacji technicznych tych urządzeń;

- c) częstotliwości przekazywania danych dotyczących pozycji i ruchu statków rybackich, w tym na obszarze ograniczonych połowów;
- d) przekazywania danych do nadbrzeżnych państw członkowskich.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

7) dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Artykuł 9a

Ośrodki monitorowania rybołówstwa

1. Państwa członkowskie tworzą i prowadzą ośrodki monitorowania rybołówstwa, które monitorują działalność połowową i nakład połowowy. Ośrodek monitorowania rybołówstwa danego państwa członkowskiego monitoruje statki rybackie pływające pod jego banderą bez względu na wody, na których prowadzą one działania, lub na port, w którym przebywają, jak również monitoruje unijne statki rybackie pływające pod banderą innych państw członkowskich oraz statki rybackie państw trzecich, do których mają zastosowanie przepisy dotyczące systemu monitorowania statków, prowadzące działalność na wodach podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji danego państwa członkowskiego.
2. Każde państwo członkowskie bandery wyznacza właściwe organy odpowiadające za ośrodek monitorowania rybołówstwa i podejmuje właściwe środki dla zadbania o to, by jego ośrodek monitorowania rybołówstwa dysponował odpowiednimi zasobami ludzkimi i był wyposażony w sprzęt i oprogramowanie komputerowe pozwalające na automatyczne przetwarzanie danych i ich elektroniczne przesyłanie. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie procedur zabezpieczania i odzyskiwania danych w przypadku awarii systemu. Państwa członkowskie mogą prowadzić wspólny ośrodek monitorowania rybołówstwa.
3. Państwa członkowskie bandery zapewniają, aby ośrodki monitorowania rybołówstwa miały dostęp do wszystkich istotnych danych, a w szczególności do danych wymienionych w art. 109 i 110, oraz aby działały siedem dni w tygodniu i 24 godziny na dobę.
4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 119a dotyczących szczegółowych przepisów w zakresie monitorowania działalności połowowej i nakładu połowowego przez ośrodki monitorowania rybołówstwa, w szczególności w zakresie:
 - a) monitorowania wejścia na konkretne obszary oraz wyjścia z takich obszarów;
 - b) monitorowania i zapisu działalności połowowej;
 - c) przepisów mających zastosowanie w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania urządzenia do monitorowania statku;
 - d) środków, które należy podjąć w przypadku nieotrzymania danych dotyczących pozycji i ruchu statków rybackich.”;

8) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

System automatycznej identyfikacji

Zgodnie z dyrektywą 2002/59/WE statek rybacki, którego długość całkowita przekracza 15 metrów, ma być wyposażony w system automatycznej identyfikacji spełniający normy eksploatacyjne określone przez Międzynarodową Organizację Morską i utrzymywać ten system w działaniu.”;

- 9) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Przekazywanie danych na potrzeby nadzoru

Dane z systemu lub systemów monitorowania statków, systemu automatycznej identyfikacji i systemu wykrywania statków zebrane w ramach niniejszego rozporządzenia udostępnia się Komisji, unijnym agencjom i właściwym organom państw członkowskich uczestniczącym w działaniach nadzorczych do celów bezpieczeństwa morskiego i ochrony na morzu, kontroli granicznej, ochrony środowiska morskiego i ogólnego egzekwowania prawa.”;

- 10) uchyla się art. 13;

- 11) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

Wypełnianie dziennika połowowego

1. Kapitan każdego unijnego statku łowczego prowadzi elektroniczny dziennik połowowy do celów zapisu działalności połowowej.
2. Dziennik połowowy, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności następujące informacje:
 - a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego;
 - b) numery identyfikacyjne statku i nazwę statku rybackiego;
 - c) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów;
 - d) datę oraz – w stosownych przypadkach – czas połowów;
 - e) datę i czas wyjścia z portu i przybycia do portu oraz czas trwania rejsu połowowego;
 - f) rodzaj narzędzia połowowego, specyfikacje techniczne i rozmiary;
 - g) szacunkowe ilości każdego gatunku w kilogramach masy w relacji pełnej lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników, w tym – jako odrębny wpis – ilości lub osobniki o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony; w przypadku unijnych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 12 metrów informacje te przedstawia się w odniesieniu do zaciągu lub operacji połowowej;
 - h) szacunkowa wielkość odrzutów w ekwiwalencie masy w relacji pełnej – dla wszelkich gatunków niepodlegających obowiązkowi wyładunku;

- i) szacunkowa wielkość odrzutów – dla wszelkich gatunków niepodlegających obowiązkowi wyładunku na podstawie art. 15 ust. 4 i 5 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
 - j) wykorzystane współczynniki przeliczeniowe;
 - k) dane konieczne do stosowania porozumień w sprawie połowów, o których mowa w art. 3 ust. 1.
3. W przypadku utracenia narzędzi połowowych na morzu, dziennik połowowy zawiera również takie informacje, jak:
- a) rodzaj utraconych narzędzi połowowych;
 - b) data i godzina utraty narzędzi połowowych;
 - c) miejsce utraty narzędzi połowowych;
 - d) środki przedsięwzięte w celu odzyskania narzędzi połowowych.
4. W porównaniu z ilościami wyładowanymi lub wynikiem inspekcji dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych zapisanych w dzienniku połowowym dotyczących wyrażonych w kilogramach ilości ryb zatrzymanych na pokładzie wynosi 10 % dla każdego gatunku. W przypadku gatunków zatrzymanych na pokładzie, których ilość nie przekracza 50 kg ekwiwalentu masy w relacji pełnej, dopuszczalny margines tolerancji wynosi 20 % dla każdego gatunku.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego w odniesieniu do połowów, o których mowa w art. 15. ust. 1 lit. a) tiret pierwsze i trzecie rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, które wyładunku się bez sortowania, ograniczenia dotyczące tolerancji określone w niniejszym ustępie nie mają zastosowania do połowów gatunków, które spełniają oba następujące warunki:

- a) stanowią mniej niż 1 % masy wszystkich wyładowanych gatunków; oraz
 - b) ich masa całkowita wynosi mniej niż 100 kg.
5. Na łowiskach podlegających unijnemu systemowi zarządzania nakładem połowowym kapitanowie unijnych statków łowczych zapisują i podliczają w swoich dziennikach połowowych czas spędzony na danym obszarze w następujący sposób:
- a) w odniesieniu do narzędzi ciągnionych:
 - (i) wejście do portu i wyjście z portu znajdującego się na tym obszarze;
 - (ii) każde wejście na obszary morskie i wyjście z nich, w przypadku gdy mają zastosowanie szczegółowe przepisy w sprawie dostępu do wód i zasobów;
 - (iii) połowy zatrzymane na pokładzie w podziale na gatunki w kilogramach masy w relacji pełnej w chwili wyjścia z tego obszaru lub przed wejściem do portu znajdującego się na tym obszarze;
 - b) w odniesieniu do biernych narzędzi połowowych:
 - (i) wejście do portu i wyjście z portu znajdującego się na tym obszarze;

- (ii) każde wejście na obszary morskie i wyjście z nich, w przypadku gdy mają zastosowanie szczegółowe przepisy w sprawie dostępu do wód i zasobów;
 - (iii) datę i godzinę wystawienia lub ponownego wystawienia biernych narzędzi połowowych na tych obszarach;
 - (iv) datę i godzinę zakończenia operacji połowowych prowadzonych przy użyciu biernego narzędzia połowowego;
 - (v) połowy zatrzymane na pokładzie w podziale na gatunki w kilogramach masy w relacji pełnej w chwili wyjścia z tego obszaru lub przed wejściem do portu znajdującego się na tym obszarze.
6. W celu przeliczenia masy zatrzymanych lub przetworzonych ryb na masę ryb w relacji pełnej na potrzeby dziennika połowowego kapitanowie unijnych statków łowczych stosują współczynnik przeliczeniowy ustalony zgodnie z ust. 9.
7. Kapitanowie statków łowczych państw trzecich prowadzących działania na wodach unijnych zapisują informacje, o których mowa w niniejszym artykule, w ten sam sposób co kapitanowie unijnych statków rybackich.
8. Kapitan odpowiada za dokładność danych wpisanych do dziennika połowowego.
9. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych:
- a) ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące wdrażania marginesu tolerancji zgodnie z definicją w ust. 3;
 - b) ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące stosowania współczynników przeliczeniowych;
 - c) określić współczynniki przeliczeniowe.
- Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

12) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

Przekazywanie dziennika połowowego drogą elektroniczną

1. Kapitanowie unijnych statków łowczych o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 12 metrów przekazują drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 14, właściwemu organowi swojego państwa członkowskiego bandery:
- a) co najmniej raz dziennie oraz w stosownych przypadkach po każdym zaciągu; oraz
 - b) po zakończeniu ostatniej operacji połowowej i przed wejściem do portu.
2. Kapitanowie unijnych statków łowczych o długości całkowitej wynoszącej poniżej 12 metrów przekazują drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 14, właściwemu organowi swojego państwa członkowskiego bandery po zakończeniu ostatniej operacji połowowej i przed wejściem do portu.

3. Kapitanowie unijnych statków łowczych przesyłają również drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 14, w czasie trwania jakiegokolwiek inspekcji i na wniosek właściwego organu swojego państwa członkowskiego bandery.
4. Właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego przyjmują od państwa członkowskiego bandery elektroniczne raporty zawierające dane ze statków rybackich, o których mowa w ust. 1, 2 i 3.
5. Kapitanowie statków łowczych państw trzecich prowadzących działania na wodach unijnych przekazują drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 14, właściwemu organowi nadbrzeżnego państwa członkowskiego.”;

13) dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Akty delegowane i wykonawcze dotyczące wymogów związanych z dziennikiem połowowym

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 119a dotyczących:
 - a) przepisów mających zastosowanie w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania systemów elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania danych z dziennika połowowego;
 - b) środków, które należy podjąć w przypadku nieotrzymania danych z dziennika połowowego;
 - c) dostępu do danych z dziennika połowowego i środków, które należy podjąć w przypadku brak dostępu do tych danych.
2. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące:
 - a) formy, treści i przekazywania dziennika połowowego;
 - b) wypełniania dziennika połowowego i cyfrowego zapisu informacji w tym dzienniku;
 - c) działania systemu elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania danych z dziennika połowowego;
 - d) wymogów dotyczących przekazywania danych z dziennika połowowego z unijnego statku rybackiego właściwemu organowi jego państwa bandery i komunikatów zwrotnych od władz;
 - e) wymogi dotyczące wymiany informacji zawartych w dzienniku połowowym pomiędzy państwami członkowskimi i formatu tej wymiany;
 - f) zadań jednego organu, o którym mowa w art. 5 ust. 5, w odniesieniu do dziennika połowowego;
 - g) częstotliwości przekazywania danych z dziennika połowowego.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

- 14) uchyla się art. 16;
- 15) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych zawartych w planach wieloletnich kapitanowie unijnych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 12 metrów przekazują drogą elektroniczną właściwym organom swojego państwa członkowskiego bandery najpóźniej na cztery godziny przed przewidywaną godziną przybycia do portu następujące informacje:
- a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu podany w dzienniku połowowym;
- b) numery identyfikacyjne statku i nazwę statku rybackiego;
- c) nazwę portu przeznaczenia oraz cel przybycia, jak np. wyładunek, przeładunek lub dostęp do usług;
- d) daty rejsu połowowego oraz odpowiednie obszary geograficzne, na których dokonywano połowów;
- e) datę i godzinę wyjścia z portu i przewidywaną datę i godzinę przybycia do portu;
- f) kod alfa-3 FAO każdego gatunku;
- g) ilości każdego gatunku zapisane w dzienniku połowowym, w tym, jako odrębny wpis, ilości tych o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony;
- h) ilości każdego gatunku, które podlegają wyładowkowi lub przeładunkowi, w tym, jako odrębny wpis, ilości tych o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony.”;
- b) dodaje się ust. 1a:
- „1a. Nadbrzeżne państwo członkowskie może ustanowić krótszy termin uprzedniego powiadomienia dla statków pływających pod jego banderą, które prowadzą działalność wyłącznie na jego morzach terytorialnych, o ile nie zmniejsza to zdolności państw członkowskich do przeprowadzania inspekcji.”;
- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 119a dotyczących:
- a) zwolnienia niektórych kategorii statków rybackich z obowiązku określonego w ust. 1, uwzględniając ilości i rodzaj produktów rybołówstwa, które mają zostać wyładowane;
- b) rozszerzenia obowiązku uprzedniego powiadomienia określonego w ust. 1 do statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej poniżej 12 metrów w odniesieniu do konkretnych rodzajów rybołówstwa;
- c) przepisów mających zastosowanie w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania systemów elektronicznej

rejestracji i elektronicznego raportowania danych pochodzących z uprzednich powiadomień;

d) środków, które należy podjąć w przypadku nieotrzymania danych z uprzedniego powiadomienia;

e) dostępu do danych z uprzedniego powiadomienia i środków, które należy podjąć w przypadku brak dostępu do danych.”;

16) uchyla się art. 18;

17) w art. 19 słowa „w art. 17 i 18” zastępuje się słowami „w art. 17”;

18) dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Artykuł 19a

Uprzednie powiadomienie o wyładunku w portach państwa trzeciego

1. Unijne statki rybackie są upoważnione do wyładunku w portach znajdujących się poza wodami Unii wyłącznie wówczas, gdy przekazały drogą elektroniczną właściwemu organowi swojego państwa członkowskiego bandery, co najmniej trzy dni przed przewidywaną godziną przybycia do portu, informacje wymienione w ust. 3, a w tym czasie państwo członkowskie bandery nie odmówiło wydania zezwolenia na wyładunek.

2. Państwo członkowskie bandery może ustanowić krótszy termin – jednak nie krótszy niż cztery godziny – w odniesieniu do uprzedniego powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, dla statków rybackich pływających pod jego banderą prowadzących działalność połowową na wodach państw trzecich, uwzględniając rodzaj produktów rybołówstwa i odległość pomiędzy łowiskami a portem.

3. Kapitanowie unijnych statków rybackich przekazują państwu członkowskiemu bandery następujące informacje:

a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu podany w dzienniku połowowym zgodnie z art. 14 ust. 2 lit. a);

b) numer identyfikacyjny statku i nazwę statku rybackiego;

c) nazwę portu przeznaczenia oraz cel przybycia, jak np. wyładunek lub dostęp do usług;

d) odpowiednie obszary geograficzne, na których dokonywano połowów;

e) datę i godzinę wyjścia z portu i przewidywaną datę i godzinę przybycia do portu;

f) kod alfa-3 FAO każdego gatunku;

g) ilości każdego gatunku zapisane w dzienniku połowowym;

h) ilości każdego gatunku, które podlegają wyładunkowi.

4. Jeżeli na podstawie analizy przekazanych informacji i innych dostępnych informacji można stwierdzić, że istnieją uzasadnione powody, by sądzić, że statek rybacki nie przestrzega przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, właściwe organy państwa członkowskiego bandery wnoszą o współpracę z państwem trzecim, na terenie którego statek ma zamiar dokonać wyładunku, w celu przeprowadzenia ewentualnej inspekcji. W tym celu państwo

członkowskie bandery może zażądać, aby statek rybacki dokonał rozładunku w innym porcie, lub opóźnić godzinę przybycia do portu lub wyładunku.”;

19) w art. 20 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a Bez uszczerbku dla przepisów art. 4 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 i art. 43 ust. 3 niniejszego rozporządzenia unijne statki przeładowujące i unijne statki otrzymujące są uprawnione do dokonania przeładunku na morzu poza wodami Unii lub w portach państw trzecich wyłącznie po uzyskaniu zezwolenia od swoich państw członkowskich bandery.

2b. Aby wystąpić o zezwolenie na przeładunek zgodnie z ust. 2a, kapitanowie statków unijnych, co najmniej 3 dni przed planowanym przeładunkiem, przekazują drogą elektroniczną swojemu państwu członkowskiemu bandery następujące informacje:

- a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu podany w dzienniku połowowym zgodnie z art. 14 ust. 2 lit. a);
- b) numery identyfikacyjne statku oraz nazwy statku rybackiego przeładowującego i statku rybackiego otrzymującego;
- c) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów;
- d) szacunkowe ilości każdego gatunku w kilogramach masy produktu i masy w relacji pełnej, w podziale na postać produktu;
- e) port przeznaczenia statku rybackiego otrzymującego;
- f) datę i godzinę planowanego przeładunku;
- g) pozycję geograficzną lub dokładną nazwę portu, w którym planowana jest operacja przeładunku.”;

20) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 21*

Wypełnianie deklaracji przeładunkowej

1. Kapitanowie unijnych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 10 metrów prowadzących operacje przeładunku wypełniają elektroniczną deklarację przeładunkową.
2. Deklaracja przeładunkowa, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej następujące informacje:
 - a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu podany w dzienniku połowowym zgodnie z art. 14 ust. 2 lit. a);
 - b) numery identyfikacyjne statku oraz nazwy statku rybackiego przeładowującego i statku rybackiego otrzymującego;
 - c) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów;
 - d) szacunkowe ilości każdego gatunku w kilogramach masy produktu i masy w relacji pełnej, w podziale na postać produktu lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników, w tym – jako odrębny wpis – ilości lub

osobniki o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony;

- e) port przeznaczenia statku rybackiego otrzymującego oraz przewidywaną datę i godzinę przybycia do portu;
 - f) datę i godzinę przeładunku;
 - g) obszar geograficzny lub wyznaczony port przeładunku;
 - h) wykorzystane współczynniki przeliczeniowe.
- 3. W porównaniu z ilościami wyładowanymi lub wynikiem inspekcji dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych zapisanych w deklaracji przeładunkowej dotyczących wyrażonych w kilogramach ilości ryb zatrzymanych na pokładzie wynosi 10 % dla każdego gatunku.
 - 4. Kapitanowie zarówno statku rybackiego przeładowującego, jak i statku rybackiego otrzymującego odpowiadają za dokładność danych wpisanych do odpowiednich deklaracji przeładunkowych.
 - 5. W celu przeliczenia masy zatrzymanych lub przetworzonych ryb na masę ryb w relacji pełnej na potrzeby deklaracji przeładunkowych kapitanowie statków rybackich stosują współczynnik przeliczeniowy ustalony zgodnie z art. 14 ust. 9.
 - 6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 119a w celu wyłączenia określonych kategorii statków rybackich z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając ilości lub rodzaj produktów rybołówstwa.”;

21) art. 22, 23 i 24 otrzymują brzmienie:

„*Artykuł 22*

Elektroniczne przekazywanie danych z deklaracji przeładunkowej

- 1. Kapitanowie unijnych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 10 metrów przesyłają drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 21, w terminie 24 godzin od zakończenia operacji przeładunku, właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery.
- 2. Właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego przyjmują od państwa członkowskiego bandery elektroniczne raporty, zawierające dane ze statków rybackich, o których mowa w ust. 1.
- 3. W przypadku gdy unijny statek rybacki dokonuje przeładunku połowu w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery, właściwe organy państwa członkowskiego bandery niezwłocznie po otrzymaniu danych z deklaracji przeładunkowej przekazują je drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego, w którym dokonano przeładunku połowu, i państwa członkowskiego, dla którego połowy są przeznaczone.
- 4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 119a dotyczących:
 - a) przepisów mających zastosowanie w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania systemów elektronicznego zapisywania i raportowania danych dotyczących przeładunku;

- b) środków, które należy podjąć w przypadku nieotrzymania danych dotyczących przeładunku;
 - c) dostępu do danych dotyczących przeładunku i środków, które należy podjąć w przypadku braku dostępu do danych.
5. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące:
- a) formatu i treści deklaracji przeładunkowej;
 - b) wypełniania i elektronicznego zapisywania danych dotyczących przeładunku;
 - c) działania systemu elektronicznego zapisywania i raportowania danych dotyczących przeładunku;
 - d) wymogów dotyczących przekazywania danych dotyczących przeładunku z unijnego statku rybackiego właściwym organom jego państwa bandery i komunikatów zwrotnych od władz państwa członkowskiego bandery;
 - e) wymogów dotyczących wymiany informacji na temat przeładunku pomiędzy państwami członkowskimi i formatu takiej wymiany;
 - f) zadań jednego organu, o którym mowa w art. 5 ust. 5, w odniesieniu do przeładunku;
 - g) częstotliwości przekazywania danych dotyczących przeładunku.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

Artykuł 23

Wypełnianie deklaracji wyładunkowej

1. Kapitan unijnego statku rybackiego lub jego przedstawiciel wypełnia elektroniczną deklarację wyładunkową.
2. Deklaracja wyładunkowa, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej następujące informacje:
 - a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego;
 - b) numery identyfikacyjne statku i nazwę statku rybackiego;
 - c) kod alfa-3 FAO każdego wyładowanego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów;
 - d) ilości każdego wyładowanego gatunku w kilogramach masy produktu zgodnie z art. 60 i masy w relacji pełnej, w podziale na postać produktu lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników, w tym – jako odrębny wpis – ilości lub osobniki o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony;
 - e) port wyładunku;
 - f) datę i godzinę wyładunku;
 - g) numer rejestracyjny podmiotu zajmującego się ważeniem;
 - h) wykorzystane współczynniki przeliczeniowe.

3. Kapitan odpowiada za dokładność danych wpisanych do deklaracji wyładunkowej.
5. W celu przeliczenia masy zatrzymanych lub przetworzonych ryb na masę ryb w relacji pełnej na potrzeby deklaracji wyładunkowej kapitanowie statków rybackich stosują współczynnik przeliczeniowy ustalony zgodnie z art. 14 ust. 9.

Artykuł 24

Elektroniczne przekazywanie danych z deklaracji wyładunkowej

1. Kapitan unijnego statku rybackiego lub jego przedstawiciel przekazuje drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 23, w terminie 24 godzin od zakończenia operacji wyładunku, właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery.
2. W drodze odstępstwa dotyczącego wyładowanych i nieposortowanych produktów rybołówstwa przeznaczonych do spożycia przez ludzi, które są ważone zgodnie z art. 60 ust. 5 lit. c), kapitan przedkłada zaktualizowane informacje, o których mowa w art. 23, niezwłocznie po drugim ważeniu w celu dołączenia wyniku drugiego ważenia.
3. W przypadku gdy unijny statek rybacki dokonuje wyładunku połowu w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery, właściwe organy państwa członkowskiego bandery niezwłocznie po otrzymaniu danych z deklaracji wyładunkowej przekazują je drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego, w którym dokonano wyładunku połowu.
4. Właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego przyjmują od państwa członkowskiego bandery elektroniczne raporty zawierające dane ze statków rybackich, o których mowa w ust. 1 i 2.
5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 119a dotyczących:
 - a) odstępstw dotyczących przekazywania deklaracji wyładunkowej;
 - b) przepisów mających zastosowanie w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania systemów elektronicznego zapisywania i raportowania danych z deklaracji wyładunkowej;
 - c) środków, które należy podjąć w przypadku nieotrzymania danych z deklaracji wyładunkowej;
 - d) dostępu do danych z deklaracji wyładunkowej i środków, które należy podjąć w przypadku brak dostępu do danych.
6. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące:
 - a) formatu i treści deklaracji wyładunkowej;
 - b) wypełniania dziennika połowowego i cyfrowego zapisu danych z deklaracji wyładunkowej;
 - c) działania systemu elektronicznego zapisywania i raportowania danych z deklaracji wyładunkowej;

- d) wymogów dotyczących przekazywania danych z deklaracji wyładunkowej z unijnego statku rybackiego właściwym organom jego państwa bandery i komunikatów zwrotnych od władz;
- e) wymogów dotyczących wymiany danych z deklaracji wyładunkowej pomiędzy państwami członkowskimi i formatu takiej wymiany;
- f) zadań jednego organu, o którym mowa w art. 5 ust. 5, w odniesieniu do deklaracji wyładunkowych;
- g) częstotliwości przekazywania danych z deklaracji wyładunkowej.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

22) uchyla się art. 25;

23) w tytule IV rozdział 1 sekcja 1 dodaje się art. 25a:

„Artykuł 25a

Kontrola obowiązku wyładunku

1. Państwa członkowskie zapewniają skuteczną kontrolę przestrzegania obowiązku wyładunku. W tym celu minimalny odsetek statków rybackich połowiących gatunki podlegające obowiązkowi wyładunku i pływających pod ich banderą ustanowioną zgodnie z ust. 2 są wyposażone w systemy telewizji przemysłowej (CCTV) dokonujące ciągłej rejestracji i przechowujące dane.
2. Odsetek statków rybackich, o których mowa w ust. 1, jest ustalany dla różnych kategorii ryzyka w indywidualnych programach kontroli i inspekcji przyjętych zgodnie z art. 95. W ramach tych programów określa się również kategorie ryzyka i rodzaje statków rybackich należących do tych kategorii.
3. Oprócz systemów CCTV, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie mogą wymagać stosowania innych elektronicznych systemów monitorowania do celów kontrolowania obowiązku wyładunku.
4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące wymogów, specyfikacji technicznych, instalacji i funkcjonowania elektronicznych systemów monitorowania służących do kontroli obowiązku wyładunku, w tym systemów CCTV dokonujących ciągłej rejestracji.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

24) uchyla się art. 28;

25) w art. 29 ust. 3 skreśla się ostatnie zdanie;

26) uchyla się art. 32;

27) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 33

Zapis połowów i nakładu połowowego

1. Każde państwo członkowskie bandery zapisuje wszelkie dane dotyczące połowów i nakładu połowowego, o których mowa w niniejszym

rozporządzeniu, w szczególności dane, o których mowa w art. 14, 21, 23, 55, 59a, 62, 66 i 68, oraz zachowuje te dane w oryginalnym formacie przez okres co najmniej trzech lat zgodnie z przepisami krajowymi.

2. Przed 15. dniem każdego miesiąca każde państwo członkowskie bandery przekazuje Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi drogą elektroniczną zagregowane dane:
 - a) dotyczące ilości każdego stada lub grupy stad złowionych i zatrzymanych na pokładzie oraz ilości każdego odrzuconego gatunku, w ekwiwalencie masy w relacji pełnej, w poprzednim miesiącu, w tym – jako odrębny wpis – ilości tych o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony; oraz
 - b) dotyczące nakładu połowowego wykorzystanego w poprzednim miesiącu dla każdego obszaru połowowego podlegającego systemowi zarządzania nakładem połowowym lub, w stosownych przypadkach, dla każdego łowiska podlegającego systemowi zarządzania nakładem połowowym.
3. W przypadkach gdy dane przekazane przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 2 opierają się na szacunkach dotyczących danego stada lub grupy stad, państwo członkowskie przekazuje Komisji skorygowane ilości ustalone na podstawie deklaracji wyładunkowych niezwłocznie i nie później niż 12 miesięcy od daty wyładunku.
4. W przypadku gdy państwo członkowskie wykryje niespójności między informacjami przekazanymi Komisji zgodnie z ust. 2 i 3 a wynikami procesu zatwierdzania przeprowadzonego zgodnie z art. 109, państwo członkowskie przekazuje Komisji skorygowane ilości ustalone na podstawie tego procesu zatwierdzania niezwłocznie i nie później niż 12 miesięcy po dacie wyładunku.
5. Wszelkie połowy ryb należących do stada lub grupy stad objętych kwotą dokonywane przez unijne statki rybackie wlicza się do kwot połowowych przysługujących państwu członkowskiemu bandery w odniesieniu do danego stada lub grupy stad, niezależnie od miejsca wyładunku.
6. Państwa członkowskie rejestrują połowy dokonane w ramach badań naukowych, które są wprowadzane do obrotu i sprzedawane, w tym, w stosownych przypadkach, te o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony oraz przekazują Komisji dane na temat takich połowów. Połowy te wlicza się do kwoty mającej zastosowanie w państwie członkowskim bandery, o ile przekraczają one 2 % danych kwot. Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do połowów dokonanych podczas połowów kontrolnych na morzu, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004(*).
7. Z wyjątkiem nakładu wykorzystanego przez statki rybackie, które są wyłączone ze stosowania systemu zarządzania nakładem połowowym, każdy nakład połowowy wykorzystany przez unijne statki rybackie, które przewożą na pokładzie narzędzie lub narzędzia połowowe podlegające systemowi zarządzania nakładem połowowym lub, w stosownym przypadku, je wykorzystują, lub działają na łowisku podlegającym systemowi zarządzania nakładem połowowym w obszarze geograficznym podlegającym temu

systemowi zarządzania nakładem połowowym, są wliczane do maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego związanego z danym obszarem geograficznym i tym narzędziem połowowym lub tym łowiskiem i dostępnego temu państwu członkowskiemu bandery.

8. Nakład połowowy wykorzystany w ramach badań naukowych prowadzonych przez statek przewożący na pokładzie narzędzie lub narzędzia połowowe podlegające systemowi zarządzania nakładem połowowym lub działający na łowisku podlegającym systemowi zarządzania nakładem połowowym w obszarze geograficznym podlegającym temu systemowi zarządzania nakładem połowowym jest wliczany do maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego związanego z danym narzędziem połowowym lub narzędziami połowowymi i danym obszarem geograficznym jego państwa członkowskiego bandery, jeżeli połowy dokonane podczas wykorzystywania tego nakładu są wprowadzane do obrotu i sprzedawane, o ile przekraczają one 2 % przyznanego nakładu połowowego. Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do połowów dokonanych podczas połowów kontrolnych na morzu, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1004.
9. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć formaty przesyłania danych, o których mowa w niniejszym artykule. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 (Dz.U. L 157 z 20.6.2017, s. 1).”;

28) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 34

Dane dotyczące wyczerpania uprawnień do połowów

Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego o przekazywanie bardziej szczegółowych informacji i przedstawianie ich z większą częstotliwością niż przewidziano w art. 33, jeżeli 80 % kwoty stada lub grupy stad zostało uznane za wyczerpane.”;

29) art. 35 ust. 2 i 3 otrzymuje brzmienie:

- „2. Od daty, o której mowa w ust. 1, dane państwo członkowskie zabrania prowadzenia działalności połowowej albo wobec stada lub grupy stad, w odniesieniu do których wyczerpano kwotę, na danym łowisku, albo podczas przewożenia na pokładzie danego narzędzia połowowego na obszarze geograficznym, na którym osiągnięto maksymalny dopuszczalny nakład połowowy, przez wszystkie statki rybackie pływające pod jego banderą lub ich część, oraz podejmuje decyzję w sprawie daty, do której zezwala się na przeładunek, przenoszenie i wyładunek, lub w sprawie daty składania ostatecznych deklaracji połowowych.
3. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest podawana do wiadomości publicznej przez dane państwo członkowskie i niezwłocznie przekazywana Komisji. Jest

ona podawana do wiadomości publicznej na publicznie dostępnej stronie internetowej Komisji. Począwszy od dnia, w którym dane państwo członkowskie podało do wiadomości publicznej tę decyzję, państwa członkowskie zapewniają, aby na ich wodach lub na ich terytorium nie była prowadzona żadna działalność połowowa dotycząca stada lub grupy stad przez statki rybackie pływające pod banderą danego państwa członkowskiego lub ich grupę.”;

30) art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli Komisja ustali, że uprawnienia do połowów przysługujące Unii, danemu państwu członkowskiemu lub grupie państw członkowskich można uznać za wyczerpane, Komisja powiadamia o tym dane państwa członkowskie i może – w drodze aktów wykonawczych – zakazać prowadzenia działalności połowowej w odniesieniu do danego obszaru, narzędzia połowowego, stada, grupy stad lub floty biorącej udział w tej konkretnej działalności połowowej.”;

31) w art. 37 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli szkoda poniesiona przez państwo członkowskie, któremu zakazano dokonywania połowów, zanim wyczerpane zostały jego uprawnienia do połowów, nie została naprawiona, Komisja – w drodze aktów wykonawczych – podejmuje działania zmierzające do naprawy spowodowanej szkody we właściwy sposób. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2. Działania te mogą wiązać się z dokonywaniem odliczeń od uprawnień do połowów państwa członkowskiego, które dokonało przełowienia, oraz przydzieleniem ilości odliczonych w ten sposób odpowiednio państwom członkowskim, którym zakazano prowadzenia działalności połowowej, przed wyczerpaniem ich uprawnień do połowów.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – określa:

- a) powiadomienie o poniesionej szkodzie,
- b) które państwa członkowskie poniosły szkodę, a także wielkość szkody;
- c) które państwa członkowskie dokonały przełowienia, a także ilości złowionych ryb w nadmiernych ilościach;
- d) odliczenia, których należy dokonać względem uprawnień do połowów państw członkowskich, które dokonały przełowienia, proporcjonalnie do przekroczonych uprawnień do połowów;
- e) dodatkowe ilości, które należy dodać do uprawnień do połowów poszkodowanych państw członkowskich, proporcjonalnie do poniesionej szkody;
- f) daty, w których te uzupełnienia oraz potrącenia staną się skuteczne; oraz

- g) w odpowiednich przypadkach – wszelkie inne środki konieczne do naprawienia poniesionej szkody.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

- 32) w tytule IV nagłówek rozdziału II otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ II

Kontrola zdolności połowowej”;

- 33) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 38*

Zdolność połowowa

1. Państwa członkowskie odpowiadają za przeprowadzanie niezbędnych czynności kontrolnych w celu zapewnienia, aby całkowita zdolność połowowa odpowiadająca wydanym przez państwo członkowskie licencjom połowowym, wyrażona w GT i kW, nie była nigdy wyższa niż maksymalne poziomy zdolności połowowych dla tego państwa członkowskiego ustalone zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
2. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjmować szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu w zakresie:
 - a) weryfikacji mocy silnika statków rybackich;
 - b) weryfikacji pojemności statków rybackich;
 - c) weryfikacji rodzaju, numeru i cech charakterystycznych narzędzia połowowego.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

- 34) w tytule IV rozdział II nagłówek sekcji 2 otrzymuje brzmienie:

„Sekcja 2

Moc silnika i pojemność statku”;

- 35) dodaje się art. 39a w brzmieniu:

„*Artykuł 39a*

Stale monitorowanie mocy silnika

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby statki używające następujących narzędzi połowowych czynnych: włoków, niewodów i sieci okrążających – były wyposażone w urządzenia zainstalowane na stałe, które mierzą i rejestrują moc silnika w przypadkach, gdy:
 - a) statki są wyposażone w silniki napędowe o certyfikowanej mocy silnika przekraczającej 221 kilowatów; lub
 - b) statki są wyposażone w silniki napędowe o certyfikowanej mocy silnika między 120 a 221 kilowatów i działają na obszarach objętych systemami zarządzania nakładami połowowymi lub ograniczeniami mocy silnika.

2. Urządzenia, o których mowa w ust. 1, w szczególności zamocowane na stałe czujniki tensometryczne wału i obrotomierze zapewniają ciągły pomiar mocy silnika napędowego w kilowatach.
3. Kapitanowie zapewniają, aby urządzenia, o których mowa w ust. 1, działały przez cały czas oraz aby informacje uzyskane w wyniku ciągłych pomiarów mocy silnika napędowego rejestrowano i przechowywano na pokładzie, a także aby były one stale dostępne dla urzędników.
4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące wymogów technicznych w odniesieniu do urządzeń, o których mowa w ust. 1, oraz cech technicznych tych urządzeń. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

36) art. 40 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące certyfikacji mocy silnika napędowego. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

37) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 41

Weryfikacja mocy silnika i pojemności statku

W przypadkach, gdy zebrane dane takie jak: dane dotyczące pozycji statku, dane z dziennika połowowego lub ciągłe pomiary mocy silnika napędowego wskazują, że moc silnika statku rybackiego jest większa niż moc określona w jego licencji połowowej bądź w rejestrze floty rybackiej UE lub danego państwa, państwa członkowskie przeprowadzają bezpośrednią weryfikację mocy silnika.

W przypadkach, gdy zebrane dane takie jak: dane z dziennika połowowego, deklaracje wyładunkowe lub inne istotne informacje wskazują, że pojemność statku rybackiego jest większa niż pojemność określona w jego licencji bądź w rejestrze floty rybackiej UE lub danego państwa, państwa członkowskie przeprowadzają bezpośrednią weryfikację pojemności statku.”;

38) w art. 42 ust. 3 słowa „art. 60 i 61” otrzymują brzmienie „art. 60”;

39) w art. 43 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W planie wieloletnim można ustalić próg mający zastosowanie do masy w relacji pełnej gatunków objętych takim planem wieloletnim, powyżej którego to progu statek rybacki będzie miał obowiązek wyładować swoje połowy w wyznaczonym porcie lub w miejscu znajdującym się blisko brzegu.”;

b) uchyla się ust. 7;

40) uchyla się art. 45;

41) uchyla się art. 46;

42) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy nie można odzyskać utraconych narzędzi połowowych, kapitanowie statku umieszczają informacje na temat tych narzędzi w dzienniku połowowym zgodnie z art. 14 ust. 3. Właściwy organ państwa członkowskiego bandery informuje właściwy organ nadbrzeżnego państwa członkowskiego.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Państwa członkowskie gromadzą i zapisują informacje na temat utraconych narzędzi połowowych i przekazują te informacje Komisji na jej żądanie.”;

43) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 50

Kontrola obszarów ograniczonych połowów

1. Działalność połowowa na obszarach ograniczonych połowów zlokalizowanych na wodach unijnych jest kontrolowana przez nadbrzeżne państwo członkowskie. Nadbrzeżne państwo członkowskie posiada system wykrywania i rejestracji statków rybackich wchodzących na obszary ograniczonych połowów podlegających ich jurysdykcji lub zwierzchnictwu, przepływających te obszary i z nich wychodzących.
2. Działalność połowowa unijnych statków rybackich prowadzona na obszarach ograniczonych połowów zlokalizowanych na morzach pełnych lub na wodach państw trzecich jest kontrolowana przez państwo członkowskie bandery.
3. Tranzyt przez obszar ograniczonych połowów jest dozwolony dla wszystkich statków rybackich, które nie są upoważnione do połowów na tych obszarach, z zastrzeżeniem następujących warunków:
 - a) podczas tranzytu wszystkie narzędzia połowowe na pokładzie są przymocowane i zasztauowane; oraz
 - b) prędkość w czasie tranzytu jest nie mniejsza niż sześć węzłów, z wyjątkiem przypadków siły wyższej lub niekorzystnych warunków. W takich wypadkach kapitan niezwłocznie powiadamia ośrodek monitorowania rybołówstwa państwa członkowskiego bandery, który następnie powiadamia właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego;
 - c) urządzenia lokacyjne podające pozycję statków zgodnie z art. 9 są sprawne.”;

44) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 55

Połowy rekreacyjne

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby połowy rekreacyjne na ich terytorium i na wodach Unii prowadzone były w sposób spójny z celami i przepisami wspólnej polityki rybołówstwa.
W tym celu państwa członkowskie:

- a) wprowadzają system rejestracji lub licencjonowania, który monitoruje liczbę osób fizycznych i prawnych zajmujących się połowami rekreacyjnymi; oraz
 - b) gromadzą dane dotyczące połowów pochodzących z połowów rekreacyjnych za pomocą raportowania połowów lub innych mechanizmów gromadzenia danych opartych na metodyce, o której powiadamia się Komisję.
2. Jeżeli chodzi o stada, grupy stad i gatunki objęte unijnymi środkami ochrony mającymi zastosowanie do połowów rekreacyjnych, państwa członkowskie
 - a) zapewniają, aby osoby fizyczne i prawne zajmujące się połowami rekreacyjnymi i łowiące takie stada lub gatunki rejestrowały i wysyłały właściwym organom drogą elektroniczną raporty połowowe, codziennie lub po każdym rejsie połowowym; oraz
 - b) oprócz systemu rejestrowania lub licencjonowania osób fizycznych i prawnych, o których mowa w ust. 1, wprowadzają system rejestrowania lub licencjonowania statków wykorzystywanych do takich połowów rekreacyjnych.
 3. Zabrania się sprzedaży połowów pochodzących z połowów rekreacyjnych.
 4. Krajowe programy kontroli, o których mowa w art. 93a, obejmują szczegółowe działania kontrolne dotyczące połowów rekreacyjnych.
 5. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące:
 - a) systemów rejestrowania lub licencjonowania połowów rekreacyjnych w odniesieniu do określonych gatunków lub stad,
 - b) gromadzenia danych oraz rejestrowania i przysyłania danych dotyczących połowów,
 - c) śledzenia statków wykorzystywanych do połowów rekreacyjnych; oraz
 - d) kontroli i oznakowania narzędzi połowowych używanych w połowach rekreacyjnych.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.
 6. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do działalności połowowej prowadzonej w celach rekreacyjnych, w tym działalności połowowej organizowanej przez podmioty handlowe w sektorze turystyki i sektorze zawodów sportowych.”;
- 45) nagłówek tytułu V otrzymuje brzmienie:
 „TYTUŁ V
KONTROLE W ŁAŃCUCHU DOSTAW”;
- 46) tytuł V rozdział I otrzymuje brzmienie:
 „Rozdział I
PRZEPISY OGÓLNE
Artykuł 56

Zasady dotyczące kontroli wprowadzania do obrotu

1. Każde państwo członkowskie odpowiada na swoim terytorium za kontrolę stosowania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa na każdym etapie wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury, od wprowadzenia do obrotu po sprzedaż detaliczną, w tym przewóz. Państwa członkowskie w szczególności podejmują środki, aby wykorzystanie produktów rybołówstwa o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony, podlegających obowiązkowi wyładunku określonego w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, było ograniczone do celów innych niż bezpośrednie spożycie przez ludzi.
2. Jeżeli dla danego gatunku ustalono w prawodawstwie unijnym wielkość minimalną, operatorzy, którzy odpowiadają za zakup, sprzedaż, składowanie lub przewóz, są w stanie udowodnić, że produkty pochodzą z określonego obszaru geograficznego.

Artykuł 56a

Partie

1. Złowione lub zebrane produkty rybołówstwa i akwakultury dzieli się na partie przed wprowadzeniem do obrotu.
2. „Partia” oznacza tylko produkty rybołówstwa lub akwakultury pojedynczego gatunku o takiej samej postaci, pochodzącą z tego samego odpowiedniego obszaru geograficznego i z tego samego statku rybackiego lub grupy statków rybackich lub z tej samej jednostki produkcji akwakultury.
3. W drodze odstępstwa od ust. 2 ilości produktów rybołówstwa wynoszące ogółem mniej niż 30 kg produktów rybołówstwa kilku gatunków i pochodzące z tego samego odpowiedniego obszaru geograficznego i o takiej samej postaci, na statek i na dzień, mogą zostać wprowadzone do tej samej partii przez operatora statku rybackiego, organizację producentów, której członkiem jest operator statku rybackiego lub przez zarejestrowanego nabywcę, przed wprowadzeniem do obrotu.
4. W drodze odstępstwa od ust. 2 ilości produktów rybołówstwa kilku gatunków, składające się z osobników o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony i pochodzące z tego samego odpowiedniego obszaru geograficznego i z tego samego statku rybackiego lub grupy statków rybackich mogą zostać podzielone na partie przed wprowadzeniem do obrotu do celów innych niż bezpośrednie spożycie przez ludzi.
5. Po wprowadzeniu do obrotu partia produktów rybołówstwa lub akwakultury może zostać połączona z inną partią lub podzielona, jeżeli partia utworzona w wyniku połączenia lub partie utworzone w wyniku podzielenia spełniają następujące warunki:
 - a) zawierają produkty rybołówstwa lub akwakultury pojedynczego gatunku o takiej samej postaci;
 - b) w odniesieniu do nowo utworzonych partii dostarcza się informacje dotyczące identyfikowalności wymienione w art. 58 ust. 5 i 6;

- c) operator odpowiedzialny za wprowadzenie nowo utworzonej partii do obrotu jest w stanie dostarczyć informacje na temat składu nowo utworzonej partii, w szczególności informacje dotyczące każdej partii produktów rybołówstwa lub akwakultury tworzącej nową partię oraz ilości produktów rybołówstwa lub akwakultury pochodzących z każdej partii tworzących nową partię.
6. Niniejszy artykuł ma zastosowanie wyłącznie do produktów rybołówstwa i akwakultury objętych rozdziałem 3 oraz pozycją 1 604 i 1 605 rozdziału 16 Nomenklatury scalonej wprowadzonej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87*.

Artykuł 57

Wspólne normy handlowe

1. Państwa członkowskie sprawdzają, czy produkty, do których mają zastosowanie wspólne normy handlowe, są udostępniane na rynku zgodnie z tymi normami.
2. Takie kontrole mogą odbywać się na wszystkich etapach w łańcuchu dostaw, w tym podczas przewozu. W przypadku produktów, do których wspólne normy handlowe mają zastosowanie wyłącznie podczas wprowadzania do obrotu, kontrole przeprowadzone na dalszych etapach w łańcuchu dostaw mogą mieć charakter dokumentacyjny.
3. Operatorzy na wszystkich etapach łańcucha dostaw odpowiedzialni za zakup, sprzedaż, składowanie lub przewóz partii produktów rybołówstwa i akwakultury są w stanie udowodnić, że produkty te spełniają minimalne normy handlowe.

Artykuł 58

Identyfikowalność

1. Bez uszczerbku dla wymogów dotyczących identyfikowalności określonych w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 partie produktów rybołówstwa i akwakultury są identyfikowalne na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji – od złowienia lub zebrania do etapu sprzedaży detalicznej, w tym produkty rybołówstwa i akwakultury, które są przeznaczone do wywozu.
2. Operatorzy zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji – od złowienia lub zebrania do etapu sprzedaży detalicznej, aby w przypadku każdej partii produktów rybołówstwa i akwakultury informacje wymienione w ust. 5 i 6:
 - a) były przechowywane w formacie cyfrowym;
 - b) były udostępniane na wniosek właściwych organów;
 - c) były przekazywane lub udostępniane drogą elektroniczną operatorowi, któremu dostarczany jest produkt rybołówstwa lub produkt akwakultury.
3. Partie produktów rybołówstwa i akwakultury, które wprowadzono do obrotu lub które mogą być wprowadzone do obrotu w Unii, lub które wywieziono lub mogą zostać wywiezione, są odpowiednio oznakowane lub etykietowane, aby zapewnić identyfikowalność każdej partii.

4. Państwa członkowskie sprawdzają, czy operatorzy wprowadzili zdigitalizowane systemy i procedury pozwalające zidentyfikować każdego operatora, który dostarczył im partie produktów rybołówstwa i akwakultury i któremu dostarczono te produkty. Informacje te są udostępniane na żądanie właściwym organom.
5. Informacje, o których mowa w ust. 2, na temat partii produktów rybołówstwa i akwakultury, z wyjątkiem produktów przywożonych do Unii, obejmują:
 - a) numer identyfikacyjny partii;
 - b) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego, o którym mowa w art. 14 ust. 2 lit. a), wszystkich produktów rybołówstwa w partii lub nazwę i numer rejestracji jednostki produkcji akwakultury;
 - c) kod alfa-3 FAO gatunku i nazwę naukową;
 - d) odpowiedni(-e) obszar(-y) geograficzny(-e) w odniesieniu do produktów rybołówstwa pochodzących z połowów na morzu lub obszar połowu lub produkcji określony w art. 38 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 w odniesieniu do produktów rybołówstwa pochodzących z połowów na wodach śródlądowych i produktów akwakultury;
 - e) w odniesieniu do produktów rybołówstwa, kategorię narzędzia połowowego, jak określono w pierwszej kolumnie załącznika III do rozporządzenia (UE) nr 1379/2013;
 - f) datę połowów produktów rybołówstwa lub datę zbioru produktów akwakultury oraz w stosownych przypadkach datę produkcji;
 - g) ilości w kilogramach wyrażone przez masę netto lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników;
 - h) jeśli w skład ilości, o których mowa w lit. g), wchodzi produkty rybołówstwa o rozmiarze mniejszym niż minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony, oddzielne informacje na temat ilości w kilogramach wyrażonej przez masę netto lub liczbę osobników poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony;
 - i) w odniesieniu do partii produktów objętych wspólnymi normami handlowymi, jednostkową wielkość lub masę, kategorię wielkości, postać oraz świeżość.
6. Informacje, o których mowa w ust. 2, na temat partii produktów rybołówstwa i akwakultury przywożonych do Unii, obejmują:
 - a) numer identyfikacyjny partii;
 - b) w stosownych przypadkach, numer(-y) referencyjny(-e) świadectw(-a) połowowego(-ych) przedłożonego(-ych) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 w odniesieniu, w stosownych przypadkach, do wszystkich produktów rybołówstwa w partii lub nazwę i numer rejestracji jednostki produkcji akwakultury;
 - c) kod alfa-3 FAO gatunku i nazwę naukową;
 - d) odpowiedni(-e) obszar(-y) geograficzny(-e) w odniesieniu do produktów rybołówstwa pochodzących z połowów na morzu lub obszar połowu lub produkcji określony w art. 38 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013

- w odniesieniu do produktów rybołówstwa pochodzących z połowów na wodach śródlądowych i produktów akwakultury;
- e) w odniesieniu do produktów rybołówstwa, kategorię narzędzia połowowego, jak określono w pierwszej kolumnie załącznika III do rozporządzenia (UE) nr 1379/2013;
 - f) datę połowów produktów rybołówstwa lub datę zbioru produktów akwakultury oraz w stosownych przypadkach datę produkcji;
 - g) ilości w kilogramach wyrażone przez masę netto lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników;
 - h) w odniesieniu do partii produktów objętych wspólnymi normami handlowymi, w stosownych przypadkach, jednostkową wielkość lub masę, kategorię wielkości, postać oraz świeżość.
7. Państwa członkowskie mogą zwolnić z wymogów zawartych w niniejszym artykule małe ilości produktów sprzedawanych konsumentom bezpośrednio ze statków rybackich, pod warunkiem że ilości te nie przekroczą 5 kg produktu rybołówstwa na konsumenta dziennie.
8. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 119a w zakresie:
- a) digitalizacji informacji dotyczących identyfikowalności i ich przekazu elektronicznego;
 - b) bezpośredniego umieszczania informacji dotyczących identyfikowalności na partiach produktów rybołówstwa i akwakultury;
 - c) współpracy między państwami członkowskimi w sprawie dostępu do informacji dołączonych do partii i metod oznakowania lub etykietowania partii;
 - d) wymogów dotyczących identyfikowalności w odniesieniu do partii uzyskanych w wyniku łączenia lub rozdzielania różnych partii, o których mowa w art. 56 ust. 5, i partii zawierających kilka gatunków, o których mowa w art. 56 ust. 3;
 - e) informacji na temat odpowiedniego obszaru geograficznego.
9. Niniejszy artykuł ma zastosowanie wyłącznie do produktów rybołówstwa i akwakultury objętych rozdziałem 3 oraz pozycją 1 604 i 1 605 rozdziału 16 Nomenklatury scalonej wprowadzonej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87*.
10. Niniejszy art. nie ma zastosowania do ryb ozdobnych, skorupiaków i mięczaków.”;
- 47) art. 59 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Konsumenci kupujący produkty rybołówstwa w maksymalnej ilości 5 kg dziennie, które nie są następnie wprowadzane na rynek, lecz zostają wykorzystane wyłącznie do celów spożycia prywatnego, są zwolnieni ze stosowania niniejszego artykułu.”;
- 48) dodaje się artykuł w brzmieniu:

Systemy ważenia

1. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie procedur umożliwiających ważenie wszystkich produktów rybołówstwa przy wyładunku za pomocą systemów zatwierdzonych przez właściwe organy oraz by ważenie było wykonywane przez operatorów zarejestrowanych do celów ważenia produktów rybołówstwa.
2. Przed zarejestrowaniem operatora w celu przeprowadzania ważenia produktów rybołówstwa, państwa członkowskie zapewniają, aby operator był kompetentny i odpowiednio wyposażony do wykonywania czynności ważenia. Państwa członkowskie posiadają również system, za pośrednictwem którego operatorzy, którzy nie spełniają już warunków dotyczących wykonywania czynności ważenia, są wyrejestrowywani.
3. Państwa członkowskie mogą wymagać przedkładania rejestrów ważenia w regularnych odstępach.
4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 119a w zakresie kryteriów dotyczących rejestrowania operatorów upoważnionych do przeprowadzania ważenia produktów rybołówstwa oraz w zakresie treści rejestrów ważenia.”;

49) art. 60 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 60

Ważenie produktu rybołówstwa

1. Kapitanowie zapewniają, aby wszystkie ilości produktów rybołówstwa były ważone z podziałem na gatunki za pomocą systemów ważenia oraz przez operatorów zarejestrowanych zgodnie z art. 59a niezwłocznie po wyładunku, przed przechowywaniem, przewozem lub wprowadzeniem do obrotu produktów rybołówstwa.
2. Operatorzy zarejestrowani, aby przeprowadzać ważenie produktów rybołówstwa, wypełniają rejestr ważenia w przypadku każdego wyładunku i są odpowiedzialni za dokładność ważenia. Zarejestrowany podmiot zajmujący się ważeniem przechowuje rejestry ważenia przez okres trzech lat.
3. Liczbę z rejestru ważenia przekazuje się kapitanowi i wykorzystuje przy wypełnianiu deklaracji wyładunkowych i dokumentu przewozowego.
4. Właściwe organy państwa członkowskiego mogą zażądać, aby każda ilość produktów rybołówstwa wyladowana po raz pierwszy w tym państwie członkowskim została zważona przez urzędników lub w ich obecności przed przewiezieniem z miejsca wyładunku.
5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, państwa członkowskie mogą zezwolić na ważenie produktów rybołówstwa bez sortowania przy wyładunku, jeśli spełnione zostały następujące warunki:
 - a) ważenie produktów rybołówstwa bez sortowania przeprowadza się przy wyładunku przed przewozem, przechowywaniem lub wprowadzeniem do obrotu za pośrednictwem systemu stosowanego lub kontrolowanego przez właściwe organy;

- b) w przypadku wyładunku bez sortowania, który nie jest przeznaczony do spożycia przez ludzi, państwo członkowskie przyjęło plan kontroli wyrywkowej oparty na ryzyku, a Komisja zatwierdziła ten plan;
 - c) w przypadku produktów rybołówstwa przeznaczonych do spożycia przez ludzi zarejestrowany podmiot zajmujący się ważeniem przeprowadza drugie ważenie produktów rybołówstwa z podziałem na gatunki. Drugie ważenie może mieć miejsce po przewozie, w ośrodku aukcyjnym, w obiektach zarejestrowanego nabywcy lub w organizacji producentów. Wynik drugiego ważenia przekazuje się kapitanowi.
6. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – określić opartą na ryzyku metodę ustanawiania planów kontroli wyrywkowej, o których mowa w ust. 5 lit. b), i zatwierdzać te plany. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;
- 50) dodaje się art. 60a w brzmieniu:

„Artykuł 60a

Szczegółowe przepisy dotyczące ważenia

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 119a, aby określić ogólne przepisy dotyczące ważenia. Przepisy te mogą dotyczyć:
 - a) określenia procedur ważenia;
 - a) rejestrów ważenia;
 - b) czasu ważenia;
 - c) systemów ważenia;
 - d) ważenia mrożonych produktów rybołówstwa;
 - e) odliczania lodu i wody;
 - f) dostępu właściwych organów do systemów ważenia, rejestrów ważenia, pisemnych deklaracji i pomieszczeń, w których produkty rybołówstwa są przechowywane lub przetwarzane.
2. Komisja posiada również uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 119a, aby określić szczegółowe przepisy dotyczące gatunków pelagicznych. Przepisy te mogą dotyczyć:
 - a) określenia procedury ważenia w odniesieniu do połowów śledzia, makreli oraz ostroboka;
 - b) portów ważenia;
 - c) informowania właściwych organów przed wejściem do portu;
 - d) wyładunku;
 - e) dziennika połowowego;
 - f) publicznych wag najazdowych;
 - g) prywatnych wag najazdowych;
 - h) ważenia ryb mrożonych;
 - i) przechowywania rejestrów ważenia;

- j) dokumentu sprzedaży oraz deklaracji przejęcia;
- k) kontroli krzyżowych;
- l) monitorowania ważenia.”;

51) uchyla się art. 61;

52) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 62

Wypełnienie i przekazanie dokumentów sprzedaży

1. Zarejestrowani nabywcy, zarejestrowane ośrodki aukcyjne lub inne upoważnione przez państwa członkowskie organy bądź osoby, które odpowiadają za wprowadzanie do obrotu produktów rybołówstwa wyładowanych w państwie członkowskim, zapisują drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 64 ust. 1, i w ciągu 24 godzin od wprowadzenia do obrotu przedkładają drogą elektroniczną dokumenty sprzedaży właściwym organom państwa członkowskiego, na którego terytorium nastąpiła pierwsza sprzedaż. Za dokładność dokumentu sprzedaży odpowiadają ci nabywcy, ośrodki aukcyjne, organy lub osoby.
2. Jeżeli to państwo członkowskie, na którego terytorium produkt rybołówstwa wprowadzono do obrotu, nie jest państwem członkowskim bandery statku rybackiego, z którego wyładowano ryby, zapewnia ono, aby kopia dokumentu sprzedaży została przekazana drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego bandery, po otrzymaniu odpowiedniej informacji.
3. W przypadku gdy wprowadzenie do obrotu produktów rybołówstwa nie ma miejsca w państwie członkowskim, w którym produkty zostały wyładowane, państwo członkowskie odpowiadające za kontrolę wprowadzenia do obrotu zapewnia, aby kopia dokumentu sprzedaży została przekazana drogą elektroniczną właściwym organom odpowiadającym za kontrolę wyładunku przedmiotowych produktów oraz właściwym organom państwa członkowskiego bandery statku rybackiego, po otrzymaniu dokumentu sprzedaży.
4. Jeżeli wyładunek ma miejsce poza Unią, a pierwsza sprzedaż ma miejsce w państwie trzecim, kapitan statku rybackiego lub jego przedstawiciel przesyła drogą elektroniczną kopię dokumentu sprzedaży lub jakiegokolwiek równoważny dokument zawierający ten sam poziom informacji właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery w ciągu 48 godzin od pierwszej sprzedaży.
5. W przypadku gdy dokument sprzedaży nie odpowiada fakturze lub dokumentowi, który ją zastępuje, jak określono w art. 218 i 219 dyrektywy Rady 2006/112/WE(*), dane państwo członkowskie przyjmuje niezbędne przepisy w celu zapewnienia, aby informacje o ilościach i cenie, bez podatku, za dostawy towarów kupującemu były identyczne z cenami podanymi na fakturze.
6. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące rejestracji kupujących, wskazania ceny w dokumentach sprzedaży, formatu dokumentów sprzedaży, elektronicznej rejestracji i elektronicznego przedkładania dokumentów sprzedaży. Te akty wykonawcze

są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

(*) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).”;

53) uchyla się art. 63;

54) art. 64, 65 i 66 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 64

Treść dokumentów sprzedaży

Dokumenty sprzedaży, o których mowa w art. 62, posiadają szczególny numer identyfikacyjny i zawierają następujące dane:

- a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego, o którym mowa w art. 14 ust. 2 lit. a);
- b) nazwisko (nazwę) operatora lub kapitana statku rybackiego oraz nazwisko (nazwę) sprzedawcy, jeżeli jest to inna osoba;
- c) nazwę (nazwisko) nabywcy oraz jego numer VAT, jego podatkowy numer identyfikacyjny lub inny szczególny identyfikator;
- d) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów;
- e) ilości każdego gatunku wprowadzonego do obrotu lub zarejestrowanego na aukcji w kilogramach masy produktu w podziale na postać i rodzaj konserwacji produktu lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników;
- f) w odniesieniu do wszystkich produktów objętych normami handlowymi, w stosownych przypadkach, jednostkową wielkość lub masę, kategorię wielkości, postać oraz świeżość;
- g) w stosownych przypadkach ilości wprowadzone do obrotu lub zarejestrowane na aukcji w kilogramach, wyrażone przez masę netto, lub liczbę osobników o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony, i przeznaczenie tych ilości;
- h) numer rejestracyjny podmiotu zajmującego się wazeniem;
- i) miejsce i datę sprzedaży;
- j) o ile to możliwe, numer referencyjny i datę faktury oraz, w stosownych przypadkach, umowy sprzedaży;
- k) w stosownych przypadkach, odniesienie do deklaracji przejęcia, o której mowa w art. 66, lub do dokumentu przewozowego, o którym mowa w art. 68;
- l) cenę bez podatku i walutę.

Artykuł 65

Zwolnienia z wymogów dotyczących dokumentów sprzedaży

Konsument kupujący produkty o masie nieprzekraczającej 5 kg produktu rybołówstwa na konsumenta dziennie, który to produkt nie jest następnie

wprowadzany do obrotu, lecz zostaje wykorzystany wyłącznie do celów spożycia prywatnego, jest zwolniony z przepisów określonych w art. 62 i 64.

Artykuł 66

Wypełnienie i przekazanie deklaracji przejęcia

1. Jeżeli produkty rybołówstwa są przeznaczone na sprzedaż na etapie późniejszym, zarejestrowani nabywcy, zarejestrowane ośrodki aukcyjne lub inne organy bądź osoby, które odpowiadają za przechowywanie lub wprowadzanie do obrotu produktów rybołówstwa wylądowanych w państwie członkowskim zapisują drogą elektroniczną informacje, o których mowa w ust. 3, i w ciągu 24 godzin od zakończenia wylądunku przedkładają drogą elektroniczną deklarację przejęcia właściwym organom państwa członkowskiego, na którego terytorium nastąpiło przejęcie. Za przedłożenie deklaracji przejęcia oraz za jej dokładność odpowiadają ci nabywcy, ośrodki aukcyjne, inne organy lub osoby.
2. Jeżeli to państwo członkowskie, na którego terytorium następuje przejęcie, nie jest państwem członkowskim bandery statku rybackiego, z którego wylądowano ryby, zapewnia ono, aby kopia deklaracji przejęcia została przekazana drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego bandery, po otrzymaniu odpowiedniej informacji.
3. Deklaracja przejęcia, o której mowa w ust. 1, posiada szczególny numer identyfikacyjny i zawiera co najmniej następujące informacje:
 - a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego, o którym mowa w art. 14 ust. 2 lit. a);
 - b) port i datę wylądunku;
 - c) nazwisko (nazwę) operatora lub kapitana statku;
 - d) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, na którym dokonano połowów;
 - e) ilości każdego przechowywanego gatunku w kilogramach masy produktu w podziale na postać i rodzaj konserwacji produktu lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników;
 - f) w odniesieniu do wszystkich produktów objętych normami handlowymi, w stosownych przypadkach, jednostkową wielkość lub masę, kategorię wielkości, postać oraz świeżość;
 - g) numer rejestracyjny podmiotu zajmującego się ważeniem;
 - h) nazwę i adres obiektu, w którym produkty są przechowywane, oraz jego niepowtarzalny numer identyfikacyjny;
 - i) w stosownych przypadkach – odniesienie do dokumentu przewozowego określonego w art. 68;
 - j) w stosownych przypadkach ilości w kilogramach wyrażone przez masę netto lub liczbę osobników o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony.”;

55) uchyla się art. 67;

56) art. 68 otrzymuje brzmienie:

Transport produktów rybołówstwa oraz wypełnianie i przekazywanie dokumentu przewozowego

1. Produktom rybołówstwa przewożonym przed wprowadzeniem do obrotu lub przed pierwszą sprzedażą w państwie trzecim towarzyszy dokument przewozowy obejmujący produkty rybołówstwa i przewożone ilości.
2. Przed rozpoczęciem transportu przewoźnik przekazuje dokument przewozowy drogą elektroniczną w stosownych przypadkach właściwym organom państwa członkowskiego bandery, państwa członkowskiego wyładunku, państwa członkowskiego (państw członkowskich) tranzytu, państwa członkowskiego przeznaczenia produktu rybołówstwa.
3. Za dokładność dokumentu przewozowego odpowiada przewoźnik.
4. Dokument przewozowy określa:
 - a) miejsce (miejsca) przeznaczenia przesyłki (przesyłek) oraz identyfikację pojazdu transportowego i przewoźnika;
 - b) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego, o którym mowa w art. 14 ust. 2 lit. a);
 - c) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów;
 - d) ilości każdego przewożonego gatunku w kilogramach masy produktu w podziale na postać produktu lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników oraz, w stosownych przypadkach, miejsca przeznaczenia;
 - e) w odniesieniu do wszystkich produktów objętych normami handlowymi, w stosownych przypadkach, jednostkową wielkość lub masę, kategorię wielkości, postać oraz świeżość;
 - f) numer rejestracyjny podmiotu zajmującego się ważeniem;
 - g) nazwisko(-a) lub (nazwę(-y)), niepowtarzalny numer identyfikacyjny i adres(-y) odbiorcy(-ów) oraz miejsce i adres miejsca przeznaczenia;
 - h) miejsce i datę oraz godzinę załadunku towarów;
 - i) w stosownych przypadkach ilości w kilogramach wyrażone przez masę netto lub liczbę osobników o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony.
5. Właściwe organy państw członkowskich mogą zwolnić z obowiązku określonego w ust. 1, jeżeli produkty rybołówstwa są przewożone na terenie portu lub w odległości nie większej niż 20 km od miejsca wyładunku.
6. Jeżeli produkty rybołówstwa zadeklarowane w dokumencie sprzedaży jako sprzedane są przewożone do innego miejsca niż miejsce wyładunku, przewoźnik jest w stanie udowodnić, że sprzedaż rzeczywiście miała miejsce.”;

57) uchyla się tytuł V rozdział III;

58) art. 71 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić przepisy dotyczące formatu sprawozdania z nadzoru. Te akty wykonawcze są

przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

59) w art. 73 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli zgodnie z Traktatem ustanowiono unijny program obecności obserwatorów kontroli, obserwatorzy kontroli na pokładach statków rybackich wyznaczonych przez państwa członkowskie monitorują przestrzeganie przez statki rybackie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. Wykonują oni wszystkie zadania w ramach programu obecności obserwatorów, w szczególności rejestrują działalność połowową statku oraz analizują odpowiednie dokumenty.

2. Obserwatorzy kontroli

- a) są certyfikowani i wyszkoleni do wykonywania swoich zadań przez państwo członkowskie;
- b) są niezależni od właściciela, właściciela licencji, kapitana statku rybackiego i jakiegokolwiek członka załogi;
- c) nie mają żadnych ekonomicznych związków z operatorem;
- d) wykonują swoje zadania w sposób niedyskryminacyjny;
- e) muszą być wyposażeni w dwukierunkowe urządzenie komunikacyjne niezależne od statku na morzu.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy obserwatorzy kontroli zauważą poważne naruszenie, w tym utrudnienie lub uniemożliwienie innym obserwatorom kontroli wykonywania obowiązków, informują oni o tym niezwłocznie właściwe organy państwa członkowskiego bandery.”;

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 119a dotyczących:

- a) identyfikacji statków do celów stosowania programu obecności obserwatorów kontroli;
- b) formatu i treści sprawozdań obserwatorów;
- c) systemu komunikacji dla obserwatorów kontroli;
- d) przepisów dotyczących bezpieczeństwa obserwatorów kontroli na statkach;
- e) środków w celu zapewnienia niezależności obserwatorów kontroli, w tym warunków ich wynagradzania;
- f) obowiązków obserwatorów kontroli, w tym w przypadku wystąpienia podejrzenia poważnego naruszenia.”;

60) tytuł VII rozdział I otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Przeprowadzanie inspekcji

1. Państwa członkowskie sporządzają i uaktualniają wykaz urzędników odpowiedzialnych za przeprowadzanie inspekcji.
2. Urzędnicy wykonują swoje obowiązki zgodnie z prawem unijnym. Przygotowują oni i przeprowadzają w sposób niedyskryminacyjny inspekcje na morzu, w portach, podczas przewozu, w obiektach przetwórstwa oraz w całym łańcuchu dostaw produktów rybołówstwa.
3. Urzędnicy sprawdzają zgodność działań przeprowadzanych przez operatorów i kapitanów z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności:
 - a) legalność produktów rybołówstwa zatrzymanych na pokładzie, przechowywanych, przewożonych, przeładowanych, przenoszonych, wyładowanych, przetwarzanych lub wprowadzanych do obrotu oraz dokładność związanej z nimi dokumentacji lub przekazów elektronicznych;
 - b) legalność narzędzi połowowych używanych do połowów gatunków docelowych oraz do połowów zatrzymanych na pokładzie oraz wyposażenia używanego do odzyskiwania narzędzi połowowych, o którym mowa w art. 48;
 - c) w stosownych przypadkach, plan sztautowania i oddzielne sztautowanie gatunków;
 - d) oznakowanie statków i narzędzi połowowych;
 - e) informacje na temat silnika, o których mowa w art. 40;
 - f) wykorzystanie CCTV i innych elektronicznych urządzeń do monitorowania;
 - g) zgodność ze środkami technicznymi dotyczącymi zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich.
4. Urzędnicy mają możliwość zbadania wszystkich odpowiednich obszarów, pokładów i pomieszczeń. Mają oni również możliwość zbadania połowów, przetworzonych lub nie, sieci lub innych narzędzi połowowych, wyposażenia, pojemników i opakowań zawierających ryby lub produkty rybołówstwa oraz wszelkich istotnych dokumentów lub przekazów elektronicznych, w stosunku do których stwierdzą konieczność sprawdzenia zgodności z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa. Mają oni również możliwość zadawania pytań osobom, które mogą dysponować informacjami związanymi z przedmiotem inspekcji.
5. Urzędnicy przeprowadzają inspekcje w sposób powodujący jak najmniejsze zakłócenia lub niedogodności dla statku lub pojazdu transportowego i jego działalności oraz dla przechowywania, przetwarzania i wprowadzania połowów do obrotu. Unikają, w miarę możliwości, jakiegokolwiek pogorszenia jakości połowów w trakcie inspekcji.
6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 119a w celu ustanowienia szczegółowych zasad przeprowadzania inspekcji. Przepisy te mogą dotyczyć:

- a) upoważnienia i kwalifikacji odpowiedzialnych urzędników do prowadzenia inspekcji na morzu lub na lądzie;
- b) przyjęcia przez państwa członkowskie opartego na ryzyku podejścia do wyboru celów kontroli;
- c) koordynacji kontroli, inspekcji oraz działań związanych z egzekwowaniem prawa w państwach członkowskich;
- d) obowiązków urzędników podczas przygotowywania inspekcji;
- e) obowiązków urzędników upoważnionych do przeprowadzenia inspekcji;
- f) obowiązków państw członkowskich, Komisji i Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa w odniesieniu do przeprowadzania inspekcji;
- g) inspekcji na morzu i w portach, inspekcji dotyczących przewozu oraz inspekcji dotyczących rynku.

Artykuł 75

Obowiązki operatora i kapitana

1. Operator i kapitan współpracują z urzędnikami przy wykonywaniu ich obowiązków. Ułatwiają oni bezpieczny dostęp do statku, pojazdu transportowego lub pomieszczenia, w którym produkty rybołówstwa są przechowywane, przetwarzane lub wprowadzane do obrotu. Zapewniają oni bezpieczeństwo urzędników i nie utrudniają im wykonywania obowiązków ani nie ingerują w nie, a także nie próbują zastraszać urzędników.
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 119a w sprawie obowiązków operatorów i kapitanów podczas inspekcji.

Artykuł 76

Sprawozdanie z inspekcji

1. Po każdej inspekcji urzędnicy sporządzają sprawozdanie z inspekcji i przekazują je swoim właściwym organom. Dane zawarte w tym sprawozdaniu są zapisywane i przekazywane drogą elektroniczną. W przypadku inspekcji statku rybackiego pływającego pod banderą innego państwa członkowskiego kopia sprawozdania z inspekcji jest przesyłana niezwłocznie do danego państwa członkowskiego bandery drogą elektroniczną.

W przypadku inspekcji statku rybackiego pływającego pod banderą państwa trzeciego, w czasie której wykryto poważne naruszenia, kopia sprawozdania z inspekcji jest niezwłocznie przesyłana drogą elektroniczną do właściwych organów danego państwa trzeciego oraz do Komisji.

Jeżeli inspekcja przeprowadzana jest na wodach lub w portach podlegających jurysdykcji innego państwa członkowskiego niż państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję lub zgodnie z umowami międzynarodowymi podlegających jurysdykcji państwa trzeciego, kopia sprawozdania z inspekcji jest niezwłocznie przesyłana do tego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego drogą elektroniczną.
2. Urzędnicy informują o swoich ustaleniach z inspekcji operatora lub kapitana, który ma możliwość zgłoszenia uwag na temat inspekcji i ustaleń urzędników. Uwagi operatora lub kapitana są włączane do sprawozdania z inspekcji. Urzędnicy zapisują w dzienniku połowowym, że przeprowadzono inspekcję.

3. Kopia sprawozdania z inspekcji jest przesyłana operatorowi lub kapitanowi jak najszybciej, a w każdym razie nie później niż w terminie 15 dni roboczych po zakończeniu inspekcji.
4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić wspólne przepisy dotyczące minimalnego formatu oraz treści sprawozdania z kontroli, wypełnienia sprawozdań z inspekcji oraz w sprawie przekazywania sprawozdań z inspekcji. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

Artykuł 77

Dopuszczalność sprawozdań z inspekcji i z nadzoru

Sprawozdania z inspekcji i z nadzoru sporządzone przez inspektorów unijnych lub urzędników innego państwa członkowskiego lub urzędników Komisji lub właściwe organy z państwa trzeciego stanowią dopuszczalny dowód w postępowaniu administracyjnym lub sądowym prowadzonym przez dowolne państwo członkowskie. Do celów ustalenia faktów sprawozdania te są traktowane na tych samych zasadach co sprawozdania z inspekcji i z nadzoru sporządzane przez państwa członkowskie.

Artykuł 78

Elektroniczna baza danych

1. Państwa członkowskie tworzą i aktualizują elektroniczną bazę danych, w której umieszczają wszystkie sprawozdania z inspekcji i sprawozdania z nadzoru dotyczące statków rybackich pływających pod ich banderą sporządzone przez swoich urzędników lub innych urzędników z państw członkowskich lub urzędników z państw trzecich, a także inne sprawozdania z inspekcji i sprawozdanie z nadzoru sporządzone przez swoich urzędników.
2. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące funkcjonowania elektronicznej bazy danych. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

Artykuł 79

Inspektorzy unijni

1. Państwa członkowskie i Komisja przekazują Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa (zwanej dalej „Agencją”) wykaz urzędników, którzy mają zostać włączeni do wykazu inspektorów unijnych. Agencja przechowuje i aktualizuje wykaz inspektorów unijnych obejmujący państwa członkowskie, Komisję i urzędników Agencji. Agencja udostępnia taki wykaz Komisji i państwom członkowskim.
2. Bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności nadbrzeżnego państwa członkowskiego, inspektorzy unijni mogą przeprowadzać inspekcje zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na terytoriach państw członkowskich oraz na wodach Unii i na unijnych statkach rybackich poza wodami Unii.
3. Inspektorzy unijni mogą zostać wyznaczeni w szczególności do:
 - a) wdrażania indywidualnych programów kontroli i inspekcji, przyjętych zgodnie z art. 95;

- b) realizacji międzynarodowych programów kontroli rybołówstwa, w ramach których Unia jest zobowiązana do przeprowadzania kontroli.
4. W celu wywiązania się ze swoich zadań i zgodnie z ust. 5 inspektorzy unijni mają niezwłocznie dostęp do:
- a) wszystkich obszarów na pokładzie unijnych statków rybackich i wszelkich innych statków prowadzących działalność połowową, obiektów publicznych lub miejsc i środków transportu; oraz
- b) wszelkich informacji i dokumentów, które są potrzebne do wypełniania ich zadań, w szczególności do dzienników połowowych, licencji połowowych, certyfikacji mocy silnika, danych CCTV, deklaracji wyładunkowych, świadectw połowowych, deklaracji przeładunkowych, dokumentów sprzedaży i innych istotnych dokumentów;
- w takim samym zakresie i na tych samych warunkach co urzędnicy z państwa członkowskiego, w którym ma miejsce inspekcja.
5. Inspektorzy unijni nie mają żadnych uprawnień właściwych policji czy organom ścigania poza terytorium ich państwa członkowskiego pochodzenia lub poza wodami Unii podlegającymi zwierzchnictwu i jurysdykcji państwa członkowskiego pochodzenia.
6. Urzędnicy Komisji lub organu przez nią wyznaczonego, którzy zostali wyznaczeni na inspektorów unijnych, nie mają żadnych uprawnień właściwych policji czy organom ścigania.
7. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące:
- a) zgłaszania wykazu inspektorów unijnych Agencji;
- b) przyjęcia i utrzymania wykazu inspektorów unijnych;
- c) zgłaszania wykazu inspektorów unijnych regionalnym organizacjom ds. rybołówstwa;
- d) uprawnień i obowiązków inspektorów unijnych;
- e) sprawozdań inspektorów unijnych;
- f) działań podejmowanych w następstwie sprawozdań inspektorów unijnych.
- Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;
- 61) art. 80 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Państwo członkowskie może przeprowadzać inspekcje unijnych statków rybackich pływających pod jego banderą lub pod banderą innego państwa członkowskiego na wodach lub w portach państw trzecich zgodnie z umowami międzynarodowymi.”;
- 62) tytuł rozdziału III otrzymuje brzmienie:
- „Postępowanie w przypadku naruszenia przepisów”;
- 63) art. 82 otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 82

Obowiązki urzędników w przypadku naruszenia przepisów

1. Jeżeli informacje zebrane podczas inspekcji lub wszelkie inne odpowiednie dane lub informacje wskazują na to, że nastąpiło naruszenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, urzędnik:
 - a) odnotowuje wykryte naruszenie w sprawozdaniu z inspekcji;
 - b) podejmuje wszelkie niezbędne działania, aby zapewnić zabezpieczenie dowodów odnoszących się do takiego wykrytego naruszenia;
 - c) niezwłocznie przekazuje sprawozdanie z inspekcji właściwemu organowi, któremu podlega;
 - d) informuje osobę fizyczną lub prawną podejrzaną o dopuszczenie się naruszenia lub która została przyłapana na dopuszczaniu się naruszenia, że naruszenie przepisów skutkuje nałożeniem kar oraz przyznaniem odpowiedniej liczby punktów zgodnie z art. 92. Informacja ta zostaje odnotowana w sprawozdaniu z inspekcji.
 2. W przypadku wykrycia poważnego naruszenia urzędnicy powinni móc pozostać na statku rybackim do czasu przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w art. 85.”;
- 64) uchyla się art. 84;
- 65) w tytule VII skreśla się słowa:

„ROZDZIAŁ IV

Postępowanie w sprawie naruszeń przepisów wykrytych podczas inspekcji”;

- 66) art. 85 i 86 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 85

Postępowanie

1. Nie naruszając przepisów art. 72, art. 83 ust. 2 i art. 86, jeżeli w trakcie inspekcji przeprowadzanej przez urzędników tego państwa członkowskiego, urzędników innych państw członkowskich, inspektorów unijnych lub urzędników państw trzecich wykryto jakiegokolwiek naruszenie lub jeżeli jakiegokolwiek istotne dane lub informacje wywołują u właściwych organów państw członkowskich przekonanie, że dopuszczono się naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, właściwe państwo członkowskie natychmiast przeprowadza dochodzenie.
2. Państwa członkowskie podejmują natychmiastowe środki, jak przewidziano w art. 91.

Artykuł 86

Przekazanie postępowania

1. Państwo członkowskie na terytorium lub wodach, na których wykryto naruszenie przepisów, może przekazać postępowanie związane z tym naruszeniem właściwym organom państwa członkowskiego bandery lub państwa członkowskiego, którego obywatelem jest sprawca naruszenia

przepisów, za zgodą tego państwa i pod warunkiem że w wyniku przekazania istnieją większe szanse na osiągnięcie skutku, o którym mowa w art. 89.

2. Państwo członkowskie bandery może przekazać postępowanie związane z tym naruszeniem przepisów właściwym organom państwa członkowskiego, które wykryło naruszenie, za zgodą danego państwa członkowskiego i pod warunkiem, że w wyniku przekazania istnieją większe szanse na osiągnięcie skutku, o którym mowa w art. 89.”;

67) uchyla się art. 87;

68) art. 88 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 88*

Środki naprawcze w przypadku braku postępowania ze strony państwa członkowskiego wyładunku lub przeładunku

1. Jeżeli państwo członkowskie wyładunku lub przeładunku nie jest państwem członkowskim bandery, a jego właściwe organy nie podejmą odpowiednich działań przeciw osobom fizycznym lub prawnym odpowiedzialnym za naruszenia przepisów lub nie przekażą postępowania zgodnie z art. 86, ilości ryb złowionych, wyładowanych lub przeładowanych z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa mogą zostać wliczone do kwoty państwa członkowskiego wyładunku lub przeładunku.
2. Po konsultacjach z państwem członkowskim bandery lub państwem członkowskim wyładunku lub przeładunku, Komisja podejmuje decyzję, w drodze aktów wykonawczych, o ilości ryb, które mają zostać wliczone do kwoty połowowej państwa członkowskiego wyładunku lub przeładunku, po tym jak skonsultuje się z dwoma zainteresowanymi państwami członkowskimi.
3. Jeżeli państwo członkowskie wyładunku lub przeładunku nie dysponuje już odpowiednią kwotą połowową, zastosowanie mają przepisy art. 37. W tym celu ilości ryb złowionych, wyładowanych lub przeładowanych z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa uznaje się za odpowiednik wielkości szkody poniesionej przez państwo członkowskie bandery, jak określono w wymienionym artykule.”;

69) tytuł VIII otrzymuje brzmienie:

„**TYTUŁ VIII**

EGZEKWOWANIE

Artykuł 89

Środki zapewniające przestrzeganie przepisów

1. Bez uszczerbku dla uprawnień państw członkowskich do wszczynania postępowań karnych i nakładania sankcji karnych, państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące środków administracyjnych i kar oraz zapewniają ich systematyczne stosowanie zgodnie z ich prawem krajowym w odniesieniu do osoby fizycznej, która dopuściła się naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa lub osoby prawnej odpowiedzialnej za naruszenie tych przepisów.
2. Państwa członkowskie do dnia [24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] powiadamiają Komisję o krajowych przepisach,

o których mowa w ust. 1, oraz informują ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach mających wpływ na te przepisy.

Artykuł 89a

Kary

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby osoba fizyczna, która dopuściła się naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa lub osoba prawna odpowiedzialna za naruszenie tych przepisów podlegała skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym karom administracyjnym.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby łączny poziom kar i kar dodatkowych, określony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i odpowiednimi przepisami prawa krajowego, był odpowiednio surowy, by przeciwdziałać dalszym naruszeniom i skutecznie pozbawiać podmioty, które są odpowiedzialne za naruszenia, korzyści ekonomicznych uzyskanych lub spodziewanych w wyniku dopuszczenia się tych naruszeń, bez uszczerbku dla uznanego prawa do wykonywania zawodu. W tym celu uwzględnia się środki natychmiastowe podejmowane na podstawie art. 91.
3. Określając te kary, państwa członkowskie uwzględniają w szczególności wagę naruszenia, w tym poziom wyrządzonej szkody w środowisku, wartość szkody w zasobach rybnych, charakter i zakres naruszenia, jego czas trwania lub powtarzanie się lub nagromadzenie równoległych naruszeń.
4. Państwa członkowskie mogą stosować system, zgodnie z którym grzywna jest proporcjonalna do obrotów osoby prawnej lub do uzyskanej lub oczekiwanej korzyści gospodarczej płynącej z naruszenia przepisów.

Artykuł 90

Poważne naruszenia

1. Na użytek niniejszego rozporządzenia „poważne naruszenie” oznacza każde poważne naruszenie wymienione w ust. 2 lub uznane za poważne zgodnie z ust. 3.
2. Za poważne naruszenia uznaje się następujące działania:
 - a) prowadzenie połowów bez ważnej licencji, upoważnienia lub pozwolenia wydanych przez państwo bandery lub odpowiednie państwo nadbrzeżne; lub
 - b) fałszowanie lub zatajanie oznakowań statków rybackich lub narzędzi połowowych, oznaczeń identyfikacyjnych lub rejestracji statku rybackiego; lub
 - c) ukrywanie dowodów związanych z dochodzeniem, manipulowanie nimi lub ich usuwanie; lub
 - d) utrudnianie pracy urzędników lub obserwatorów podczas wykonywania przez nich obowiązków; lub
 - e) dokonywanie przeładunku bez wymaganego zezwolenia lub w przypadku, gdy jest to zakazane; lub
 - f) prowadzenie operacji przekazywania z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa lub mających zastosowanie środków ochrony

i zarządzania przyjętych przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem; lub

- g) dokonywanie przeładunku ze statków, które prowadzą połowy NNN zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1005/2008, a zwłaszcza ze statków ujętych w wykazie statków NNN prowadzonym przez Unię lub przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem, o której mowa w art. 29 i 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008, jak również dokonywanie przeładunku na takie statki lub prowadzenie z nimi operacji przekazywania, uczestnictwo we wspólnych operacjach połowowych z takimi statkami, udzielanie im wsparcia lub ich zaopatrywanie; lub
- h) uczestniczenie w działalności statków, które prowadzą połowy NNN zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1005/2008, a w szczególności statków ujętych w wykazie statków NNN prowadzonym przez Unię lub przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem, o której mowa w art. 29 i 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008, zarządzanie takimi statkami, posiadanie takich statków lub praca na nich lub świadczenie usług operatorom związanym ze statkiem prowadzącym połowy NNN; lub
- i) prowadzenie połowów na obszarze ograniczonych połowów, na obszarze zamkniętym, na obszarze odbudowy stada ryb, w okresie zamkniętym, bez kwoty połowowej, po jej przekroczeniu lub poniżej zakazanej głębokości; lub
- j) udział w ukierunkowanych połowach gatunków objętym moratorium, okresem zamkniętym lub zakazem połowów, zatrzymywanie ich na pokładzie, dokonywanie ich przeładunku, przemieszczania lub wyładunku; lub
- k) nieposiadanie przez statek przynależności państwowej, a zatem brak bandery, zgodnie z prawem międzynarodowym; lub
- l) wykorzystywanie zakazanych narzędzi połowowych; lub
- m) wyładunki w portach państw trzecich bez uprzedniego powiadomienia, o którym mowa w art. 19a niniejszego rozporządzenia, lub wyładunki produktów rybołówstwa pochodzących z działalności połowowej NNN; lub
- n) nieprzekazanie deklaracji wyładunkowej lub dokumentu sprzedaży państwu członkowskiemu bandery, gdy wyładunek połowu nastąpił w porcie państwa trzeciego, lub deklaracji przeładunkowej lub deklaracji przewozowej, gdy operacja miała miejsce poza wodami Unii; lub
- o) fałszowanie dokumentów, danych lub informacji lub korzystanie z fałszywych lub nieważnych dokumentów, danych lub informacji wymaganych na podstawie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, w tym dokumentów, danych i informacji, o których mowa w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1005/2008; lub
- p) prowadzenie działalności gospodarczej bezpośrednio związanej z połowami NNN, w tym handel produktami rybołówstwa pochodzącymi

z połowów NNN, przywóz takich produktów, ich wywóz, przetwarzanie i wprowadzanie takich produktów do obrotu; lub

- q) manipulowanie przy silniku lub urządzeniach do monitorowania ciągłej mocy silnika mające na celu zwiększenie mocy statku ponad maksymalną ciągłą moc silnika zgodną z certyfikatem silnika.

3. Następujące działania stanowią poważne naruszenia, w zależności od wagi danego naruszenia, którą powinien określić właściwy organ państwa członkowskiego, biorąc pod uwagę co najmniej jedno z alternatywnych kryteriów określonych zgodnie z załącznikiem IV:

- a) niedopełnienie obowiązków dokładnego zapisywania i przekazywania danych związanych z działalnością połowową, w tym danych przekazywanych za pośrednictwem systemu monitorowania statków oraz w uprzednich powiadomieniach, zgodnie z wymogami przepisów wspólnej polityki rybołówstwa; lub
- b) nieudostępnienie raportu połowowego lub deklaracji wyładunkowej państwu trzeciemu oraz nieprzesłanie elektronicznej kopii tego raportu państwu członkowskiemu bandery zgodnie z wymogami art. 30 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2403(*); lub
- c) stosowanie narzędzi połowowych niezgodnych z przepisami; lub
- d) niewypełnienie obowiązków dotyczących stosowania narzędzi połowowych określonych w przepisach wspólnej polityki rybołówstwa; lub
- e) nieumieszczenie i niezatrzymanie na pokładzie statku rybackiego, również poprzez powodowanie wyslizgiwania się, oraz nieprzeładowanie, nieprzewiezienie i niewyładowanie wszelkich niewymiarowych połowów z naruszeniem obowiązującego prawodawstwa lub połowów gatunków podlegających obowiązkowi wyładunku określonego w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, chyba że umieszczenie i zatrzymanie na pokładzie oraz wyładunek takich połowów byłyby sprzeczne z obowiązkami, w tym obowiązkami dotyczącymi obszarów regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem, lub podlegałyby wyłączeniom przewidzianym w przepisach wspólnej polityki rybołówstwa na łowiskach lub w obszarach połowowych, do których mają zastosowanie te przepisy; lub
- f) prowadzenie działalności połowowej na obszarze regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem w sposób niezgodny ze środkami ochrony i zarządzania tej organizacji lub z ich naruszeniem, w przypadku gdy działania te nie są uznawane za poważne naruszenie na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu; lub
- g) udostępnianie na rynku produktów rybołówstwa z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, w przypadku gdy działania tego nie uważa się za poważne naruszenie na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu; lub
- h) prowadzenie rekreacyjnej działalności połowowej z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa lub sprzedawanie połowów z połowów rekreacyjnych; lub

- i) dopuszczenie się wielokrotnych naruszeń, które łącznie stanowią poważne zlekceważenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.

Artykuł 91

Natychmiastowe środki wykonawcze w przypadku poważnych naruszeń przepisów

1. W przypadku gdy osoba fizyczna jest podejrzana o dopuszczenie się poważnego naruszenia lub została ujęta na gorącym uczynku, lub gdy osobę prawną podejrzewa się o odpowiedzialność za takie poważne naruszenie, państwa członkowskie, oprócz dochodzenia w sprawie tego naruszenia zgodnie z przepisami art. 85, natychmiast podejmują, zgodnie ze swoim prawem krajowym, odpowiednie i natychmiastowe środki takie jak:
 - a) doprowadzenie do natychmiastowego zaprzestania działalności połowowej;
 - b) natychmiastowe skierowanie do portu;
 - c) skierowanie środka transportu w inne miejsce w celu przeprowadzenia inspekcji;
 - d) zarządzenie wniesienia zabezpieczenia;
 - e) zajęcie narzędzi połowowych, połowów lub produktów rybołówstwa lub zysków osiągniętych ze sprzedaży połowów lub produktów rybołówstwa;
 - f) ograniczenie lub zakaz wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa;
 - g) czasowe unieruchomienie danego statku rybackiego lub środka transportu;
 - h) zawieszenie upoważnienia do połowów;
 - i) tymczasowe zaprzestanie działalności gospodarczej.
2. Charakter natychmiastowych środków wykonawczych, o których mowa w ust. 1, ma zapobiegać dalszemu dopuszczaniu się danego wykrytego poważnego naruszenia, umożliwić podjęcie wszelkich niezbędnych działań w celu zapewnienia zabezpieczenia dowodów odnoszących się do takiego domniemanego poważnego naruszenia oraz pozwolić właściwym organom na ukończenie dochodzenia.
3. Państwo członkowskie informuje – natychmiast i zgodnie z procedurami określonymi w swoim ustawodawstwie krajowym – zainteresowane państwo bandery o środkach, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 91a

Kary w przypadku poważnych naruszeń przepisów

1. Bez uszczerbku dla innych kar stosowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i prawem krajowym, w przypadku ustalenia poważnego naruszenia, jeżeli poważne naruszenie doprowadziło do uzyskania produktów rybołówstwa, państwa członkowskie nakładają grzywny, w przypadku których:
 - wartość minimalna stanowi co najmniej trzykrotność wartości produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia; oraz

- wartość maksymalna stanowi co najmniej pięciokrotność wartości produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia.
- 2. W przypadku każdego powtarzającego się poważnego naruszenia, jeżeli poważne naruszenie prowadzi do uzyskania produktów rybołówstwa w okresie trzech lat, państwa członkowskie nakładają grzywny, w przypadku których:
 - wartość minimalna stanowi co najmniej pięciokrotność wartości produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia; oraz
 - wartość maksymalna stanowi co najmniej ośmiokrotność wartości produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia.
- 3. Kwoty, o których mowa w ust. 1 i 2, oblicza się na podstawie wartości produktów rybołówstwa zgodnie z cenami na platformie Europejskiego Centrum Monitorowania Rynku Produktów Rybołówstwa i Akwakultury (EUMOFA) w czasie zidentyfikowania naruszenia, jeśli są one dostępne. Jeżeli wartości EUMOFA nie są dostępne lub właściwe, stosuje się ceny krajowe na giełdach rybnych lub ceny określone na głównych rynkach międzynarodowych właściwe dla danego gatunku i łowiska; stosuje się wyższą z cen.
- 4. Jeżeli poważne naruszenie nie doprowadziło do uzyskania produktów rybołówstwa, państwa członkowskie określają grzywny zgodnie z art. 89a, a ich poziom ma mieć efekty odstraszały podobny do skutku grzywnien określonych w ust. 1 i 2.

Artykuł 91b

Kary dodatkowe

Karom przewidzianym w art. 89, 89a i 91a oraz środkom przewidzianym w art. 91 mogą towarzyszyć inne odstraszające kary lub środki, w szczególności:

- 1) zajęcie statku rybackiego lub statków rybackich biorących udział w naruszeniu;
- 2) czasowe unieruchomienie statku rybackiego;
- 3) konfiskata statku(-ów), narzędzi połowowych, połowów lub produktów rybołówstwa objętych zakazem;
- 4) zawieszenie lub cofnięcie licencji połowowej lub upoważnienia do połowów;
- 5) ograniczenie lub odebranie praw połowowych;
- 6) czasowe lub stałe odebranie prawa do uzyskania nowych praw połowowych;
- 7) czasowy lub stały zakaz korzystania z pomocy publicznej lub dotacji;
- 8) zawieszenie lub cofnięcie statusu zatwierdzonego podmiotu gospodarczego przyznanego na podstawie art. 16 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008;
- 9) cofnięcie certyfikatu rejestru krajowego statku;
- 10) czasowe zawieszenie działalności gospodarczej lub jej trwale zaprzestanie;
- 11) czasowe lub trwale cofnięcie zezwolenia na uczestniczenie w działalności związanej z handlem rybami.

System punktów za poważne naruszenia przepisów

1. Państwa członkowskie stosują system punktów za naruszenia, o których mowa w art. 90, z wyjątkiem poważnych naruszeń, o których mowa w ust. 1 lit. k) oraz p), a także w ust. 2 lit. g) i h) tego artykułu.
2. Jeżeli osoba fizyczna dopuściła się poważnego naruszenia lub osoba prawna została uznana za odpowiedzialną za takie naruszenie, właścicielowi licencji połowowej danego statku rybackiego zostaje przyznana odpowiednia liczba punktów wyliczona zgodnie z załącznikiem III.
3. Przyznane punkty są przypisane do właściciela licencji, który sprzedał statek rybacki, ale przenosi się je również na każdego nowego właściciela licencji połowowej dla danego statku rybackiego, jeżeli statek jest sprzedawany, przekazywany lub w jakikolwiek inny sposób zmienia się jego właściciel po dacie popełnienia naruszenia.
4. Państwa członkowskie ustanawiają również system punktów, w którym kapitanowi statku, w następstwie poważnego naruszenia przepisów popełnionego na pokładzie statku pod jego dowództwem, przyznaje się taką samą liczbę punktów co właścicielowi licencji połowowej.
5. Jeżeli w odniesieniu do tej samej osoby fizycznej lub prawnej będącej właścicielem licencji wykryto co najmniej dwa poważne naruszenia przepisów w trakcie jednej inspekcji, liczba punktów przyznanych zgodnie z ust. 2 wynosi maksymalnie 12 punktów za wszystkie te naruszenia.
6. Jeżeli całkowita liczba punktów wynosi 18 punktów lub jest wyższa od tej liczby, licencja połowowa lub prawo do dowodzenia statkiem rybackim zostają automatycznie zawieszone na okres co najmniej dwóch miesięcy. Okres ten wynosi cztery miesiące, jeżeli do zawieszenia doszło po raz drugi, a liczba punktów wynosi co najmniej 36; osiem miesięcy, jeżeli do zawieszenia doszło po raz trzeci, a liczba punktów wynosi co najmniej 54; oraz jeden rok, jeżeli do zawieszenia doszło po raz czwarty, a liczba punktów wynosi co najmniej 72 punkty. W przypadku gdy do zawieszenia doszło po raz piąty, a liczba punktów wynosi co najmniej 90, licencję połowową cofa się na stałe, a statek rybacki przestaje być wykorzystywany do komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza.
7. Zgromadzenie 90 punktów przez właściciela licencji połowowej lub kapitana automatycznie powoduje cofnięcie na stałe licencji połowowej lub prawa do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan.
8. Jeżeli właściciel licencji połowowej lub kapitan nie dopuści się poważnego naruszenia przepisów w okresie trzech lat od daty ostatniego poważnego potwierdzonego naruszenia, anuluje się wszystkie punkty.
9. Państwo nadbrzeżne jest właściwe do określenia na podstawie swoich przepisów krajowych, czy na jego wodach doszło do poważnego naruszenia, oraz do decydowania o liczbie punktów, które należy przyznać zgodnie z załącznikiem III.
10. Jeżeli poważne naruszenie przepisów zostanie stwierdzone w państwie członkowskim innym niż państwo bandery, punkty przyznane zgodnie

z niniejszym artykułem są uznawane przez właściwe organy państwa członkowskiego bandery.

11. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy krajowe, które odpowiadają za utworzenie systemu przyznawania punktów za poważne naruszenia przepisów, przydzielanie odpowiedniej liczby punktów właścicielowi licencji połowowej i kapitanowi oraz przenoszenie punktów zgodnie z ust. 3.
12. Państwa członkowskie zapewniają, aby sposób prowadzenia postępowań krajowych nie powodował nieefektywności systemu punktów.
13. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 119a dotyczących:
 - a) zmiany progu punktów powodującego zawieszenie i cofnięcie na stałe licencji połowowej lub prawa do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan;
 - b) działań następnych w związku z zawieszeniem i cofnięciem na stałe licencji połowowej lub prawa do prowadzenia działalności połowowej jako kapitan;
 - c) środków podjętych w przypadku nielegalnych połowów w okresie zawieszenia lub po cofnięciu na stałe licencji połowowej lub prawa do prowadzenia działalności połowowej jako kapitan;
 - d) warunków uzasadniających anulowanie punktów;
 - e) rejestracji kapitanów upoważnionych do prowadzenia działalności połowowej.
14. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące:
 - a) powiadomień o decyzjach dotyczących przyznania punktów;
 - b) przeniesienia punktów, w przypadku przeniesienia prawa własności statków, którym przyznano punkty;
 - c) anulowania licencji połowowych lub prawa do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan w odniesieniu do osoby odpowiedzialnej za poważne naruszenia wymienione w odpowiednich wykazach;
 - d) obowiązku informowania o ustanowionym przez państwa członkowskie systemie punktów dla kapitanów statków rybackich.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

Artykuł 92a

Odpowiedzialność osób prawnych

1. Osoby prawne są pociągane do odpowiedzialności z tytułu poważnych naruszeń, jeżeli takich naruszeń dopuściła się w ich interesie jakakolwiek osoba fizyczna zajmująca istotne stanowisko w strukturach tej osoby prawnej, działając samodzielnie albo jako członek organu tej osoby prawnej w oparciu o:
 - a) prawo reprezentowania osoby prawnej,

- b) uprawnienia do podejmowania decyzji w imieniu osoby prawnej; lub
 - c) uprawnienia kontrolne w imieniu osoby prawnej.
2. Osoba prawna może także zostać pociągnięta do odpowiedzialności, jeżeli brak nadzoru lub kontroli ze strony osoby fizycznej, o której mowa w ust. 1, umożliwił popełnienie w interesie tej osoby prawnej poważnego naruszenia przez osobę fizyczną działającą pod jej zwierzchnictwem.
 3. Odpowiedzialność osób prawnych nie wyklucza możliwości wszczęcia postępowania przeciwko osobom fizycznym z tytułu popełnienia przez nie naruszenia, pomocnictwa w tym czynie lub podżegania do niego.

Artykuł 92b

Obowiązek powiadomienia o ostatecznym orzeczeniu

1. W przypadku naruszenia przepisów właściwe organy państwa członkowskiego sprawującego jurysdykcję powiadamiają, niezwłocznie i zgodnie z procedurami obowiązującymi w ich prawie krajowym, państwa bandery, państwo, którego obywatelem jest sprawca naruszenia przepisów lub w którym jest zameldowany, lub każde inne państwo zainteresowane otrzymaniem informacji o postępowaniu administracyjnym i innym istotnym postępowaniu karnym lub o innych podjętych środkach oraz o ostatecznym orzeczeniu w sprawie takiego naruszenia przepisów, w tym o liczbie punktów przyznanych zgodnie z art. 92.

Właściwe organy powiadamiają również niezwłocznie Komisję Europejską o ostatecznym orzeczeniu w przypadku wykrycia na wodach unijnych lub w portach Unii poważnych naruszeń w odniesieniu do statków rybackich pływających pod banderą państwa trzeciego.

2. W przypadku powiadomienia przez państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, państwo członkowskie bandery przyznaje odpowiednią liczbę punktów właścicielowi licencji połowowej i kapitanowi danego statku rybackiego.

Artykuł 93

Krajowe rejestry naruszeń przepisów

1. Państwa członkowskie zapisują w rejestrze krajowym wszelkie podejrzewane i potwierdzone naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, których dopuściły się statki pływające pod ich banderą lub banderą państwa trzeciego, lub ich obywatele, łącznie z wszystkimi decyzjami i nałożonymi na nie karami oraz przyznaną im liczbą punktów. Naruszenia, których dopuściły się statki rybackie pływające pod ich banderą lub ich obywatele, będące przedmiotem sprawy o naruszenie przepisów w innych państwach członkowskich, są również rejestrowane przez państwa członkowskie w ich krajowych rejestrach naruszeń przepisów, po otrzymaniu powiadomienia o ostatecznym orzeczeniu wydanym przez państwo członkowskie sprawujące jurysdykcję, zgodnie z art. 92b.
2. Przy podejmowaniu działań następczych w sprawie naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa państwo członkowskie może zwrócić się do innych państw członkowskich o dostarczenie informacji zawartych w ich krajowych rejestrach na temat statków rybackich i osób podejrzewanych

o dopuszczenie się danego naruszenia przepisów lub ujętych na gorącym uczynku przy popełnianiu danego naruszenia.

3. Gdy państwo członkowskie zwraca się do innego państwa członkowskiego o udzielenie informacji związanych z naruszeniem przepisów, to drugie państwo członkowskie udziela niezwłocznie odpowiednich informacji na temat odnośnych statków rybackich oraz osób fizycznych lub prawnych biorących udział w naruszeniu przepisów.
4. Dane zawarte w krajowym rejestrze naruszeń przepisów przechowywane są do celów niniejszego rozporządzenia tak długo jak to konieczne, ale zawsze przez co najmniej pięć lat kalendarzowych, licząc od roku następującego po roku, w którym informacja została zapisana.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).”;

70) w tytule IX dodaje się art. 93a w brzmieniu:

„Artykuł 93a

Krajowe programy kontroli i sprawozdania roczne

1. Państwa członkowskie ustanawiają roczne lub wieloletnie krajowe programy kontroli w zakresie inspekcji i kontroli przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.

Krajowe programy kontroli opierają się na ryzyku i są aktualizowane co najmniej raz w roku, w szczególności z uwzględnieniem nowo przyjętych środków ochrony i kontroli.

Komisję powiadamia się o krajowych programach kontroli przed dniem 31 grudnia każdego roku, przy czym programy te obejmują co najmniej następny rok kalendarzowy.

2. Do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie z inspekcji i kontroli przeprowadzonych w poprzednim roku, zgodnie z krajowymi programami kontroli i zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 119a w celu przyjęcia minimalnych wymogów dotyczących krajowych programów kontroli i sprawozdań rocznych oraz ustalenia wartości odniesienia dla kontroli z uwzględnieniem celów wspólnej polityki rybołówstwa oraz postępu technicznego i naukowego.”;

71) art. 95 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Pewne łowiska mogą być przedmiotem indywidualnych programów kontroli i inspekcji. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – i w porozumieniu z danymi państwami członkowskimi, określić łowiska, które będą przedmiotem indywidualnych programów kontroli i inspekcji, w oparciu o potrzebę indywidualnej i skoordynowanej kontroli przedmiotowych łowisk. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

- 72) art. 102 ust. 3 i 4 otrzymuje brzmienie:
- „3. Dane państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wynikach postępowania wyjaśniającego i przesyłają jej sprawozdanie sporządzone nie później niż trzy miesiące po otrzymaniu wniosku Komisji. Komisja może, na podstawie należycie umotywowanego wniosku państwa członkowskiego, przedłużyć ten termin w granicach rozsądku w drodze aktów wykonawczych.
4. Jeżeli administracyjne postępowanie wyjaśniające, o którym mowa w ust. 2, nie doprowadzi do usunięcia nieprawidłowości lub jeżeli Komisja stwierdzi braki w systemie kontroli państwa członkowskiego podczas weryfikacji lub niezależnych inspekcji, o których mowa w art. 98 i 99, lub w ramach audytu, o którym mowa w art. 100, Komisja, w drodze aktów wykonawczych, ustala z tym państwem członkowskim plan działania. Dane państwo członkowskie podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu realizacji tego planu działania.”;
- 73) w art. 104 wprowadza się następujące zmiany:
- (a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Jeżeli państwo członkowskie nie przestrzega swoich obowiązków dotyczących realizacji planu wieloletniego i jeżeli Komisja ma dowód, że nieprzestrzeganie tych obowiązków stanowi poważne zagrożenie dla ochrony danego stada lub grupy stad, Komisja może tymczasowo – w drodze aktów wykonawczych – zamknąć łowiska, których dotyczą te uchybienia, dla danego państwa członkowskiego.”;
- (b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Komisja odstępuje – w drodze aktów wykonawczych – od zamknięcia po przedstawieniu przez państwo członkowskie pisemnego i zadowalającego Komisję dowodu świadczącego o tym, że łowisko może być bezpiecznie eksploatowane.”;
- 74) w art. 105 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 2 zdanie wprowadzające w akapicie pierwszym otrzymuje brzmienie:
- „W przypadku przekroczenia przyznanej w danym roku państwu członkowskiemu kwoty, przydziału lub udziału w stadzie lub grupie stad Komisja dokonuje – w drodze aktów wykonawczych – odliczeń od rocznej kwoty, przydziału lub udziału państwa członkowskiego, które dokonało przełowienia, w następnym roku lub w następnych latach, przy zastosowaniu mnożnika zgodnie z następującą tabelą.”;
- b) ust. 4, 5 i 6 otrzymują brzmienie:
- „4. W przypadku przekroczenia przyznanej w latach wcześniejszych państwu członkowskiemu kwoty, przydziału lub udziału w stadzie lub grupie stad Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – dokonać odliczeń kwot od przyszłych kwot tego państwa członkowskiego, aby uwzględnić poziom przełowienia.
5. Jeżeli odliczenie zgodne z ust. 1 i 2 nie może być dokonane względem kwoty, przydziału lub udziału w stadzie lub grupie stad, które zostały przełowione, ponieważ kwota, przydział lub udział w stadzie lub grupie stad nie jest przyznany danemu państwu członkowskiemu lub nie jest wystarczający, wówczas Komisja może – w drodze aktów

wykonawczych – w następnym roku lub w następnych latach dokonać odliczeń od kwot dotyczących innych stad lub grup stad przyznanych temu państwu członkowskiemu w tym samym obszarze geograficznym lub o tej samej wartości handlowej zgodnie z ust. 1.

6. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – określić szczegółowe przepisy dotyczące oceny dostosowanej kwoty, w odniesieniu do której oblicza się przekroczenie. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

75) w art. 106 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Gdy Komisja ustali, że państwo członkowskie przekroczyło nakład połowowy, który został mu przyznany, dokonuje – w drodze aktów wykonawczych – odliczeń od przyszłego nakładu połowowego tego państwa członkowskiego.”;

- b) w ust. 2 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli nakład połowowy w obszarze geograficznym lub na łowisku dostępnym państwu członkowskiemu został przekroczony, Komisja – w drodze aktów wykonawczych – dokonuje odliczeń od nakładu połowowego dostępnego państwu członkowskiemu w danym obszarze geograficznym lub łowisku, w następnym roku lub w następnych latach, przy zastosowaniu mnożnika zgodnie z następującą tabelą.”;

- c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Jeżeli odliczenia zgodnie z ust. 2 nie można dokonać względem maksymalnego dozwolonego nakładu połowowego, który został przekroczony jako taki, ponieważ taki maksymalny dozwolony nakład połowowy nie jest dostępny danemu państwu członkowskiemu lub nie jest wystarczający, wówczas Komisja, w drodze aktów wykonawczych, może w następnym roku lub w następnych latach dokonać odliczeń od nakładu połowowego dostępnego temu państwu członkowskiemu w tym samym obszarze geograficznym zgodnie z ust. 2.

4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – określić szczegółowe przepisy dotyczące oceny maksymalnego dostępnego nakładu połowowego, w odniesieniu do którego oblicza się przekroczenie. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

76) w art. 107 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli istnieją dowody, że przepisy dotyczące wspólnej polityki rybołówstwa nie są przestrzegane przez państwo członkowskie i że może z tego wynikać poważne zagrożenie dla ochrony stad, w odniesieniu do których należy uzyskać uprawnienia do połowów, Komisja, w drodze aktów wykonawczych, może w następnym roku lub następnych latach dokonać odliczeń od rocznych kwot, przydziałów lub udziałów w stadzie lub grupie stad przyznanych temu państwu członkowskiemu, stosując

zasadę proporcjonalności, z uwzględnieniem szkód poczynionych tym stadom.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 119a w odniesieniu do terminu, w którym państwa członkowskie muszą wykazać, że łowiska mogą być bezpiecznie eksploatowane, do materiału, jaki państwa członkowskie powinny umieścić w swojej odpowiedzi, i do oznaczania ilości, które mają zostać odliczone przy uwzględnieniu:

- a) zakresu i charakteru nieprzestrzegania przepisów;
- b) wagi zagrożenia dla ochrony tych stad;
- c) szkód spowodowanych w stadzie przez nieprzestrzeganie przepisów.”;

77) w art. 109 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Państwa członkowskie tworzą komputerową bazę danych do celów zatwierdzania danych zapisanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Zatwierdzanie zapisanych danych obejmuje poddanie ich kontroli krzyżowej, analizie i weryfikacji.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie dane zapisane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem były dokładne, kompletne i były przedkładane z zachowaniem terminów określonych w przepisach wspólnej polityki rybołówstwa. W szczególności:

a) państwa członkowskie zatwierdzają następujące dane za pomocą automatycznych algorytmów i mechanizmów komputerowych:

(i) dane dotyczące pozycji statku;

(ii) dane dotyczące działalności połowowej, w szczególności z dziennika połowowego, deklaracji wyladunkowej, deklaracji przeładunkowej i uprzedniego powiadomienia;

(iii) dane zawarte w deklaracjach przejęcia, dokumentach przewozowych i dokumentach sprzedaży;

b) Państwa członkowskie w stosownych przypadkach zatwierdzają również powyższe dane względem następujących danych:

(i) danych z systemu wykrywania statków;

(ii) danych dotyczących obserwacji;

(iii) danych związanych z działalnością połowową w kontekście porozumień w sprawie połowów, o których mowa w art. 3 ust. 1;

(iv) danych dotyczących wejść na obszary połowowe i wyjść z tych obszarów;

(v) danych z systemu automatycznej identyfikacji;

(vi) danych zawartych w licencjach połowowych i upoważnieniach do połowów;

- (vii) danych na temat sprawozdań z inspekcji oraz danych zawartych w krajowym rejestrze naruszeń przepisów;
- (viii) danych na temat mocy silnika;
- (ix) sprawozdań obserwatorów kontroli;
- (x) danych pochodzących z systemów telewizji przemysłowej znajdujących się na pokładach statków rybackich oraz uzyskanych w ramach innego elektronicznego systemu monitorowania obowiązku wyładunku zgodnie z art. 25a.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W razie wykrycia niespójności danych dane państwo członkowskie przeprowadza niezbędne postępowania wyjaśniające, analizy i kontrole krzyżowe oraz dokumentuje te czynności. Wyniki postępowań wyjaśniających i odpowiednią dokumentację przekazuje ono Komisji na żądanie. Jeżeli istnieją powody do tego, by podejrzewać, że dopuszczono się naruszenia przepisów, państwo członkowskie prowadzi postępowania wyjaśniające i niezwłocznie podejmuje konieczne natychmiastowe środki zgodnie z art. 85 i 91.”;

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Państwa członkowskie ustanawiają i uaktualniają krajowy plan wdrożenia systemu zatwierdzania obejmującego dane wymienione w ust. 2 lit. a) i b) oraz działań podjętych w następstwie wykrycia niespójności. W planie tym państwa członkowskie określają priorytety zatwierdzania danych oraz późniejsze działania następcze podejmowane w związku wykryciem niespójności, postępując zgodnie z podejściem opartym na ryzyku.”;

78) art. 110 i 111 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 110

Dostęp do danych, przechowywanie i przetwarzanie danych

1. Państwa członkowskie zapewniają Komisji lub organowi przez nią wyznaczonemu lub organom przez nią wyznaczonym, w każdej chwili i bez uprzedzenia, zdalny dostęp do następujących danych w formie niezagregowanej:

a) danych dotyczących działalności połowowej:

- (i) danych dotyczących pozycji statku;
- (ii) danych dotyczących działalności połowowej, w szczególności z dzienników połowowych, deklaracji wyładunkowych, deklaracji przeładunkowych i uprzednich powiadomień;
- (iii) danych zawartych w deklaracjach przejęcia, dokumentach przewozowych i dokumentach sprzedaży;
- (iv) danych dotyczących nakładu połowowego;

b) innych danych dotyczących kontroli:

- (i) danych dotyczących obserwacji;

- (ii) danych związanych z działalnością połowową w kontekście porozumień w sprawie połowów, o których mowa w art. 3 ust. 1;
 - (iii) danych dotyczących wejść na obszary połowowe i wyjść z tych obszarów;
 - (iv) danych zawartych w licencjach połowowych i upoważnieniach do połowów;
 - (v) sprawozdań z inspekcji;
 - (vi) danych na temat mocy silnika;
 - (vii) sprawozdań obserwatorów kontroli;
 - (viii) krajowych programów działań kontrolnych;
 - (ix) wykazu urzędników krajowych.
- c) elektronicznej bazy danych, o której mowa w art. 109, umożliwiającej weryfikację kompletności i jakości zgromadzonych danych;
- d) krajowego rejestru naruszeń przepisów, o którym mowa w art. 93.
2. Komisja lub organ przez nią wyznaczony może gromadzić dane, w razie konieczności łącznie z danymi osobowymi, w celu wypełniania swoich obowiązków zgodnie z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności do celów prowadzenia inspekcji, weryfikacji, audytów i kierowania zapytań lub zgodnie z postanowieniami zawartymi w porozumieniach z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi.
 3. Państwa członkowskie umożliwiają urzędnikom Komisji lub personelowi wyznaczonego przez Komisję organu dostęp do danych, o których mowa w ust. 1.
 4. Organy naukowe państw członkowskich i Unii mogą otrzymywać i wykorzystywać dane dotyczące pozycji statku w celu prowadzenia badań naukowych i przedstawiania opinii naukowych, o ile dane te nie zawierają już odniesienia do numerów identyfikacyjnych statku i nie umożliwiają identyfikacji osób fizycznych.
Dane wymienione w ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i (iii) można przekazywać organom naukowym państw członkowskich, organom naukowym Unii i Eurostatowi.
 5. Państwa członkowskie ustanawiają, wdrażają i utrzymują stosowne bazy danych dotyczących połowów zawierające dane, o których mowa w ust. 1. Dostępu do danych udziela się za pośrednictwem bezpiecznego dostępu z zastosowaniem kontroli dostępu i specjalnych profili użytkownika, wyłącznie na potrzeby sprawozdawczości, statystyki, inspekcji i postępowań w sprawie naruszeń.

79) Artykuł 111

Wymiana danych

1. Każde państwo członkowskie bandery zapewnia bezpośrednią elektroniczną wymianę odpowiednich informacji z innymi państwami członkowskimi i,

w stosownym przypadku, Komisją lub organem przez nią wyznaczonym lub organami przez nią wyznaczonymi; w szczególności dotyczy to:

- a) danych dotyczących pozycji statku, gdy jego statki przebywają na wodach innych państw członkowskich;
 - b) informacji zawartych w dzienniku połowowym, gdy jego statki dokonują połowów, wyładunków lub przeładunków na wodach innych państw członkowskich;
 - c) deklaracji wyładunkowych i deklaracji przeładunkowych, gdy operacje te mają miejsce w portach innego państwa członkowskiego;
 - d) uprzednich powiadomień, gdy port, którego one dotyczą, znajduje się w innym państwie członkowskim;
 - e) dokumentów sprzedaży, dokumentów przewozowych i deklaracji przejęcia, gdy co najmniej jedna z tych operacji ma miejsce w innym państwie członkowskim;
 - f) sprawozdań z inspekcji i z nadzoru;
 - g) krajowego rejestru naruszeń przepisów.
2. Każde nadbrzeżne państwo członkowskie zapewnia bezpośrednią elektroniczną wymianę odpowiednich informacji z innymi państwami członkowskimi i, w stosownym przypadku, Komisją lub organem przez nią wyznaczonym lub organami przez nią wyznaczonymi, w szczególności przez przesyłanie:
- a) informacji z dokumentów sprzedaży dla państwa członkowskiego bandery, gdy pierwsza sprzedaż pochodzi ze statku rybackiego innego państwa członkowskiego;
 - b) informacji z deklaracji przejęcia, gdy ryby są przechowywane w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery lub państwo wyładunku;
 - c) informacji z dokumentów sprzedaży i deklaracji przejęcia dla państwa członkowskiego, w którym nastąpił wyładunek;
 - d) dokumentów przewozowych dla państwa członkowskiego bandery, państwa członkowskiego przeznaczenia i tranzytu transportu;
 - e) sprawozdań z inspekcji i z nadzoru;
 - f) krajowego rejestru naruszeń przepisów.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).”;

80) dodaje się art. 111a w brzmieniu:

„Artykuł 111a

Jednolite warunki w zakresie wdrażania przepisów dotyczących danych

Do celów wdrożenia art. 110 i 111 Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące:

- jakości danych, zgodności z terminami przekazywania danych przez operatorów, zatwierdzania danych, w tym przeprowadzania kontroli krzyżowych, analizy, weryfikacji;
- wymiany danych między państwami członkowskimi;
- dostępu Komisji lub wyznaczonego przez nią organu do danych;
- dostępu organów naukowych Unii i Eurostatu do danych;
- interoperacyjności i normalizacji baz danych;
- danych wymienionych w art. 110 ust. 1 i 2, w tym dodatkowych szczególnych zabezpieczeń w zakresie przetwarzania danych osobowych i przepisów dotyczących bezpieczeństwa mających zastosowanie do baz danych.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

81) art. 112 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 112

Ochrona danych osobowych

1. Dane, o których mowa w art. 110 ust. 1, z wyjątkiem danych, o których mowa w ust. 1 lit. b) ppkt (viii), oraz dane, o których mowa w art. 110 ust. 2, mogą zawierać dane osobowe.
2. Komisja może przetwarzać dane osobowe, do których ma dostęp zgodnie z art. 110 ust. 1 i 2, do następujących celów:
 - a) monitorowania uprawnień do połowów, w tym wykorzystania kwot połowowych;
 - b) zatwierdzania danych;
 - c) monitorowania działalności połowowej prowadzonej przez unijne statki rybackie lub działalności połowowej statków na wodach Unii;
 - d) monitorowania kontroli działalności połowowej prowadzonej przez państwa członkowskie i w łańcuchu dostaw;
 - e) prowadzenia inspekcji, weryfikacji, audytów i kierowania zapytań;
 - f) opracowania porozumień międzynarodowych i środków ochrony oraz zgodności z tymi porozumieniami i środkami;
 - g) oceny polityki i oceny skutków;
 - h) badań i opinii naukowych;
 - i) zapytań dotyczących skarg i naruszeń.
3. Danych osobowych zawartych w informacjach, o których mowa w art. 110 ust. 1 i 2, nie przechowuje się dłużej niż przez 5 lat, z wyjątkiem danych osobowych, które są niezbędne, aby można było prowadzić działania następne związane ze skargą, naruszeniem, inspekcją, weryfikacją lub audytem lub z trwającym postępowaniem sądowym lub administracyjnym, które to dane

można przechowywać przez 10 lat. Jeżeli informacje wymienione w art. 110 ust. 1 i 2 przechowywane są przez dłuższy okres, zostają one zanonimizowane.

4. Państwa członkowskie uznaje się za administratorów w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679(*), w związku z przetwarzaniem danych osobowych, które gromadzą one zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
5. Komisję uznaje się za administratora w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) Parlamentu Europejskiego i Rady 2018/2018(**) w związku z przetwarzaniem danych osobowych, które gromadzi ona zgodnie z art. 110 ust. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.
6. Komisja lub organ przez nią wyznaczony i organy państwa członkowskiego zapewniają bezpieczeństwo przetwarzania danych osobowych, które odbywa się zgodnie ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia. Komisja lub organ przez nią wyznaczony i organy państwa członkowskiego współpracują w zakresie zadań związanych z bezpieczeństwem.
7. W szczególności Komisja przyjmuje konieczne środki, w tym plan bezpieczeństwa, plan ciągłości działania i plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej w celu:
 - a) fizycznej ochrony danych, w tym poprzez opracowywanie planów awaryjnych służących ochronie infrastruktury krytycznej;
 - b) uniemożliwienia nieuprawnionego odczytywania, kopiowania, zmieniania lub usuwania nośników danych;
 - c) uniemożliwienia nieuprawnionego wprowadzania danych i nieuprawnionego oglądania, zmieniania lub usuwania zapisanych danych osobowych;
 - d) uniemożliwienia nieuprawnionego przetwarzania danych i jakiegokolwiek nieuprawnionego kopiowania, modyfikowania lub usuwania danych;
 - e) zapewnienia, aby osoby upoważnione do dostępu do odpowiednich baz danych dotyczących państw miały dostęp jedynie do danych objętych ich upoważnieniem dostępu, wyłącznie za pomocą niepowtarzalnych identyfikatorów użytkownika oraz poufnych haseł;
 - f) zapewnienia możliwości sprawdzenia i ustalenia, którym organom można przekazywać dane osobowe oraz które dane, kiedy, przez kogo i w jakim celu są przetwarzane w odpowiednich bazach danych dotyczących państw;
 - g) uniemożliwienia nieuprawnionego odczytywania, kopiowania, zmieniania lub usuwania danych osobowych w trakcie przekazywania danych osobowych do baz danych dotyczących państw lub z takich baz danych lub podczas transportu nośników danych, w szczególności za pomocą odpowiednich technik szyfrowania;
 - h) monitorowania skuteczności środków bezpieczeństwa, o których mowa w niniejszym ustępie, oraz podejmowania niezbędnych środków organizacyjnych w obszarze kontroli wewnętrznej, aby zapewnić zgodność z przepisami niniejszego rozporządzenia.

8. Państwa członkowskie podejmują środki równoważne tym, o których mowa w ust. 7, w zakresie bezpieczeństwa w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez organy mające prawo dostępu do którejkolwiek z odpowiednich baz danych dotyczących połowów.
-

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

(**) Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczący ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez unijne instytucje, organy i jednostki organizacyjne oraz swobodnego przepływu takich danych i uchylający rozporządzenie (WE) nr 45/2001 i decyzję nr 1247/2002/WE (COM(2017) 8 final z 10.1.2017).”;

82) art. 114 i 115 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 114

Oficjalna strona internetowa

Do celów niniejszego rozporządzenia każde państwo członkowskie tworzy i uaktualnia oficjalną stronę internetową dla operatorów i ogółu społeczeństwa zawierającą co najmniej informacje wymienione w art. 115.

Artykuł 115

Treść strony internetowej

Na swoich stronach internetowych państwa członkowskie niezwłocznie podają następujące informacje – lub podają do nich bezpośrednie łącze:

- a) nazwy i adresy właściwych organów odpowiadających za wydawanie licencji połowowych i upoważnień do połowów, o których mowa w art. 7;
- b) wykaz portów wyznaczonych do przeładunku, o których mowa w art. 20, z określeniem godzin ich pracy;
- c) miesiąc po wejściu w życie planu wieloletniego oraz po zatwierdzeniu przez Komisję – wykaz wyznaczonych portów, o których mowa w art. 43, z określeniem godzin pracy i, w terminie następnych 30 dni, związane z nimi warunki zapisywania i zgłaszania ilości w odniesieniu do każdego wyładunku gatunków objętych planem wieloletnim;
- d) decyzję o doraźnym zamknięciu określającą jasno geograficzny obszar łowisk, których dotyczy zamknięcie, czas trwania zamknięcia oraz warunki regulujące połowy w tym obszarze podczas zamknięcia, jak określono w art. 53 ust. 2;
- e) dane punktu kontaktowego do przesyłania lub przekazywania dzienników połowowych, uprzednich powiadomień, deklaracji przeładunkowych, deklaracji wyładunkowych, dokumentów sprzedaży, deklaracji przejęcia i dokumentów przewozowych, o których mowa w art. 14, 17, 20, 23, 55, 62, 66 i 68;
- f) mapę ze współrzędnymi obszaru objętego tymczasowym doraźnym zamknięciem, o którym mowa w art. 54, z określeniem czasu trwania

zamknięcia oraz warunków regulujących połowy w tym obszarze w trakcie zamknięcia;

- g) decyzję o zamknięciu łowiska na podstawie art. 35 oraz wszelkie niezbędne szczegółowe informacje;
- h) wykaz obszarów ograniczonych połowów i odpowiadające im ograniczenia;
- i) wykaz zarejestrowanych podmiotów zajmujących się wazieniem, z określeniem portu i wagi najazdowej zgodnie z art. 59a.”;

83) uchyla się art. 116;

84) art. 117 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy w sprawie wzajemnej pomocy dotyczące:

- a) współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi, państwami trzecimi, Komisją i wyznaczonym przez nią organem;
- b) kosztów odpowiedzi na wnioski o udzielenie wsparcia;
- c) wyznaczenia jednego organu państwa członkowskiego;
- d) informowania o środkach następczych podjętych przez organy krajowe w wyniku wymiany informacji;
- e) wniosków o wsparcie, w tym wniosków o udzielenie informacji, wniosków o podjęcie środków i wniosków o zawiadomienia administracyjne, a także określania terminów na udzielenie odpowiedzi;
- f) informacji przekazywanych bez uprzedniego wniosku;
- g) stosunków państw członkowskich z Komisją i państwami trzecimi.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

85) art. 118 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy dotyczące treści i formy sprawozdań sporządzanych przez państwa członkowskie.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.”;

86) art. 119 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 119

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury, ustanowiony w art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*).
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli

przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

87) dodaje się art. 119a w brzmieniu:

„Artykuł 119a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 7 ust. 6, art. 9 ust. 7, art. 9a ust. 4, art. 15a ust. 1, art. 17 ust. 6, art. 21 ust. 6, art. 22 ust. 4, art. 24 ust. 5, art. 39a ust. 4, art. 58 ust. 9, art. 59a ust. 4, art. 60a ust. 1 i 2, art. 73 ust. 9, art. 74 ust. 6, art. 75 ust. 2, art. 92 ust. 10, art. 93a ust. 3 oraz art. 107 ust. 4, powierza się Komisji na czas nieokreślony.
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 7 ust. 6, art. 9 ust. 7, art. 9a ust. 4, art. 15a ust. 1, art. 17 ust. 6, art. 21 ust. 6, art. 22 ust. 4, art. 24 ust. 5, art. 39a ust. 4, art. 58 ust. 9, art. 59a ust. 4, art. 60a ust. 1 i 2, art. 73 ust. 9, art. 74 ust. 6, art. 75 ust. 2, art. 92 ust. 10, art. 93a ust. 3 oraz art. 107 ust. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 7 ust. 6, art. 9 ust. 7, art. 9a ust. 4, art. 15a ust. 1, art. 17 ust. 6, art. 21 ust. 6, art. 22 ust. 4, art. 24 ust. 5, art. 39a ust. 4, art. 58 ust. 9, art. 59a ust. 4, art. 60a ust. 1 i 2, art. 73 ust. 9, art. 74 ust. 6, art. 75 ust. 2, art. 92 ust. 10, art. 93a ust. 3 oraz art. 107 ust. 4 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

88) uchyla się załącznik I;

89) teksty załącznika I do niniejszego rozporządzenia dodaje się w formie załączników III i IV.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 768/2005

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Cel

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia Europejską Agencję Kontroli Rybołówstwa (zwaną dalej »Agencją«) w celu zapewnienia wysokiego, jednolitego i efektywnego poziomu kontroli i zgodności z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa, w tym z jej wymiarem zewnętrznym.
 2. W tym celu Agencja współpracuje z państwami członkowskimi i Komisją oraz zapewnia im pomoc techniczną, operacyjną i naukową w obszarach wspomnianych w ust. 1 niniejszego artykułu, w granicach misji i zadań określonych w rozdziale II.”;
- 2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:
- a) lit. e) otrzymuje brzmienie:
„e) pomoc państwom członkowskim i Komisji w harmonizowaniu stosowania wspólnej polityki rybołówstwa;”;
 - b) lit. f) otrzymuje brzmienie:
„f) uczestnictwo w pracach państw członkowskich i Komisji dotyczących badań i rozwoju technik kontroli i inspekcji oraz inicjowanie badań i rozwoju technik kontroli i inspekcji;”;
 - c) dodaje się lit. k) w brzmieniu:
„k) pomoc Komisji w realizacji zadań przydzielonych jej w aktach ustawodawczych Unii w zakresie celów Agencji.”;
- 3) art. 16 otrzymuje brzmienie:
„Artykuł 16

Wymiana i przetwarzanie danych i informacji

1. Komisja, Agencja oraz właściwe organy państw członkowskich wymieniają istotne, dostępne im dane i informacje dotyczące wspólnych działań w zakresie kontroli i inspekcji prowadzonych na wodach unijnych i międzynarodowych, zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
2. Agencja podejmuje środki zgodnie z odpowiednimi przepisami prawnymi Unii w celu zapewnienia odpowiedniej ochrony poufności informacji otrzymywanych na mocy niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 113 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
3. Do przetwarzania danych osobowych przez Agencję stosuje się rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/XX(*).
4. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w art. 110 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, Agencję uznaje się za administratora w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) 2018/XX.
5. Agencja przetwarza dane osobowe, o których mowa w art. 110 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, w celu koordynacji kontroli i inspekcji, wspierania państw członkowskich i Komisji w realizacji ich zadań w ramach wspólnej polityki rybołówstwa oraz koordynacji działań mających na celu zwalczanie nielegalnych, niezgłaszanych i nieuregulowanych połowów.
6. Danych osobowych, o których mowa w art. 110 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, nie przechowuje się dłużej niż przez 5 lat, z wyjątkiem danych osobowych, które są niezbędne, aby można było prowadzić działania następcze

w związku ze skargą, naruszeniem, inspekcją, weryfikacją lub audytem lub z trwającym postępowaniem sądowym lub administracyjnym, które to dane można przechowywać przez 10 lat.

Jeżeli informacje przechowuje się przez dłuższy okres, zostają one zanonimizowane.

7. Przekazywanie następujących danych osobowych wchodzących w skład danych dotyczących działalności państwu trzeciemu lub organizacji międzynarodowej odbywa się wyłącznie zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia (UE) 2018/XX oraz zgodnie z porozumieniem z państwem trzecim lub z mającymi zastosowanie przepisami organizacji międzynarodowej.

(*) Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczący ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez unijne instytucje, organy i jednostki organizacyjne oraz swobodnego przepływu takich danych i uchylający rozporządzenie (WE) nr 45/2001 i decyzję nr 1247/2002/WE (COM(2017) 8 final z 10.1.2017).”;

- 4) art. 17a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17a

Wyznaczanie urzędników Agencji na inspektorów unijnych

Urzednicy Agencji mogą zostać wyznaczeni na inspektorów unijnych zgodnie z art. 79 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.”;

- 5) w art. 23 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w lit. b) słowa „30 kwietnia” zastępuje się słowami „30 czerwca”;
- b) dodaje się literę w brzmieniu:

„i) zapewnia, aby ustalenia i zalecenia z ewaluacji przeprowadzonej zgodnie z art. 39 były odpowiednio przestrzegane podczas dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz podczas wewnętrznych lub zewnętrznych audytów.”;

- 6) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 26

Posiedzenia

1. Posiedzenia Zarządu są zwoływane przez jego prezesa. Porządek obrad jest określany przez prezesa z uwzględnieniem propozycji składanych przez członków Zarządu oraz dyrektora zarządzającego Agencji.
2. Dyrektor zarządzający i przedstawiciel mianowany przez Radę Doradczą biorą udział w obradach Zarządu bez prawa do głosowania.
3. Zarząd odbywa posiedzenia zwyczajne co najmniej raz w roku. Dodatkowo Zarząd odbywa posiedzenia z inicjatywy prezesa lub na wniosek Komisji lub jednej trzeciej państw członkowskich reprezentowanych w Zarządzie.
4. Zarząd może zaprosić przedstawiciela stosownych instytucji unijnych do wzięcia udziału w posiedzeniach.

5. Zarząd może zaprosić do wzięcia udziału w posiedzeniach w charakterze obserwatora każdą osobę, której opinią może być zainteresowany.
 6. W przypadku wystąpienia kwestii poufnej lub konfliktu interesów Zarząd może zdecydować się na omówienie poszczególnych punktów porządku obrad z wyłączeniem obecności przedstawicieli mianowanych przez Radę Doradczą, przedstawicieli mianowanych przez stosowne instytucje unijne, o których mowa w ust. 4, i osoby lub osób, o których mowa w ust. 5. Szczegółowe zasady dotyczące stosowania tego przepisu mogą zostać określone w regulaminie wewnętrznym.
 7. Członkowie Zarządu mogą zgodnie z przepisami regulaminu wewnętrznego korzystać z pomocy doradców lub ekspertów.
 8. Sekretariat Zarządu jest zapewniany przez Agencję.”;
- 7) w art. 29 ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) przygotowuje projekt rocznego programu prac i projekt wieloletniego programu prac i przedkłada je Zarządowi po konsultacjach z Komisją i państwami członkowskimi. Podejmuje, w granicach określonych niniejszym rozporządzeniem, kroki konieczne do wprowadzenia w życie programu prac i wieloletniego programu prac, ich zasad wykonawczych i wszelkich mających zastosowanie przepisów prawa;”;
- 8) art. 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Bez uszczerbku dla innego rodzaju przychodów, dochody Agencji składają się z:
- a) wkładu Unii zapisanego w budżecie ogólnym Unii Europejskiej (dział Komisji);
 - b) opłat za usługi świadczone przez Agencję na rzecz państw członkowskich zgodnie z art. 6;
 - c) opłat za publikacje, szkolenia lub wszelkie inne usługi świadczone przez Agencję;
 - d) finansowania Unii w formie umów o delegowaniu zadań lub dotacji doraźnych zgodnie z zasadami finansowymi Agencji, o których mowa w art. 38, oraz postanowieniami stosownych instrumentów wspierających politykę Unii.”;
- 9) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 39

Ocena

1. W terminie pięciu lat od daty rozpoczęcia przez Agencję wykonywania swoich obowiązków oraz co pięć lat w okresie późniejszym przeprowadza się ocenę Agencji. Komisja zleca przeprowadzenie niezależnej zewnętrznej oceny, aby ocenić w szczególności:
 - a) rezultaty osiągnięte przez Agencję, mając na uwadze jej cele, misję i zadania;
 - b) wpływ, skuteczność i wydajność funkcjonowania Agencji i jej praktyk roboczych w odniesieniu do jej celów, misji i zadań.

2. Komisja przesyła sprawozdanie z oceny wraz ze swoimi wnioskami ze sprawozdania do Parlamentu Europejskiego, do Rady i do Zarządu. Zarząd może przedstawić Komisji zalecenia co do zmian niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie z oceny i wnioski ze sprawozdania podawane są do wiadomości publicznej.”.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1967/2006

W rozporządzeniu (WE) nr 1967/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 17 uchyla się ust. 2–6;
- 2) w art. 20 ust. 1 skreśla się zdanie drugie;
- 3) uchyla się art. 21.

Artykuł 4

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2008

W rozporządzeniu (WE) nr 1005/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule rozporządzenia, w artykułach, w nagłówkach artykułów i rozdziałów i w załącznikach rzeczownik „Wspólnota” lub odpowiadający mu przymiotnik zastępuje się rzeczownikiem „Unia” z zachowaniem odpowiedniej formy gramatycznej;
- 2) art. 2 pkt 17 otrzymuje brzmienie:
„17. »obserwacja« oznacza obserwację statku rybackiego prowadzącego działania, które można uznać za połowy NNN zgodnie z przepisami art. 3, prowadzoną przez właściwy organ państwa członkowskiego odpowiedzialny za inspekcję na morzu lub przez kapitana statku rybackiego Wspólnoty lub państwa trzeciego;”;
- 3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Statki rybackie prowadzące połowy NNN

Domniemywa się, że statek rybacki prowadzi połowy NNN, jeżeli wykazano, że wbrew środkom ochrony i zarządzania obowiązującym na obszarze prowadzenia przez ten statek takiej działalności, prowadził co najmniej jedno z działań:

- wymienionych w art. 90 ust. 2 lit. a)–n) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009; lub
- uważanych za poważne naruszenie zgodnie z art. 90 ust. 3 lit. a), c), e), f) oraz i) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.”;

- 4) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Procedura inspekcji

Do celów weryfikacji zgodności z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi, wykonawczymi i stosownymi międzynarodowymi środkami ochrony i zarządzania

państwa członkowskie stosują przepisy tytułu VII rozdział I rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.”;

5) art. 11 ust. 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

- „1. Jeśli informacje zebrane podczas inspekcji stanowią w ocenie inspektora dowód wskazujący na to, że statek rybacki prowadził połowy NNN zgodnie z art. 3, inspektor:
- 1) odnotowuje domniemane naruszenie w sprawozdaniu z inspekcji;
 - 2) podejmuje wszelkie niezbędne działania, aby zapewnić zabezpieczenie dowodów odnoszących się do takiego domniemanego naruszenia;
 - 3) niezwłocznie przekazuje sprawozdanie z inspekcji właściwemu organowi.
2. Jeżeli wyniki inspekcji stanowią dowód na to, że statek rybacki z państwa trzeciego prowadził połowy NNN zgodnie z art. 3, właściwy organ państwa członkowskiego portu nie zezwala takiemu statkowi na wyładunek lub przeładunek jego połowu lub na dostęp takiego statku do usług portowych.”;

6) dodaje się art. 12a–12e w brzmieniu:

„Artykuł 12a

Zintegrowana komputerowa wymiana informacji, zintegrowane komputerowe zarządzanie i przechowywanie, przekazywanie, zatwierdzanie i zarządzanie ilością w ramach systemu świadectw połowowych dla przywozu i wywozu produktów rybołówstwa (CATCH)

1. Aby umożliwić zintegrowane zarządzanie informacjami i dokumentami istotnymi dla urzędowych czynności kontrolnych, weryfikacji, kontroli i innych istotnych czynności urzędowych dotyczących przywozu oraz wywozu produktów rybołówstwa, a także przetwarzanie, przechowywanie oraz wymianę wspomnianych informacji i dokumentów, Komisja ustanawia zgodnie z art. 12b–12d system zarządzania informacjami cyfrowymi (CATCH) w odniesieniu do systemu świadectw połowowych. Baza danych CATCH jest zintegrowana z systemem zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych (IMSOC) ustanowionym rozporządzeniem 2017/625(*).
2. Wszelka wymiana informacji w związku z przywozem produktów rybołówstwa i powiązanymi kontrolami, z zarządzaniem ryzykiem, weryfikacjami i kontrolami, dokumentami takimi jak deklaracje przywozowe, świadectwa połowowe, deklaracje i zatwierdzenia przeładunku, oświadczenia zakładu przetwórczego, wnioski lub decyzje, między importerem a właściwymi organami państw członkowskich, między właściwymi organami państw członkowskich lub między właściwymi organami państw członkowskich a Komisją przewidziana w niniejszym rozporządzeniu, odbywa się przy użyciu bazy danych CATCH.
3. Zgodnie z art. 54b Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących spraw, w których można ustanowić tymczasowe wyłączenie ze stosowania ust. 3 niniejszego artykułu, i warunków takiego wyłączenia.
4. Właściwe organy państw członkowskich korzystają z informacji przedłożonych przez importerów przy użyciu bazy danych CATCH, jak ustanowiono w art. 16 ust. 1, do celów zarządzania ilością, a także – w oparciu

o zarządzanie ryzykiem – do celów prowadzenia własnych kontroli i weryfikacji oraz podejmowania decyzji, jak ustanowiono w niniejszym rozdziale i w aktach delegowanych i wykonawczych, o których mowa w niniejszym rozdziale i w art. 54a niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 12b

Ogólne funkcje bazy danych CATCH

Baza danych CATCH:

- a) umożliwia komputerowe przekazywanie i przetwarzanie informacji, danych i dokumentów niezbędnych do sprawdzania, zarządzania ryzykiem, przeprowadzania weryfikacji i kontroli oraz podejmowania decyzji, o których mowa w niniejszym rozdziale, w powiązanych przepisach rozporządzenia Komisji (WE) nr 1010/2009 i w aktach delegowanych i wykonawczych, o których mowa w niniejszym rozdziale i w art. 54a niniejszego rozporządzenia, zarządzania takimi informacjami, danymi i dokumentami oraz wymiany takich informacji, danych i dokumentów między właściwymi organami państw członkowskich a Komisją i, w stosownych przypadkach, między właściwymi organami państw członkowskich i Komisją a właściwymi organami państw bandery, państw przetworzenia i innych zainteresowanych państw trzecich, importerami i eksporterami;
- b) zapewnia mechanizm zarządzania ilością gwarantujący, że masa produktów zadeklarowana przez importerów do celów przywozu w ramach jednego świadectwa połowowego nie jest wyższa od masy zarejestrowanej i zatwierdzonej w takim świadectwie połowowym;
- c) umożliwia wymianę informacji, danych i dokumentów istotnych do celów przywozu i wywozu produktów rybołówstwa zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału i aktów delegowanych i wykonawczych, o których mowa w niniejszym rozdziale i w art. 54a niniejszego rozporządzenia, z organami innych państw członkowskich i z organami celnymi państw członkowskich poprzez punkt kompleksowej obsługi UE;
- d) umożliwia prowadzenie elektronicznego zarządzania ryzykiem i elektronicznej analizy ryzyka.

Artykuł 12c

Zasady funkcjonowania bazy danych CATCH

Zgodnie z przepisami określonymi w odniesieniu do IMSOC Komisja może przyjąć akty wykonawcze dotyczące funkcjonowania bazy danych CATCH, określające:

- a) specyfikacje techniczne bazy danych CATCH jako składnika systemowego systemu IMSOC, w tym mechanizm elektronicznej wymiany danych do celów wymiany z istniejącymi systemami krajowymi, określanie mających zastosowanie norm, definiowanie struktur wiadomości, słowniki danych, wymianę protokołów i procedur;
- b) szczegółowe zasady funkcjonowania bazy danych CATCH i jej składników systemowych w celu zapewnienia ochrony danych osobowych i bezpieczeństwa wymiany informacji;
- c) rozwiązania awaryjne, które mają być stosowane w przypadku niedostępności funkcji bazy danych CATCH;

- d) przypadki, w których państwa trzecie i regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem, o których mowa w art. 13 niniejszego rozporządzenia, mogą uzyskać częściowy dostęp do funkcji bazy danych CATCH i warunki takiego przyznania dostępu, a także praktyczne ustalenia dotyczące takiego dostępu;
- e) zasady przyjmowania przez właściwe organy dokumentów elektronicznych, w tym podpisu elektronicznego, zatwierdzonych lub potwierdzonych przez właściwe organy państw trzecich;
- f) wzory, formularze i zasady, w tym w odniesieniu do formatów elektronicznych, dotyczące wydawania oficjalnych dokumentów przewidzianych w ramach niniejszego rozporządzenia, inne niż wzory zamieszczone w załączniku II i dodatku do tego załącznika, a także niż formularz zamieszczony w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 54 ust. 2.

Artykuł 12d

Ochrona danych osobowych

1. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679(**) i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/XX(***) mają zastosowanie w zakresie, w jakim informacje przetwarzane za pośrednictwem CATCH zawierają dane osobowe w rozumieniu art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2016/679.
2. W odniesieniu do obowiązków dotyczących przekazywania stosownych informacji do CATCH i przetwarzania jakichkolwiek danych osobowych, które może być rezultatem tej czynności, właściwe organy państw członkowskich uważa się za administratorów danych w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679.
3. Komisję uznaje się za administratora w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) 2018/XX w odniesieniu do jej obowiązku dotyczącego zarządzania CATCH i przetwarzania jakichkolwiek danych osobowych, które może być rezultatem tej czynności.

Państwa członkowskie i Komisja zapewniają zgodność CATCH z przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych ustanowionymi na podstawie art. 134 i 135 rozporządzenia (UE) 2017/625.

Artykuł 12e

Bezpieczeństwo danych

- 7) Państwa członkowskie i Komisja zapewniają zgodność CATCH z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa danych ustanowionymi na podstawie art. 134 i 136 rozporządzenia (UE) 2017/625.”;
- 8) art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Przy przywozie produktów rybołówstwa stanowiących jedną dostawę i przetworzonych w państwie trzecim importer przekazuje organom państwa członkowskiego przywozu oświadczenie przedstawione przez zakład przetwórczy w tym państwie trzecim i potwierdzone przez właściwe organy tego państwa zgodnie z formularzem określonym w załączniku IV:

- a) zawierające dokładny opis nieprzetworzonych i przetworzonych produktów i ich ilości;
- b) wskazujące, że przetworzone produkty zostały przetworzone w tym państwie trzecim z połowów posiadających świadectwo(-a) połowowe zatwierdzone przez państwo bandery; oraz
- c) dokumentowi temu towarzyszy:
 - (i) oryginał świadectwa lub świadectw połowowych – w przypadku gdy całość danych połowów została wykorzystana do przetworzenia produktów rybołówstwa wywożonych w ramach jednej dostawy; lub
 - (ii) kopia oryginału świadectwa lub świadectw połowowych – w przypadku gdy dane połowy zostały częściowo wykorzystane do przetworzenia produktów rybołówstwa wywożonych w ramach jednej dostawy.

Do celów ułatwienia handlu nie wymaga się potwierdzenia oświadczenia przez właściwe organy, jeżeli:

- d) produkty rybołówstwa, o których mowa, zostały złowione przez statki rybackie pływające pod banderą państwa, w którym produkty te są przetwarzane; oraz
- e) właściwy organ odpowiedzialny za potwierdzenie jest tożsamy z organem państwa bandery odpowiedzialnym za zatwierdzanie świadectwa połowowego, o którym powiadomiło ono Komisję zgodnie z art. 20 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli dane gatunki podlegają systemowi dokumentacji połowowej regionalnej organizacji zarządzania rybołówstwem, uznanemu zgodnie z art. 13, oświadczenie to może zostać zastąpione przez świadectwo powrotnego wywozu tego systemu dokumentacji połowowej, pod warunkiem że państwo trzecie przetworzenia spełniło odpowiednio ciężące na nim wymogi dotyczące powiadomienia.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

(***) Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez unijne instytucje, organy i jednostki organizacyjne oraz swobodnego przepływu takich danych i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 45/2001 i decyzję nr 1247/2002/WE (COM(2017) 8 final, 10.1.2017).”;

- 9) art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Importer produktów rybołówstwa do Unii przedkłada właściwym organom państwa członkowskiego, do którego produkt ma zostać przywieziony, świadectwo połowowe, jak określono w art. 12 ust. 4, wraz z danymi dotyczącymi transportu określonymi w dodatku do załącznika II, oświadczeniem przedstawionym przez zakład przetwórczy określonym w art. 14 ust. 2 i innymi informacjami, które są wymagane na podstawie art. 12, 14 i 17, drogą elektroniczną za pośrednictwem CATCH. Świadectwo połowowe wraz z danymi dotyczącymi transportu, oświadczeniem przedstawionym przez zakład przetwórczy i innymi informacjami wymaganymi na podstawie art. 12 i 14 należy przedłożyć co najmniej na trzy dni robocze przed przewidywanym terminem przybycia na miejsce wejścia na terytorium Unii. Termin trzech dni roboczych może zostać skrócony w zależności od rodzaju produktów rybołówstwa, odległości od miejsca wejścia na terytorium Unii lub wykorzystanych środków transportu. Organy te sprawdzają, zgodnie z zasadami zarządzania ryzykiem, wszystkie przedłożone dokumenty, w szczególności świadectwo połowowe, w świetle informacji przekazanych w powiadomieniu otrzymanym od państwa bandery zgodnie z art. 20 i 22.”;
- 10) art. 27 ust. 8 otrzymuje brzmienie:
- „8. Wspólnotowe statki rybackie nie są umieszczane we wspólnotowym wykazie statków NNN, jeżeli państwo członkowskie bandery podjęło na podstawie niniejszego rozporządzenia i na podstawie rozporządzenia nr 1224/2009 działania przeciwdziałające naruszeniom prawa stanowiącym poważne naruszenie określone w art. 42 ust. 1, bez uszczerbku dla działań podjętych przez regionalne organizacje zarządzania rybołówstwem.”;
- 11) tytuł rozdziału IX otrzymuje brzmienie:
- „ROZDZIAŁ IX
POSTĘPOWANIE I EGZEKWOWANIE”;
- 12) art. 42 otrzymuje brzmienie:
- „*Artykuł 42*
Poważne naruszenia
Na użytek niniejszego rozporządzenia »poważne naruszenie« oznacza jakiekolwiek naruszenie wymienione w art. 90 ust. 2 lit. a)–n) oraz lit. o) i p) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 lub uważane za poważne naruszenie zgodnie z art. 90 ust. 3 lit. a), c), e), f) oraz i) przedmiotowego rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.”;
- 13) dodaje się art. 42a w brzmieniu:
- „*Artykuł 42a*
Postępowanie w przypadku poważnych naruszeń
W przypadku wykrycia poważnego naruszenia, bez uszczerbku dla art. 11 ust. 4 i art. 50 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie stosują przepisy art. 85 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.”;
- 14) art. 43 otrzymuje brzmienie:
- „*Artykuł 43*
Środki zapewniające przestrzeganie przepisów

1. Bez uszczerbku dla uprawnień państw członkowskich do wszczynania postępowań karnych i nakładania sankcji karnych, państwa członkowskie, zgodnie z ich prawem krajowym, systematycznie stosują środki i kary administracyjne w odniesieniu do osoby fizycznej, która dopuściła się poważnych naruszeń w rozumieniu niniejszego rozporządzenia lub osoby prawnej odpowiedzialnej za takie poważne naruszenia.
 2. W przypadku gdy osoba fizyczna jest podejrzana o dopuszczenie się poważnego naruszenia lub została ujęta na gorącym uczynku, lub gdy osobę prawną podejrzewa się o to, że jest odpowiedzialna za takie poważne naruszenie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, państwa członkowskie natychmiast podejmują, zgodnie ze swoim prawem krajowym, odpowiednie i natychmiastowe środki, zgodnie z art. 91 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
 3. Państwa członkowskie dbają o to, by osoba fizyczna, która dopuściła się poważnego naruszenia przepisów, lub osoba prawna uznana za odpowiedzialną za poważne naruszenie przepisów podlegała skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym karom, zgodnie z przepisami art. 89a, 91a, 91b oraz 92a rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Państwa członkowskie stosują również środki zgodnie z art. 92 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.”;
- 15) uchyla się art. 44–47;
- 16) dodaje się art. 54a i 54b w brzmieniu:

„Artykuł 54a

Zmiany w załącznikach

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 54b zmieniającym załącznik II wraz z dodatkiem do niego i załącznik IV w celu uwzględnienia międzynarodowych zmian w systemie dokumentacji połowowej, rozwoju naukowego i postępu technicznego, w tym dostosowań mających na celu wdrożenie bazy danych CATCH.

Artykuł 54b

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia, o których mowa w art. 12a ust. 3 i art. 54a, powierza się Komisji na czas nieokreślony.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 12a ust. 3 i art. 54a, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 12a ust. 3 i art. 54a wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu

w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

- 17) załącznik II i dodatek do tego załącznika zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;
- 18) w załączniku IV zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:
„Potwierdzam, że przetworzone produkty rybołówstwa: ... (opis produktu i kod CN)... zostały pozyskane z połowów na podstawie następującego(-ych) świadectwa (świadectw) połowowego(-ych):”.

Artykuł 5

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2016/1139

W rozporządzeniu (WE) 2016/1139 uchyla się art. 12 i 13.

Artykuł 6

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1, 3, 4, 5 mają zastosowanie od dnia [24 miesiące od daty wejścia w życie].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący